

Hz.Abdülbaha'nın yaşamından ve mektuplarından kesitler

Onaylanmamıştır

Farsçadan çeviren Nusret Önel

Benim adım Abdülbaha, niteliğim Abdülbaha, gerçeğim Abdülbaha, sıfatım Abdülbaha, benim gerçeğim Abdülbaha'dır, mutluluğum Abdülbaha'yladır. Yüce Cemal'e kulluk, benim en değerli ve parıldayan tacımdır ve insanoğluna hizmet, eskiden beri gidişatımdır... Abdülbaha'dan başka ne adı ne sanı var. Ne anmak, ne de iyilik ister. Bu, benim dileğimdir, budur benim en büyük arzum. Budur benim sonsuz yaşamım ve budur benim ebedi yceliğim. (Hz. şevki Efendi, The Dispensation of Bahauallah/ Bahai Devri, S. 68)

Hz. Abdülbaha'nın yaşamı

Hz. Bahauallah 1835 yılında Asiye hanımla evlendiler. 23 Mayıs 1844 yılında Hz. Bab'ın Molla Hüseyin'e Emrini açıkladığı gecenin sabahı güneş doğarken Hz. Abdülbaha doğdu ve ismi, dedesinin adı olan Abbas konuldu. Dokuz yaşına kadar Tahran'da ve zaman zamanda Mazenderan'daki aileden kalma evde yaşadılar. Yaşamı konusunda kendilerinin anlattıkları sözlü ve yazılı olan bilgilerin dışında her hangi bir belge yoktur. Bildiğimiz ilk öykü dokuz yaşından önceki yıllarda Mazenderan'da olanıdır.

Hz. Abdülbaha kendi çocukluğuna ait aşağıdaki olayı anlatmışlardır:

Mazenderan'da bulunduğumuz sırada ben küçük bir çocuktum ve o günlerin her çeşit ocuk oyunlarından ve eğlencelerinden yararlanırdım. Bir gün bizim baş oban Ağa Rahim eve geldi ve beni, çobanların kutlamalarına götürmek için annemden izin istedi. Israrcı olunca izin verildi ve ben de evin dışında eğlenmek için uygun zaman bulduğumdan çok sevindim. Ağa Rahimle birlikte dar ve yeşil patikalardan, çok güzel ormanlardan geçip yüksek bir dağa vardık. Dağa tırmandığımızda, tepedeki geniş alanda yemyeşil çimenleri görünce şaşırdım. Seksen oban koyunlarıyla ordaydılar. Bizim dört bin koyun ve bir sürü atımız vardı, hepsini orada tutuyorlardı. Görünüş çok güzeldi. Çadıra vardığımızda seksen oban, bana selam vermek ve saygı göstermek için ayakta dizilmişlerdi. Kutlama olduğu için en güzel

elbiselerini giymişlerdi. Yemekte yediğimiz ızgara et çok lezzetliydi. Sonra bir ateşin etrafında, halka şeklinde, dans edip şarkı söylediler. Akşam olup da dönme zamanı geldiğinde çobanlar etrafıma toplanıp kendi aralarında konuşmaya başladılar. Ağa Rahim'e ne istediklerini sorunca; 'Siz ağasınız ve sizden armağan bekliyorlar' diye yanıtladı. Bir çocuktan nasıl armağan bekleyebildiklerini anlayamadım ve ayrıca, yanımda onlara verecek hiçbir şeyimin olmadığı söyledim. Ağa Rahim, 'Gelenektir, mutlaka bir şey vermeniz gerekir.' dedi. Ben de her birine armağan olarak bir koyun verdim. Eve vardığımızda armağan verme öyküsünü Hz. Bahauallah'a anlattılar; Hz. Bahauallah gülerek, 'Onu kollamazsak, bir gün kendini de bağışlar.' diye buyurdular." (Necm-i Bahter = Batı Yıldızı Dergisi) **(Hz. Abdülbaha'nın Yaşamı, Muhammet Ali Feyzi)**

Kendilerinin anlattıklarına göre hiç okula gitmemişler; Amerika yolculuğunda Mr. Harman'la görüşürken; "Ben hiçbir okulda okumadım, hatta ilkokula bile gitmedim." diye buyurmuşlar. Nebil'in bildirdiğine göre, amcası Musa Kelim'in isteğiyle bir sabah onu Mirza Salih'in okuluna götürüp aynı günün akşamda geri getirmiştir. Avrupa ve Amerika yolculuklarında sözlü olarak çocuklukları konusunda aşağıda ki birkaç öykü anlatmışlardır:

Ben Arapça okumadım. Çocukken Hz. Bab'ın dualarından oluşan ve Hz. Bahauallah'ın el yazısıyla yazılmış bir dua kitabım vardı. Onu okumaya can atıyordum. Geceleri uyanarak kalkardım ve içimde onu okumak için güçlü bir istek duyardım ve okumayı beceremediğim için de hep ağlardım. Bir süre sonra bir baktım ki Arapçayı anlıyorum. Eski dostlar okula gitmediğimi bilirler, şimdi Arapça okumayı ve yazmayı dil uzmanlarından daha iyi biliyorum. **(Avrupa Seyahatleri, S. 308)**

Hz. Abdülbaha, bir varlık göstergesi olduğu için pek resim çektirmek istemezlerdi. Ancak dostların ve habercilerin aşırı ısrarları üzerine onları kırmamak için izin vermişlerdir.

"Adım Abdülbaha, varlığım Abdülbaha, gerçeğim Abdülbaha, niteliğim Abdülbaha'dır. Kıdem Cemali'nin kulluğu en yüce ve ...amacım, insanoğluna hizmet benim kadim tutumumdur.... Abdülbaha'dan başka bir isim, lakap, anı ve nitelik istemem."

Çocukken Seyyid Yahya Vahid-i Darabi'nin yanında oturduğumu hatırlıyorum. Birden ayakları yalın ve çamurlu olan Seyyah derviş kıyafetiyle içeriye girdi. Seyyid Yahya, nereden geldiğini sordu ve Hz. Bab'ın huzurundan geldiğini söyleyince Vahid gözyaşları akarken kendini Seyyah'ın çamurlu ayaklarına atarak yüzünü ve sakallarını ayaklarının çamuruna sürüyordu ve sevgilinin diyarından gelmiş diyordu. Vahid çok saygın ve tanınmış bir din âlimi olduğu halde fazlasıyla alçak gönüllüydü. **(Amerika Seyahatname, s. 279)**

O idi, hayırlı doğumu Hz. Bab'ın Kendi Elçiliğinin yüksek niteliğini ilk sahabeti Molla Hüseyin'e ifşa ettiği o asla unutulmayacak geceye rastlayan. O idi, daha küçücük bir çocukken Tahire'nin kucağında oturduğu sırada, o yılmaz dişi kahramanın inanan arkadaşı bilgin ve ünlü Vahid'e yönelttiği coşturucu iddianın heyecanlı anlamını zihninde yerleştiren. O idi, dokuz yaşında Siyah Çal'ı ziyaretinde bitkin, perişan, zincirlerin ağırlığı altında çökmüş bir Babanın gözünden silinmeyen hayaliyle müşfik ruhu kavranan. O'na yönetilmişti, küçüklüğünde babası o zindanda yatarken, O'nu taşa tutan, küfür ve lanetler yağdıran, alaylarıyla ezen sokak çocuklarının hainliği. O idi, Babasının hapisten salıverilmesinden hemen sonra, vatanından zalimce sürgün edilmenin eziyet ve meşakkatlerine ve sonuçta Irak dağlarında inzivaya çekilmesine yol açan musibetlerinde

tahammülde O'nun kaderini paylaşan. O idi, taptığı Babasından ayrı düşmenin verdiği tesellisiz kederle Nebil'e - sonradan onun tarihinde yazdığı gibi - daha küçük bir çocukken kendimi ihtiyarlamış hissettiğini itiraf eden. O'nun eşsiz ayrıcalığı idi, henüz çocukluğunda Babasının daha açıklanmamış makamının tüm bahasını idrak eden ve bu idrakin etkisiyle kendine, O'nun ayaklarına kapanıp hayatını yolunda feda etmek imtiyazını dileyen. Bağdat'ta daha ergenlik çağındayken O'nun kaleminden çıkmıştı, Ali Şevket Paşa'nın bir ricasına cevap olarak ve Hz. Bahau'llah'ın isteği üzerine yazılıp Paşa'da sınırsız bir hayranlık uyandıracak derecede aydınlatıcı meşhur bir İslam hadisinin yorumu. O'nun Bağdat'ta temas ettiği bilgili doktorlarla tartışma ve söyleşileriydi, Kendisi ve bilgisi konusunda daha sonra Edirne'de ve Akka'da çevresi genişledikçe gitgide artan hayranlığı ilk kez uyandıran. O'nun hakkında idi, Edirne Valisi, marifet sahibi Hurşit Paşa'nın şehrin seçkin ilahiyatçılarından bir kısmının huzurunda genç misafirin, o topluluğun fikrini karıştıran meselenin karmaşıklığını kısa ve hayret verici şekilde çözmesi üzerine duyulanarak açıkça parlak övgülerde bulunması. Ve O'nun bu başarısından dolayı, Paşa'nın son derece etkilenip o günden sonra bu Gencin böyle toplantılardan uzak kalmasına katlanmaması. **(Hz. Şevki Efendi, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, s. 250- 251)**

Hz. Şevki Efendi 1934 yılında yazdığı bir mektupta onu şöyle tanımlamıştır: “O, her zaman ve her şeyden önce Hz. Bahau'llah'ın eşsiz ve her şeyi kuşatan Misakinin Ekseni ve Merkezi, O'nun en yüce eseri, Işığın lekesiz Aynası, Öğretilerinin mükemmel Örneği, buyruklarının yanılmaz Yorumcusu, her Bahai idealinin simgesi, her Bahai erdeminin canlı örneği, Kadim Kökten türeyen En Güçlü Dal, Tanrı Hükümünün Uzvu, ‘etrafında tüm isimlerin döndüğü’ Varlık, İnsanlığın Birliğinin Müsebbibi, En Büyük Barışın Sancağı, bu en kutsal Devrin Merkez Ay'ı, en doğru, en yüksek ve en zarif ifadesini ‘Abdülbaha’ sihirli ismiyle bulan ve sorgulanmayan unvan ve lakaplar olarak kabul edilmelidir. Bütün bu isimlendirmelerin ötesinde, O, Bizzat Hz. Bahau'llah tarafından Onu tanımlamak için seçilen bir ifade olan ve Ona Peygamberlik makamı vermemizi hiçbir surette haklı çıkarmasa da, bir insan tabiatının farklı özelliklerinin ve insanüstü bilgi ve mükemmelliğin Hz. Abdülbaha'nın kişiliğinde nasıl bütünleştiğini ve tamamen bağdaştığını gösteren ‘Allah'ın Sırrı’dır

Bayan Blomfield Hz. Bahau'llah'ın kızı Varaka-i Ula'dan duyduğu öyküyü şöyle anlatmıştır: “Hz. Bahau'llah Tahran Zindanından kurtulduktan sonra yaşadığımız küçük eve geldiler. Tutsaklıktan önce varlıklı idiler, Tahran'da ve Mazenderan'da değerli eşyalarla dolu büyük ve güzel evleri vardı. Hükümet evlere el koydu ve insanlar da eşyaları talan ettiler fakat bizim için önemli olan babamın özgürlüğü ve O'nu görmektir. Hz. Bahau'llah'tan uzak kalmak, huzur ve dayanma gücümüzü aşmıştı; o karanlık ve sıkıntılı yerden kurtulması, bizi anlatılmayacak derecede mutlu etti. Babamın boynunda ve ayaklarında künde ve zincirlerin yaralarını gördüğümüzde üzüntü ve keder her yanımızı sardı. Ben çok ağladım fakat sevgili babam; ‘Tanrı yolunda çekilen sıkıntı ve zorluklar, insanın en büyük sevinç kaynağıdır’ demeleri birazcık bizi avuttu ve elemin yerini sükûn ve huzur aldı. Tutsaklığın korkunç zorluklarından hiç söz etmediler, çünkü bizim dayanma gücümüzün olmadığını bilirdiler.

İran hükümeti bir daha geri dönmek üzere Hz. Bahau'llah'ı İran'dan sürdü. Yolculuk hazırlığı için sadece on günümüz vardı. Sevgili annem, babamın yaralarıyla, biraz iyileşinceye kadar ilgilendi ve sonra da yolculuk hazırlıklarına başladı. Yolculuk giderlerini kendimiz karşılamalıydık o yüzden annem, kalan mücevherlerini satmak zorunda kaldı.

Yolculuğa başladığımızda kış başlamıştı. Hz. Abdülbaha sekiz, Mirza Mehdi iki ve bende altı yaşında idik. Bu zorlu ve uzun yolculuğa iki yaşındaki çocuğun dayanamayacağı göz önüne alınarak, anneme çok zor gelse de, onu zorunlu olarak büyük anneme bıraktı. Bizi uğurlamak için yalnız büyük annem gelmişti. Devlet görevlileri ve insanların baskısıyla dostlar bize yaklaşmıyorlardı. Bizleri yeni bir dine inandığımız için yurdumuzdan dışarıya atıyorlardı.

Şiddetli rüzgâr ve aşırı soğuk yolculuğu zorlaştırıyordu. Her yer karla kaplıydı. Pek çok geceyi, sığınacak sıcak yer olmadığı için, çaresiz titreten soğukta ve açık alanlarda geçirmek zorunda kalarak sabahlıyorduk. Hz. Abdülbaha'nın elbisesi inceydi. Bazen yaya bazen atlı yol alırdı. Zaman zaman da Ağa Rıza onu sırtında taşırdı. Soğuğun ve yorgunluğun etkisi en çok bu narin çocukta görünürdü. Yine de hiç yakınmaz, çok rahat bir yolculukmuş gibi davranırdı. Soğuğun ayaklarında bıraktığı izleri hayatı boyunca taşıdı.

Annem, yemek, çamaşır ve diğer bütün işlerle şahsen ilgilenir, bir dakika boş durmazdı. Elleri, soğuk suda çamaşır yıkamaktan yara olmuştu. Buna rağmen hiçbir zaman sızlanıp dert yanmadı, aksine hepimizin neşe kaynağı olup gönül alıcıydı. **(Dr. Ruhi Erbab, Hikâyat-i Emri Cilt:2)**

Hz. Abdülbaha'nın en eşsiz niteliklerinden biri cömertliği idi. Gereksinme duyan her kişiye yardım ederlerdi. Bağdat'ta bir gün fakirin biri Hz. Abdülbaha'nın evine geldi. Yoksul ve düşkün olduğundan çokça ilgilendiler. Oturdıkları odada çok değerli ve pahalı küçük bir halı vardı. Yoksul kişi halıya el sürerek hasretle, "Çok yumuşak, bir kimse bunun üzerine uzanırsa rahatlıkla uyuyabilir ve iyi dinlenir" dedi.

Hz. Abdülbaha gülümseyerek, "Peki, bu halı senindir; götürebilirsin." diye buyurdular. Yoksul adam küçük halıyı koltuğunun altına alıp sevinçle evden ayrılırken geri istemesinden çekindiği için sürekli arkasına bakıyordu, çünkü böylesine pahalı bir halının ona bağışlanmış olmasına inanmıyordu. Bir kaç gün geçmişti ki Hz. Abdülbaha rastlantı eseri onu yolda gördüler ve hal hatırını sordular ve sonra da, "seccadenin üzerinde rahat uyabildin mi?" dediler. Yoksul: "Onun üzerinde daha rahat ve güzel uyku çekilir sanmıştım fakat hasırla onun arasında bir ayırım olmadığını anladım, ben de seccadeyi sattım." dedi. **(Hikâyat-i Emri cilt: 1)**

Düşmanların baskıları ve belaların en şiddetli olduğu zamanda ben altı yaşındaydım; evimize o kadar çok taş atmışlardı ki, ev taşla dolmuştu. Evde annem, kız kardeşim ve Mirza Muhammet'ten başka kimse yoktu. Annem bizi korumak için başka bir yerde, sokak arasında bir ev tuttu ve yerleştik. Annem bizi sokağa salmazdı. Fakat öylesine sıkıntıya düştük ki, her şeye rağmen, zorunlu olarak biraz borç para almak için beni halamın evine gönderdi. Halam bir mendile bir miktar para koyarak bana verdi. Eve giderken çocuğun biri beni tanıdı ve bağırmağa başladı; 'bu Babi'dir' der demez bir sürü çocuk kovalamaya ve taş atmaya başladılar. Yakında tanıdığım bir evin girişine sığındım. Ev sahibinin oğlu da ordaydı, hiçbir şey yapmadı. Karanlık olunca çıktığımda çocuklar beni hala bekliyorlardı. Yine peşimde bağırarak ve taş atarak kovalamaya başladılar. Eve varıp, annem ne olduğunu

sorduğunda yorgunluktan cevap veremeden yere düştüm. Annem para mendilini aldı ve beni yatırdı. (**Avrupa Seyahatleri, s. 308**)

Bir zamanlar Tahran'da her şeyimiz vardı fakat sonradan tüm eşyalarımızı yağmaladılar. Öylesine ekonomik sıkıntıya düştük ki bir gün annem ekmek yerine avucuma un koydu, ekmek yerine o unu yedim. (**Aynı kaynak ve yaprak**)

Kıdem Cemali Tahran Siyah Çal'da tutsakken, O'nu görmek için çok direndim ve sonunda beni bir hizmetli ile hapishaneye gönderdiler. Gardiyanlardan buldukları yeri öğrenince hizmetli beni omzuna aldı. Yokuş aşağı ve çok karanlık, dar bir kapıdan geçerek merdivenlerden inmeye başladık; göz göze görmüyordu, iki merdiven inmiştik ki, Cemal-i Mübarek'in sesini işittik; "onu getirmeyin!" diye buyurdular ve biz geri döndük. Avluda hava almak için gelmelerini bekledim. Birden birkaç kişiyle birlikte zincire vurulmuş bir durumda göründüler; zincirler öylesine ağırdı ki, zorlukla adım atıyorlardı. O durum dile getirilemeyecek kadar çok üzücü ve kahrediciydi. (**Avrupa Seyahatnamesi, s. 206**)

Münire hanımın yaşamı:

Münire Hanım, İki kardeş olan Şehitlerin Sultanı ve Şehitlerin Seyidi'nin kuzeni idi. Babası Ağa Mirza Muhammet Ali Kerbela'da Seyyid Kâzım'ın derslerine katılmış ve Hz. Bab'ı birkaç kez görmüştü. Hz. Bab'ın Emrini açıkladığını duyunca hemen Şiraz'a hareket etti, fakat oraya vardığında Hz. Bab Kerbela'ya gitmişlerdi; İsfahan'a geri döndü ve orada Molla Hüseyin ile görüşerek iman etti. Mirza Muhammet Ali ilk eşini kaybedince Babi olan ikinci eşiyle evlenmiş fakat iki yıl geçtiği halde çocukları olmamıştı. Hz. Bab İsfahan'da iken bir akşam yemeği davetinde Hz. Bab Mirza Muhammet Ali'nin çocuklarını sorduğunda, iki evlilik yaptığı halde hiç çocuğu olmadığı söyler. Hz. Bab bir kaşık şurup ona içirir ve eşine de kendi yemeğinden ikram eder. O gecedan sonra gebelik belirtileri baş gösterir. Sonra Hz. Bab'ın emriyle Bedeşt'e gitmeden önce eşine eğer doğan çocuk erkek olursa Ali ve eğe kız olursa Fatma adını vermelerini vasiyet eder. Doğan kız olunca Fatma adını verdiler. Hz. Bab'ın armağanı olduğu için çok değer verilirdi. Erginlik çağına gelince kuzenleri Şehitlerin sultanı ve Şehitlerin Seyidi'nin önerileriyle küçük kardeşleri Mirza Kâzım'la evlenir; fakat Mirza Kâzım gerdekte şaşkın, durgun ve sessiz bir köşede oturur, hiç konuşmaz. Israrla nedeni sorulduğunda, 'elimde değil, bilemiyorum' cevabını verir ve bir gece oturduğu yerde ölü bulunur. Fatma ondan sonra tüm zamanlarını, dünyadan kesilerek dua, yalvarı ve kutsal eserleri okumakla geçirmeye başlamış. Bu durum, Hz. Bahauallah'ın emriyle, Seyyid Mehdi Daci tebliğ için İsfahan'a gidinceye kadar sürdü.

Bir gün Şehitlerin Sultan'ın kayınvalidesi, Seyyid Mehdi Daci'den, Hz. Bahauallah Hz. Abdülbaha için bir eş düşünmüşler mi? diye sormuş. O, duymadım, fakat bir gün Hz. Bahauallah bana; "Seyyid Mehdi, dün gece garip bir düş gördüm, buyurdular. Kardeşimden yüce dal için istediğim kız çok güzeldi, fakat yüzü yavaş yavaş karardı, orada yüzü ve yüreği aydın bir kız belirdi; onu, yüce dal için seçtik." ben bundan başka bir şey bilmiyorum demiş. Şehitlerin Sultan'ının kayınvalidesinin içinden, bu kız Fatma olmalıdır, diye geçer ve bu öngörüsünü Seyyid Mehdi ile de paylaşır. Fazla bir zaman geçmeden Hz. Bahauallah'tan Şehitlerin Sultan'na bir levih iner ve orada; "Sizi akraba ve yakın saydık." diye buyururlar. Birkaç ay geçmeden Hz. Bahauallah'ın güvendiği habercisi Şeyh Süleyman İsfahan'a gelerek

Şehitlerin Sultanı'na, Hz. Bahau'llah'ın emriyle Fatma Hanımı kutsal topraklara götürmeliyim, der ve yolculuk başlar. Bir gece Fatma Hanım rüyasında; kendini geniş bir ovada ve boynunda inci bir kolye ile görür. Birden kolye kopar ve tüm inciler yerlere saçılır, onları toplamaya çalışırken Hz. Bab'ın şu sözünü anımsar: "En değerli eşyanızı Tanrı'nın Zahir Etti Kimse'ye sununuz." Ve incileri bir tepsiye koyup, onu başının üstünde, 'Ey Tanrı'nın Zahir Ettiği Kimse!' diye diye yol alırken, birden incilerin ortasından güzel bir dal çıkar ve secde ederek çok güzel bir sesle; Allah-u Ekber, Allah-u Âzam ve Allah-u Ebha, diyerek ona kutsal toprakların yolunu gösterir. Sonradan bu rüya gerçekleşti; Fatma Hanım beş ay kutsal topraklarda defalarca Hz. Bahau'llah'ın huzurunda bulunarak onurlandırıldılar ve sonra Hz. Bahau'llah tarafından Münire adı Verilerek rüyalarında gördükleri gibi yüzü ve yüreği aydın bir halde Hz. Abdülbaha ile evlendiler. **(Muhammet Ali Feyzi, Hz. Abdülbaha'nın Yaşamı)**

HZ. ABDÜLBAHA'NIN MEKTUPLARI

Hz. Abdülbaha'nın Mektupları, Cilt 1

Kadim güç; kendi yüceliğinin, büyüklüğünün ve geçek eğiticiliğinin bir belirtisi olmaları için kendi düzeylerinde kâinat ve yaratıkların her birine, süslenmiş ve tamlık gibi övülecek bir özellik bağışlamıştır ki, Gerçeklik Güneşi'nin yansıması ve bağışını göstermeleri için her biri temiz bir ayna örneği olsunlar. Tüm varlıklar arasında insanı, Büyük bağışından ötürü yüce yolu göstererek ödüllendirdi... Bu büyük yolun koşulu; bilgelik, ilim ve Tanrısal yetkinliğin sınırlarını bilmektir. Yani Tanrı'nın dostlarının; küçük, büyük, erkek ve kadın olabildiğince bilgilenecek kutsal kitaplardaki sırları öğrenmeye ve Tanrısal kanıtları sunmaya yatkınlık kazanmaları gerekir... **(Abdülbaha'nın Mektupları, Cilt 1, S.230)**

Reenkarnasyon = Ruh göçü: Ruhun bir cisimden ötekine, bazen insandan hayvana veya tersine geçmesidir... Pek çok eski insanlar ve uluslar buna inanırlardı. Hatta Yunan filozofları, Roma bilginleri, Eski Mısır ve Büyük Asurlar da buna inanırlardı. Fakat Tanrı'nın gözünde tüm bu sözler ve kuruntular içi boş yaldızlı sözlerden başka bir şey değildir. Onların en büyük kanıtları, Tanrı'nın adalet gereği uygun gördüğü her şey doğrudur; öyleyse her görülen ceza için suç işlemiştir diyebiliriz. Fakat dölyatağında yeni döllenenmiş embriyodan; kör, sağır veya sakat doğacak olan hangi suçu işlemiştir ki böyle bu ceza uygun görüldü? O zaman ana rahminde suç işlemediyse önceki varlığında suç işlemiş olmalıdır. Bu insanlar şunu unutuyorlar ki eğer yaratılış tek düze ve yeknesak olsaydı çevreleyen güç nasıl görünürdü? Ve ne isterse yapar ve ne isterse hükmeder olurdu? Yeniden dirilme sözcüğü bütün Tanrısal kitaplarda geçiyor fakat amaç; yetkinlik ve gerçeklik ışıklarının her dönemde tekrarlanmasıdır, yoksa insanlar ve ruhlar değildir... **(A. M, cilt 1, S. 248- 249)**

Odur Tanrı!

Ey Tanrı'nın kulu, Yazdıkların açık ve netti. Mektup değil inleyiştii, söz değil ah-u figandı. Haklısın; çünkü Yezd, İsfahan ve Gorgan'daki olaylar, yırtıcılıkları ve kudurmuş kurtları geride bıraktı. Onlar benzeri görülmemiş ve görülmeyecek bir şekilde ellerini mazlumların kanına buladılar. Mazlumlar topluluğu birlik ovasındaki marallar gibiydiler, zalimlerle acımasız kudurmuş köpekler. Artık başka söze gerek yok çünkü yaptıklarıyla Kerbela'da Şehitlerin Seyidi İmam Hüseyin'inin mazlumluğunu unutmuşlar. Erkekleri parça parça edip gaz yağıyla yaktılar, göğüslerini açarak ciğerlerini emdiler, başlarını kestiler, çocukları ısırdılar, bazı kadınları şehit ettiler ve diğerlerini şiddetle cezalandırdılar, varlıklarını yağma ettiler, evlerini yaktılar. Hangi çağda böylesine zulüm görüldü... (A. M, cilt 1, 281- 282)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın arınmış dostları! Tüm işlerde kutsanmışlık ve kusursuzluk arınmışların niteliği ve özgür olanların araçlarıdır. İlk yetkinlik arınmışlık, kutsanmışlık ve her kusurdan temiz olmaktır. Eğer insan her durumda temiz ve arınmış olsa, aydınlatıcı ışığın yansıma yeri olur. Davranışlarında ilk önce arınmışlık, sonra özgürlük ve tazelik edinir. Kanalı temizlemeli ve sonra Fırat'ın tatlı suyunu akıtmalı... Bundan dolayıdır ki kutsal kitaplarda vasiyetler ve öğütler suya benzetilmiştir. Kuran'da: Gökten temiz su indirdik ve İncil'de: Eğer bir kişi ruh ve suyla vaftiz edilmezse Tanrı'nın krallığından içeri giremez. Öyleyse belli oldu ki Tanrı'nın öğretileri göksel bağış ve Tanrısal rahmet yağmuru olup insan kalbinin arınmışlığının nedenidir... Kutsal kitaplarda yazıldığı gibi görünürdeki temizlik her ne kadar fiziksel bir işe de ruhaniyette güçlü etkisi vardır. (A. M, cilt 1,S. 325- 326)

Eğitim ve öğretim

... Bütün akıllar şunu inanırlar ki; akıl ve eğilimlerin değişik olmasının nedeni, öğretim ve eğitimden kaynaklanır. Yani akıllar temelde eşittirler, fakat eğitim ve öğretim, farklılaşmaya neden olur. Akıl ve algının değişik olması yaratılıştan değildir. Yaratılıştan kimseye ayrımcılık yapılmamıştır. Bundan dolayı her insanda en üst makama erişme yeteneği vardır. Afrika'yı örnek gösteriyorlar ki; insanların çoğu yabani hayvanlar gibi bilim ve akıldan yoksundurlar ve çağdaş değildirlen... Tersine gelişmiş ülkelerde, azının dışında, bütün ahali sağlıklı akla sahip olup eğitimidirler... Öyleyse belli oldu ve kanıtlandı ki; yükseklik ve alçaklık, akıl ve algı, eğitim ve öğretimin olması veya olmamasıyla ilgilidir. Eğri dal terbiye ile düzleşir... Bilgisiz insan eğitimle bilgili olur... Bu onların kanıtıdır. Nebiler de eğitimin insanoğlunda çok etkili olduğunu onaylıyorlar fakat buyuruyorlar ki yaratılışın özünde de akıl ve algı farklıdır ve bu ret edilemez bir iştir. Bakınız, aynı yaş, aynı ulus, aynı ırk, aynı cins ve aynı ana babadan olan çocukları aynı kişi tarafından eğitildiği halde akıl ve algıları değişik ve farklı olur. Biri hızlı gelişirken bir diğeri gayet yavaş gelişir. Çamurdan yapılan kapkaç ne kadar da eğitilse parlak inci; kara taş parçası, dünyayı aydınlatan değerli taş ve cevher; zakkum da, eğitimle kutlu ağaç olmaz. Yani eğitim insanın özünü değiştirmez fakat çok büyük etkisi vardır ve insanda var olan bütün yetenekleri ve yetkinlikleri açığa çıkarır. Bahçıvanın uğraş ve çabasıyla çekirdek büyük bir ağaç ve çiftçinin gayretiyle tohum harman olur... Öyleyse yaratılıştan itibaren akıl ve algı, temelden insanlarda başkalık gösterdiği kanıtlandı. Fakat eğitimin etkisi çok büyüktür ve eğer eğitim olmazsa tüm varlıklar yabani gibi olurlar ve eğer eğitmen olmazsa çocuklar böcekler gibi olurlar. Bundan dolayıdır ki

Tanrı'nın Kitabı'nda eğitim ve öğretim seçmeli değil zorunludur. Eğer aile bu konuda kusur ederse Tanrı'nın huzurunda sorumludur, hesap verecekler ve eşikten kovulacaklardır. Bu, affedilmeyen bir suçtur, çünkü o zavallı çocuğu; bilgisizlik çölünde avare ederler; talihsiz, düşkün, sıkıntı çeken bir duruma sokarlar. Yaşam boyu bilgisizlik, cehalet, anlayışsızlık ve gururun pençesinde tutsak ederler. Eğer çocukluk çağında ölürse daha iyidir. Bu duruma; ölüm, yaşamdan; helak, kuruluştan; yokluk, varlıktan; mezar, köşkten ve mezarın dar alanı, geniş ve ferah evden daha iyidir. Çünkü insanlar arasında alçalmış ve aşağılanmış ve Tanrı huzurunda eksik ve sakat, toplantılarda utangaç ve mahcup ve sınav alanında büyük ve küçüğe yenik ve yerilmiş. Bu ne büyük talihsizlik ve sonsuz alçalmadır. Öyleyse Bahai dostlar ve Tanrı'nın kızları, candan ve yürekten çocukları eğitip erdemlik ve yetkinlik okulunda eğitsinler ve bu konuda en küçük mazeret dinlemesinler ve ihmal etmesinler. Doğal olarak çocuğun bilgisiz ve cahil kalmasından ölmesi daha iyidir; çünkü zavallı çocuğun değişik eksiklikleri olduğundan Tanrı eşliğinde sorumlu ve sorgulanır. Ayrıca toplumunda da itilmiş ve yerilmiş olacaktır. Bu ne büyük suç ve yanlıştır... Kız ve erkek çocukların eğitiminde çabalasınlar kızlar da oğlanlar gibidirler, hiçbir ayırım yoktur ve her ikisinin bilgisizliği yerilmiş ve onaylanmamaktadır... Kızların eğitimi erkeklerden önceliklidir. Bir süre sonra bu kızlar anne olup çocuk yetiştirecekler, çünkü çocuğun ilk eğitmeni annesidir... (M. A. Cilt 1,S. 331- 335)

O'dur Tanrı! ... Tanrı sevgisi, ruh; dünya, heykelin güçsüz bedeni gibidir. O ruh bu heykelle buluştuğunda canlı, daha güzel ve taze olur. Tanrı dininin binası da açık ve belli temeller üzerinde kurulmuştur, temellerin en büyükleri de; bilim, bilicilik, akıl, varlığın gerçekleri ve Tanrısal sırları bilmektir. Bundan dolayı bilim ve irfanın yayılması her bir Bahai'ye gerekli ve farzdır. Öyleyse, o ilahi topluluk ve ruhani mahfiller tüm güçleriyle çocukların eğitimine çabalamalıdır ki, Tanrısal ahlak ve Bahai yol ve yöntemiyle çocukluktan itibaren eğitilsinler ve bir fidan gibi Hz. Bahau'llah'ın vasiyet ve öğütlerinin suyuyla gelişip büyüsünler... (A. M. Cilt 1,S. 336)

Yedi mum

... Şimdi birleşme araçları çok; dünyanın beş kıtası bir kıta gibi; her insan için tüm ülkelere yolculuk yapmak ve bütün insanlarla konuşmak, düşünceleri paylaşmak kolaylaşmıştır... Bunlardan dolayı tüm insanların birleşmesi olasıdır ve bunlar yüce ve büyük çağın mucizelerindendir. Geçmiş çağlar bunlardan yoksundu; çünkü bu çağın ışıkları, gücü ve aydınlığı başkadır. Her gün yeni bir buluş olur ve sonunda dünyada, dünya toplumlarında yakılmış, ışık saçarlar. Sabahın bu parıltısı ve yüce aydınlanmanın belirtileri dünyanın ufkundan görünür olacaktır.

1. Mum: Siyasi birliktir ki birazı görünür hale geldi.

2. mum: Büyük olaylarda düşünce birliğidir ki yakında belirtileri görünecektir.

3. mum: özgürlük birliğidir o da kesin olarak gerçekleşecektir.

4. mum: Din birliğidir ki bu, her şeyin anasıdır ve Tanrı'nın gücüyle dünyada görünür hale gelecektir.

5. mum: Vatan birliğidir ki, bu çağda büyük bir güçle ortaya çıkacak ve bu birlik ve beraberlik büyük bir güçle görünecek ve sonunda tüm uluslar kendilerini bir vatanın vatandaşı sayacaklar.

6. mum: Soy birliğidir; dünyadaki tüm insanlar kendilerini aynı soydan sayarlar.

7. mum: Dil birliğidir. Yani bir dil oluştursunlar ki bütün insanlar onu öğrenip birbiriyle konuşabilsinler. Bu söylenenlerin tümü kesinlikle gerçekleşecektir; çünkü melekûfî bir güç onun yardımcısıdır... (A. M. Cilt 1, S. 357- 358)

Cezalandırma ve ödüllendirme konusu: Yaptığının karşılığını görmek veya kısas için araç gerekir ve böylece sürekliliğini sağlamak lazım. Bil ki cezalandırma iki çeşittir; birincisi öç almaktır, diğeri kısas veya yaptığının karşılığını vermektir. Öç almak yerilmiştir; nefis ve hevaya göre karar verilir. Heva ve nefis ehli bunu düşmanlık ve öç almayı sevdikleri için uygularlar. Fakat Tanrı yasalarına göre kısas tam bir adalet ve insafla uygulanırsa iyi ödüllendirmeye neden olur çünkü nefsin isteği değil Tanrı'nın yasaları uygulanmıştır... (A. M. Cilt 1, S. 360)

Oğul babanın cezalandırmasından pay alır mı? Bil ki bu iş iki şekildedir, bir bölümü ruhanidir, diğeri bir bölümü ise fizikseldir. Ruhani bölümle ilgili olanda çocuk babasının suçundan yargılanmaz, çünkü oğul doğru ve baba haylaz ve kötü davranışlıdır. Buna karşın, babanın fiziksel suçları her durumda çocuklara da zarar verir... Örneğin birisi düşmanlık ve zulüm ederek birkaç kişinin kanını dökerse ve varlıklarını zorla alırsa, binlerce aileyi perişan ederse doğal olarak bu zalim kişi cehennemine gittikten sonra genelde evlatlarının ve torunlarının utanmalarına, alçalmalarına, aşağılanmalarına veya doğru yoldan sapmalarına neden olur. Zulüm görenler ise öç almak için ayağa kalkarlar ve çeşitli araçlarla onun kökünü ortadan kaldırmaya çalışırlar. Onun için yapılan kötülüğün cinsine ve derecesine göre ceza verilir. (A. M. Cilt 1, S. 360- 361)

... Ateistlerden söz etmişsiniz: “Mükemmel olan insanoğlunun sonsuz yetkinlikleri vardır, yüksek zekâ ve algıdan dolayı dünyanın sırlarını açığa çıkarabilirler ve bin yıl sonrasını haber verebilir.” deniliyor. Bu söz masum kuşları avlamak için serilen danelere benzer. Başlangıçta Tanrı'ya inananlarla tartışmak, dostluk kurup görüşmek için bu şekilde yaklaşırlar ki, onları yavaş yavaş doğru yoldan saptırırlar. (A. M. Cilt 1, 380- 381)

Ey Bahai dostlar! Eğer Abdülbaha'nın sevincini, canının huzura kavuşmasını ve vicdanının rahata ermesini istersiniz: birlik ve beraberliğinizi artırınız. Hepiniz bir denizin dalgaları, bir ırmağın damlaları, bir bahçenin çiçekleri olunuz. Örne zırhın halkaları ve tek bir gökte uçunuz. Tek bir şarkıyı şakıyınız. Bu, sonsuz mutluluğuma, yüreğimin ve canımın huzuruna nedendir... Fakat korkum o ki, emrin sağlam kalesi olan dostlar arasında küçük sorunlardan dolayı büyük bir gedik oluşsun. Bu yüzden şu günlerde dostlar arasındaki birlik ve beraberlikten daha büyük bir hizmet yoktur. (A. M. cilt 1, S. 391)

O'dur Tanrı! Ey yüce doğru yola kılavuzlayan! Yarasalar, bir süre unutkanlık köşesinde sürülmüş ve körlerin evinin karanlığında ısınmak için bin yorgan altında, bazen de ışığı

yermeğe çalışırlar; sağda solda karanlığı överlerdi. Varlık ufkundan güneşin batışını ganimet ve beklenmeyen fırsat sayarak başlarını çıkardılar ve meydan buldular. Ve söylenen yalanlarla bazı bilgisizleri inandırmak istediler ki; yüce ve büyük Güneş, âlem için zararlı ve kadim Güneş, yararsız ve karanlıktır, dediler. Fakat doğduğu gün; siyah beyazdan, güzel çirkinden açık bir şekilde ayrıldığı gibi tümünü değersiz kıldı. Bir bölümünü deliğin karanlığına sürdü. Zavallı hırsızları rezil olma sıkıntısına soktu, çirkin yüzlü aylakları utanma perdesi ardına oturttu, sıcaklığın etkisiyle cisimleri eritti, ışıkların parıltısı gözleri kamaştırdı. Işığının keskinliği yüzleri yaktı, alevinin şiddeti ciğerleri kavurdu... Gereksiz bitkileri kuruttu, köksüz ağaçları soldurdu, dostların ve düşmanların her ikisine de iyilik yaptı; arınmışın da, suç işleyenin de tüm kulübelerini aydınlattı. Yetkin ve eksik olana da, bilgili ve bilgisize de ışık saçtı; güllük ve dikenliğe yansıdı. Onun için Ondan rahatsız olmalı, sevgisinden ve anmasından kaçınmak gerekir. Karanlık övülendir, çünkü suçları örter ve perdeler. Zeki yarasalara alan yaratır ve yetkin hırsızlara kurtulma olanağı sağlar. Çirkinleri açığa çıkararak rezil etmez, suç işleyenlerin ve ihanet edenlerin rahatını neden olur. Meltemi canlandırır ve serin yelleri çok hoş ve rahat bir uyku getirerek sağlığı artırır. Güzel yüzlüleri perdeler, sapkınları saklar... Yırtıcı hayvanlara yeryüzünde avlama, geceleyenlere dua, yalvarı ve yakarı, yerin ve göğün Tanrı'sıyla konuşma ve yaklaşma fırsatı doğar... Her ne ise bu sözlerle dünyayı aydınlatan güneşi kınarlar ve şiddetli karanlığı överler; bilmezler ki karanlıkta olanların yaşamı ve varlıkları da bu büyük güneştedir ve eğer Gerçeklik Güneşinin ısısı ve ışığı olmasaydı hiçbir canlı var olmazdı, hatta en aşağı olan yarasa bile... (A. M. cilt1,S. 400)

Mekatib-i Abdülbaha, cilt 2

YARADILIŞ FELSEFESİ

...Her ne kadar sayısız Tanrısal ezgi ve İlâhi nağme ilim incilerinde ve her harfin anlam denizinde sonsuz anlamlar saklanmış olsa da dostların isteği üzere dalgalanan denizinden bir serpinti ve deryasından bir damla sızdıracaktır. Bu kutsal sözlerin açıklamasında aziz olan Tanrı'nın yardımını ve rahmetini açıkça diliyorum. O, yardım etmeye gücü yetendir. Tüm bu İlâhi tümcelerdeki saklı hazinelerde ve gizli gömülerde, varlık âleminin yaratılış nedenleri ve var olma sırlarının ilmi gizlidir. Ey birlik gül bahçesinde uçan ve ey teklik bahçesinin bülbülü; bil ki, herkesin dilinde ve hemen hemen tüm kitaplarda yazılı olan bu hadisi anlamak için dört aşama bilinmelidir.

Birinci aşama: “gizli hazine”

İkinci aşama: “aşkın”

Üçüncü aşama: “yaratılış ve bezeri”

Dördüncü aşama ise tanıma / irfandır

Bu sözlerin hazinelerinde yaratılışın nedenlerinin sırları saklıdır.

Tasavvufta, bilinmezlik makamında olan Teklik Zatı'nın kutsal eşliğinde tüm isimler uzak olup isimlendirmekten ve nitelendirmekten özgedir. Kuşkusuz Tanrı'nın nitelikleri Teklik makamında Tanrı'nın Zatı'nın aynısıdır. Hz. Ali'nin buyurduğu gibi Teklik makamı O'nun niteliklerinin yok sayılacağı anlamına gelmez. Buna rağmen konunun algılanması için bunlar, Tanrı'nın Zatı'ndan ayrı tutulamaz. Fakat o makamda isimler ve nitelikler birbirinden ayrılmaz. Her ne kadar Tanrı'nın Zatı algılamanın ve aklın çok ötesinde ve üstünde olup isimlendirilmez, nitelendirilmez ve örneklenmez ise de, Hz. Ali'nin buyurduğu gibi; “ O'na benzer bir şey yoktur. “ ve buna benzer birçok kanıt vardır. Buna rağmen Kutsal Tekliğin hoş kokularından güzel bir koku, doğru yolda olanların ve gerçeğin sırlarını dileyenlerin burnuna biliş ve tanıma cennetinden bir esinti essin ki, algılama ve akıl kuşları şaşırma ve başıboşluk yuvasından kanatlanıp ince ve bezenmiş kadehi şaşkınlık çölündeki susuzlara içirsinler.

Her ne kadar Tanrı için bir örnek verilemezse de konunun anlaşılması için bir benzetmeyle açıklık getirilecektir. Noktaya bakınız; nasıl harfler ve kelimeler öylesine tam bir yokluk ve görünmezlik içinde notada gizlenmişler ki, onlardan hiçbir varlık belirtisi görülmediği gibi, aralarında bir ayrıcalıkta görülüyor. Tümü yokluk ve hiçlik durumundalar ve noktadan başka bir varlık görülüyor. Bunun gibi Tanrı'nın isimleri ve nitelikleri de teklik makamında gizli ve görünmezler ve bilimde ve görünürde de varlıklarının hoş kokuları hiç

duyulmuyor. Bu harflerin ve kelimelerin gizli hazinesi ve temeli noktadır ve yazılan her şey ondan açığa çıkar. Hz. Ali; Tevrat'ta, İncil'de ve Zebur'da olan her şey Kuran'dadır. Kuran'da olan her şey Fatiha süresindedir ve onda olan her şey Besmelededir ve Besmelede olan her şey B dedir ve B de olan her şey noktadır ve Ben o noktayım; diye buyuruyor. Aynı zamanda bire bakınız ki tüm sayılar ondan türeyip kaynaklandığı halde kendisi sayının içinde değildir. Bakınız, noktadan bütün harfler ve kelimeler, birden tüm sayılar açığa çıktığı ve tüm sayılar birden kaynaklandığı halde, ne ilk noktanın yüce makamında bir indirgenme olmuş ve ne de kutsallık makamından geri kalmıştır. Birlik gül bahçesinin kuşlarının ve teklik cennetinin bülbüllerinin dillerinde anılan ve açıklanan saklı hazine makamı işte budur.

Kutsal bağıştan dolayı, kendi / Zat makamından bilim mertebesinde açığa çıkmıştır ve böylece Tanrı ilk kez bilinmezlik makamından ilim konumunda bilinir hale gelmiştir. Bu açığa çıkmayla hareketsiz görünen nesnelere bilimde var oldular ve her biri Tanrısal ilminin aynasında birbirinden ayırt edildiler. Bu ikinci durum Tanrı'nın bilinmezliği olan birinci durumdan kaynaklanmış olduğu için ikinci bilinmezlik, teklik ve değişmez varlıklar makamı diye benzetilmiştir. Değişmez varlıklar Tanrı'nın biliminde ki şekilleridir ki, daha varlık kokusunu alamamışlar fakat bilimsel olarak vardılar; birbirinden ayırt edilmişlerdir ve bu ikinci kademe de gizli gömü olarak anlamlandırılmıştır. Çünkü Tanrı tarafından bilinen gerçek bilgiler bilimin aynasında tam bir gizlilik ve açık bir şekilde, birlik içinde yazılıdır. Eğer birleşik olsalardı iki şekilde olurdu; ya Zatının çeşitli öğelerden oluşacaklardı, bu yüzden öğelere gereksinme duyardı ve bu birleşme gereksinmeden doğardı; bu hal yaratana değil yaratılanlara özgüdür. Eğer öğelerden oluşmamışsa, ya kadimdir / eski veya oluşmuştur; eğer kadim ise onların çok olması gerekir. Eğer oluşmuşsa ki, buda yanlıştır çünkü bilim eski niteliklerdir ve bilinmeyenle bilim olanaksızdır. Öyleyse bu bilgiler başlangıcı olmayan bir süreden beri Tanrı'nın ilim aynasında vardır. Ayrıca Zat'ın olayların oluşum yeri olmalıdır ki, bu da doğru değildir. Onun için bunlar sonradan olma değildir. İşte bu gizli gömünün makamıdır.

Görünmez teklik, Tanrı'nın özünde saklı olan sevgi çırağı bizzat yansıdı ve açığa çıkıp göründü. Ey Tanrı sevgisinden ve aşk kadehinden sarhoş olan ve Tanrısal sevgi ve ışıldayan kadehten sermest olan; bil ki aşk ve sevgi makamı hesap-kitabın ötesinde bir makam olup akıl ve düşüncelerle uçmakta olanlar onu algılayamaz. Gizli sırları ve Tanrısal gizleri bilenler bir yönden, bu Tanrısal gerçeklikten söz etmeyip ağız açmadılar, çünkü Tanrı'nın özünde görünmekte olan aşk ve sevgi, ilim âleminde görünmeden önce kendi güzelliğine ve özüne gösterilen sevgi, tüm aşkların ve sevginin başlangıcıdır. Aşk ve sevgi, Tanrı'nın özü gibidir ve O'nun dışında var olmamıştır. Tanrı'nın Özü başlangıçtan beri bilinmez ve nitelendirilmezdir; hiçbir algı O'nu tanıyamaz ve özüne varamaz. Eğer akıl ve düşünce kuşları sayısız çağlar ve çağlar boyunca O'nu tanıma havasında uçsalar, bir karışık yol alamazlar...

Görünmez Tanrısal sevgisinin yansıması ve bereketlerinden dolayı Yüce Celal'e âşık olanların yüreğinde ve ruhunda oluşacak aşk ve sevginin ateşi tutuşmuş ve tüm perdeleri ve örtüleri bir parlayışta öylesine yakmış ki, bu Ahit ve Misakın (elest) badesinden baygın ve İlahi şarabı sevenlerin gerçeğinden Dost'u anmaktan başka bir şey bırakmamış ve yücelik ve güç bayrağını "Doğru yalandan Onunla ayırt edilir." bu ölümlü gölgelerin başında göğe

çekilmiştir. Doğaldır ki, yeryüzünde en alçak yerlerde uçan akıl ve düşünce kuşları nasıl melekût göğünün atmosferinde uçabilirler? Ancak eşi bulunmaz Tanrı'nın yeni rahmeti ve parıldayan İlahi iyilik onu sararsa, yüce tekliğin kanadıyla kutsal birlik cennetine uçabilir, Fırat'ın tatlı suyuna ulaşarak yaşam çeşmesinden içebilir ve kutsal cennetin yemişlerinden yararlanabilir. Bazı anlam denizinin gömleğini giyen ve Tanrısal hikmet göğüne binenler sevgi için biraz bilgi vermişler ve ilim ve hikmetin değerli taşlarını kanıt elmasıyla delmişler ve sevgiyi dört derecede belirlemişler; bu kul bu yazıda beş derece dile getirdi. Her ne kadar bu değersiz kul için sevginin mertebeleri sayısızdır ve bir bakıma birlik gömleğinde görünür; çünkü mertebelerin farklılıkları, mertebe ve makamlardan kaynaklanıyor. Nasıl ki tüm âlemlerden her bir âlemde ve mertebelerin her birinde, Tanrı birliğinin mıknaatı açıktır ve her şeyin gerçeğini çeker; varlık âleminin istenilenleri O'nun gücünün alanındadır. O teklik mıknaatı sevgi ve dostluk makamıdır. Eğer âlemleri sonlu ve saymak olası olsaydı, sevginin mertebeleri de sayılır ve sınırlanır derecelerde olurdu. Bu yüzden sevginin çeşitliği, mertebelerinden kaynaklanır, gerçeğinden ve zatından değildir. Bunun için eğer dikkatle bakar, gözünü sayılara ve çokluğa kapatır, yüce birlik eşiğine yönelirsen ve tehlikeli sınırlama çölünden, teklik denizinin kıyısına varırsan bu ruhani konuda bir şey yazmaya gücün yetmez ve ölüm âleminin dilinin de bu Tanrısal alanda söz söylemeye cesareti olmaz. Her ne ise bazı teklik sırlarını bilenler, sevginin gerçeği konusunda, bu ilahi ezgi ve Tanrısal nağmeyle şakıyorlar ki; sevgi, tümünden Kendi Cemaline gerçek eğilimdir. O ruhani sevgi ve Tanrısal eğilim ya toplama makamından toplama idi ki o güzelliğinin kimliğini ve yetkinliğini evrenin aynaları olmaksızın araçsız açığa çıkmasıdır. Bu, zatın özünde yansımalarıdır; nasıl ki âşıkların gerçekleri yoklukta sır olarak gizlidir... Ve tekliğin Görünmez Zatı, kendi bezersiz güzelliğini kutsal aynalarda yansımaları gözler. Ya da nasıl ki insanların çoğu açıktan açığa koşulsuz Cemalin yansımaları, varlıkların gerçeklik aynalarında ve Tanrı'nın sabah ışıklarının parıltısını varlıkların aynalarında görürler ve "ayetlerim ufuklarda görüldü." Kuran'da buyurduğu ayettir. Bu; ilm-el yakîn veya sağlan biliştir... Nasıl ki Hz. Musa, görünmez tekliğin parıltılarının yansımalarını doğulu ve batılı olmayan ağaçta gördü; varlık zatının seslenişiyle tutuşmuş Tanrısal ateşinden duydu... Derler ki arifin biri melekût âlemine yönelmiş bir halde mezarlıktan geçerken birisi ne yaptığını sormuş; o, insanların yapmadığını yapıyorum çünkü insanlar Tanrı'yı arıyorlar fakat bulamıyorlar ben ise Tanrı'nın dışındakini arıyorum ve bulamıyorum... Bu sevginin dördüncü mertebesidir. Fakat sevginin beşinci mertebesi, âşıkların teklik güzelliğine ruhani yöneliş ve vicdani sevginin kendi cemaline ve kendi nefesine olandır. Bu sevgi mertebesi toplamdan toplama olan sevgiyi anlatır, çünkü bu makam Tanrısal (Lahuti) öğelerden yaratılmıştır... Kendi cemalini Tanrı cemalinde yok etmeli ki Tanrı cemali onun cemalinde görünsün. Nasıl ki Hz. Muhammed; "Ey Muhammed, dur; sen Benim sevdiğim ve sevilensin." sesi duydu... Bu makamda varlık yıldızı yokluk batısında gizlidir ve koşulsuz (mutlak) varlık güneşi Tanrısal tan vaktinde örtüsüz yükselir ve doğar... Ne ise bu yüce ve büyük makam birinci derece Tanrı doğuş yerinden doğan gerçeklik güneşlerine özgüdür. Doğuşlarına batış ve doğuş yoktur ve Tanrı'nın batısına indiler. Ayrıca batışlarına da yükseliş ve iniş yoktur ve sonu olmayan bir sona, başı olmayan başlangıçtan beri Tanrı'nın sabahından güzelliğinin teklik heykeline ışıkları saçılmaktadır... Şimdi ey doğru yolun yolcusu dikkatle bakınız ve bakışınızı arınmış yapınız ki anlatılan sevginin beş makamında

tüm sevginin mertebelerini bütün toplamını, uzun uzadıya anlatılan, geniş anlatımı algılayasınız diye yazılmıştır...

Fakat ey doğru yolun yolcusu; bil ki, tanımadan amaç, Tanrı Zâtının özüne varmak ve tanıma yollarının kapalı olması anlamındadır; tüm varlıklara dilekler ve istekler makamı reddedilmiştir... Gerçek yokluk nasıl varlık cevherini algılasın? Çünkü varlıkların güzel cevherlerinin gerçekleri, O'nun emrettiği tek bir sözle ve ayetlerinden bir ayetle yaratıldılar ve irade güneşinin ışıklarının yansmasıyla var oldular... Kendi kendine Teklik ateşinin yanması ve açığa çıkmasından önceki süreçte tüm açığa çıkacakların kimlikleri gizli idi ve bu; "saklı bir hazine"dir ve O ağaç kendi kendine tutuştuğu ve bizzat aydınlattığında "tanımak istedim"dir. Ve doğuşun başlangıcından, bütün sonsuz Tanrısal isim ve niteliklerle, yeri olanın ve olmayanın üzerine doğarak aydınlattığında, yeni bir yaratılışın doğmasıdır; bu da; "Varlıkları yaratım"dır. Ve kutlu insanlar âlemlerin tüm perdelerini ve bütün mertebelerin örtülerini yırtar, görüşme ve görünme makamına koşarsa ancak Tanrı'nın doğuş yerini tanımayı başarırlar... O zaman yaratılışın nedeni olan Tanrı'yı tanıma açığa çıkar. Öyle ise amaç Tanrı mazharlarını tanıma olduğu kanıtlandı... Eğer birisi bu bahçenin güzel kokusunu duymuşsa doğal olarak sonsuz denizden pay almaya çabalayacaktır. Bu günlerde birçok insan istenilenin özünden perdelenmiş, dünya malından başkasına değer vermez, yok olacak zenginlikten başka bir ululuk aramaz, sağlam ve aşılmaz kaleden uzaklaşmış ve en güçsüz ev olan örümcek evinde yerleşmiştir... Her ne kadar, her zaman görünen gözle, bu toprak yeryüzü değersizliğini gördükleri halde, Tanrı'ya yemin olsun ki bir göz kırpmasından daha az düşünseler, doğal olarak yükselen şimşek gibi varlık âleminde ve onda olan her şeyden vazgeçerler. Bununla birlikte, bütün akıllardan saklı olan makamları, güçsüz ve küçücük akıllarıyla algılamak istiyorlar... (A. M. cilt 2, S.2- 54, kesitlerden oluşan özettir)

Not: Bağdat'ta daha ergenlik çağındayken O'nun kaleminden çıkmıştı. Ali Şevket Paşa'nın bir ricasına cevap olarak ve Hz. Bahau'llah'ın önerisi üzerine yazıp Paşa'da sınırsız bir hayranlık uyandıracak derecede aydınlatıcı meşhur bir İslam hadisinin yorumu. ... (Hz. Şevki Efendi, Bahai Dininin 1. Yüz Yılı, S. 251)

... Bil ki Tanrı mazharının kitap ve sahifelerinden amaç anlamlardır; yoksa sözler değildir. Amaç mecaz değil gerçektir, görüntü değil ahlaktır, sedef değil incidir, Tanrı mazharının yol gösteren tüm anlamlarının gerçeği birdir ve tümünün yasalarının gerçeği birdir. Her Tanrı Mazharı diğer mazharlarının kitaplarını görmemiş, sözlerini duymamış ve cismani dinini tartmamış olsa da sırlarını bilir çünkü hepsinin yol ve yöntemi, sırları ve gerçekleri, ruhani tapınmaları birdir. (Hz. A. M. cilt 2, S. 69- 70)

Hastalıklar ve tedaviler:

0'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın hoş kokularına cezp edilen kimse! Bayan Lua Getsinger'e yazmış olduğun ayrıntılı mektubunu okudum. Hastalıkların insan vücuduna olan saldırısı (bulaşması) konusunda gerçek bir incelenme yapmışsın. İsyanın bedensel hastalıkların oluşmasında büyük bir etki yaptığı kesindir. Eğer insanoğlu isyan ve azgınlığın kirlerinden arınmış

olarak, şehvetlere uymaksızın kendi doğal yaradılışının ölçüsüne göre hareket ederek davransaydı, kuşkusuz hastalıklar bu şiddette çeşitli ve egemen olmayacaktı.

İnsanoğlu şehvetlere daldığı; basit yemeklerle yetinmeyerek bileşik, değişik ve zıt yemekler yapıp yediği, rezalet çıkarıp suçlar işlediği ve doğal itidalden (ölçüden) saptığı için çeşit çeşit şiddetli hastalıklar ortaya çıkmıştır.

Çünkü hayvan, vücut bileşimi bakımından insanla aynıdır fakat hayvan basit yemeklerle yetinip, şehvetlerini yerine getirmekle pek ısrarcı olmadığından, günah işlemediğinden ve isyan etmediğinden dolayı onun hastalıkları insana göre daha azdır.

O halde isyan ve azgınlık insan vücuduna hastalık getiren büyük bir etken olduğu ortaya çıktı. Bu hastalıklar meydana geldikten sonra birleşip çoğalırlar ve başka kişilere geçerler. İşte bunlar hastalıkların manevi nedenleridir.

İnsan vücudunun bileşiminde bulunan öğelerin itidal ölçeklerindeki dengesizlik ise hastalıkların görünürdeki maddi nedenleridir. Örneğin, insan vücudu değişik maddelerin bileşiminden oluşur. Bu öğelerin her biri itidal ölçüğünde olan belirli miktarda bulunur. Bu öğeler doğal itidal dengesinde bulunduğu, miktarı, doğal ölçüğü aşmadığı veya eksilmediği sürece hastalıkların baş göstermesinde maddi bir neden olmayacaktır.

Örneğin vücut bileşiminde bulunan nişasta ögesinin belli bir ölçüğü ve şeker ögesinin ise başka bir ölçüğü vardır. Eğer bunlar kendi doğal dengelerinde kalsalar hastalıkların oluşmasına bir neden yoktur. Fakat bu öğelerin normal dengeleri bozulursa yani miktarları çoğalır veya azalır Kuşkusuz hastalıkların meydana çıkmasına yol açar.

Bu konunun üzerinde derin bir incelenme yapılması gereklidir. Hz. Bab (ruhum O'na feda); "Baha ehli hastalıkları yiyeceklerle tedavi edebilecek ölçekte tıp bilimini ilerletmelidir." diye buyuruyor. Bunun hikmeti ise şudur; eğer insan vücudunun bileşimindeki öğelerin itidal dengesinde bir bozulma olursa insanın bir hastalığa yakalanması kaçınılmazdır. Örneğin; eğer eser nişasta ögesi artarsa veya şeker ögesi azalır bir çeşit hastalık baş gösterecektir. Uzman doktor hastanın vücudunda hangi öğelerin eksildiğini veya çoğaldığını bulduktan sonra, içinde eksik maddeden bolca bulunan bir yemeği hastaya yedirerek vücuttaki dengeyi sağlamalıdır. Hastanın vücudunda gereken denge elde edilince hastalık kaybolacaktır.

Bu konunun kanıtı ise şudur; hayvanlar âleminde tıp bilimi yoktur. Hastalıkları, rahatsızlıkları ve bunların tedavi yollarını ve ilaçlarını keşfetmemişler. Fakat her hangi bir hayvan bir hastalığa yakalanınca bu mera ve çayırd, doğanın kılavuzluğu altında, yarayan bitkiyi bulup yedikten sonra hastalıktan kurtulmuş olacaktır. Bu konunun açıklanması şöyledir; hayvanın vücudundaki şeker ögesi eksilirse hayvan doğal olarak içinde bolca şeker barındıran bir bitkiye istek duyar. Sonra iştah şeklinde belirlenen kendi içgüdüleriyle o otlaktaki binlerce bitki arasından şeker ögesi çok olan bir otu bulup yer ve böylece vücut bileşimini meydana getiren öğeler arasında denge sağlanınca hastalığı atlamış olur.

Bu konunun üzerinde epeyce derin bir araştırma yapılması gereklidir. Uzman doktorlar bu konu üzerinde yetkin bir araştırma yapıp konuyu iyice takip etseler; hastalıklarının

nedeninin, insan vücudunu oluşturan bileşimdeki öğelerin nicelikleri arasındaki dengesizlik olduğu, tedavisinin ise bu öğelerin birbirine olan oranının düzeltilmesine bağlı bulunduğu ve bu eksikliğin gıdalar aracılığıyla giderebileceği apaçık ortaya çıkar.

Bu yepyeni devirde doktorların kendi hastalarını yiyeceklerle tedavi ettirebilecekleri derecede tıp ilminin ilerleyeceği kesindir. Çünkü görme, işitme, tatma, koklama ve dokunma yeteneklerinin tümü yararlıyı zararlıdan ayırt edebilecek güçtedir. Şu halde kokuları ayırt eden insanın koklama yeteneğinin iğrendiği bir kokudan insan vücuduna yarar sağlanması acaba hiç mümkün müdür? Bu olanaksız ve muhaldir. Bunu gibi de görünebilenleri ayırt edebilen görme yeteneğinin gördüğü tiksindirici pisliklerden insan vücuduna yararlı olması acaba hiç mümkün müdür? Asla! Aynı şekilde tatma yeteneği de ayırt edici bir güçtür ve eğer bu yetenek bir şeyi iğrenç bulursa kuşkusuz o şey yararlı değildir. Başlangıçta ondan bir yarar sağlansa bile zamanla zararı ortaya çıkacaktır.

Bunun gibi de, eğer mizaç dengeli ise hoşlanan her şey şüphesiz yararlıdır. Hayvanlara bir göz atınız, o, içinde yüz bin çeşit bitki bulunan bu merada otlayıp kendi koklama yeteneğiyle otların kokusunu alarak tadını bakar ve kokusundan ve tadından hoşlandığı otu yer ve yararını de görür. Yararlı olanlardan tat alır ve onları yer. Eğer hayvanlarda bu ayırt edici güç bulunmasaydı tümü bir günde ölürlerd; çünkü zehirli bitkiler çoktur ve hayvanlar ilaçların varlığından habersizdir. Fakat dikkatle bakınız, onlar nasıl sağlam bir ölçüye sahiptirler ve bununla yararlıyı zararlıdan ayırt ederek vücutlarını oluşturan bileşim öğelerinden hangisi eksilirse o öğeden bolca bulunan bitkiyi bulup yerler ve böylece bileşimdeki öğeler arasında gereken denge sağlanmış olur ve hastalık düzelir...

Uzman doktorların hastaları yiyeceklerle tedavi edebilecekleri seviyeye ulaşarak basit yiyecekler hazırlayıp, insanoğlunu şehvetlere dalmaktan alıkoydukları zaman, işte o zaman kuşkusuz çeşit çeşit ve kronik hastalıklar azalacak ve insanlık âlemindeki genel sağlık çok gelişecektir. Bu konu, kesinlikle gerçekleşecektir. Aynı zamanda insanların ahlâklarında, hallerinde ve davranışlarında da genel bir düzelmeye sağlanmış olacaktır. **(Hz. A. M. cilt 2, S97- 103)**

... İncil’de yazılmıştır ki birisi Hz. İsa’ya; “Ey iyilik yapan üstat!” diye seslenince Hz. İsa;“Neden bana iyilik yapan kişi olarak seslendin, iyilik yapan tekdir, O’da Tanrıdır.” buyurur. Bu yüzden Abdülbaha olabildiğince suçları örten bir göz ister ve hataları örter; çünkü herkesten önce kendini suçlu ve Tanrı’nın kulluğunda güçsüz ve kusurlu bulur. Bu yüzden kendi kusurlarıyla uğraşırken başkalarının yanlışlarıyla uğraşmaz, sürekli bağışlama ve af diler, bağış ve iyilik ister.

Birisi kusur işlerse sevgiyle davranırım ve bu, benim aymazlığımdan değil kendi kusurumu itiraf edip kendi halimi bildiğim içindir. Bu, başkasının üstüne gitmememin nedenidir... **(A. M. cilt 2, S. 144–145)**

Ey Tanrı’nın dostları! Tanrısal bağıştan yoksun bırakılan ve O’nun dinine ve rızasına karşı olandan; bilgisizlikten kaynaklanan önyargıdan; bayağı düşmanlık, kin, cinsel, ırksal, ulusalcılık ve dinsel sanıların esintisinden tedirgin olunuz ve bu kuruntulardan uzak durunuz. Gönül aynasını bilgisizlik bağınazlığı sanılarının pasından arındırınız ki tüm

insanlara gerçek sevgiyi gösterebilirsiniz. Her ülke, ulus, din. grup ve cinsten insanlara karşı en küçük bir hoşlanmazlık duymayınız, aksine acıma ve sevgi dolu olunuz ki; Tanrı'nın yardım ve bağışıyla, insanlık ufku bu yoğun bulut yani bilgisizlikten kaynaklanan önyargı, bayağı düşmanlık ve kinden arınsın ve günden güne bütün uluslar arasında dostluk ve sevgiye neden olsun. Ayrıca hiçbir zaman hükümet işlerine ve siyasete karışıp konuşmayınız; çünkü Tanrı sizi, insan âleminin ruhanileşmesi, aydınlanması ve ahlâkının düzelmesi için öğüt ve vaaz vermek için yaratmıştır. Budur sizin göreviniz. Tanrı'nın selamı ve övgüsü sizinle olsun. (A. M. cilt 2, S. 153–154)

Ey şefkatli teyze: Biraz Tanrı'nın sırlar bahçesinde dolaş ve sonsuz bağış havuzunda dal. Ebha Melekûtunun yadımları ve yüce makamlarda oturanların telkinlerinin olabilmesi için görür göz ve işitir kulak gerek. Bakınız ince bir perde, gözün büyük bakılacak yeri görmesini önler ve küçük bir pamuk, kulağı ruhu canlandıran ezgilerden yoksun bırakır... Bir damla etkili zehir, zehirlenmiş olanı öldürür. Onun için insan âlemini aydınlatan güneşin peçesi çoktur ve gerçeklik güzelliğinin perdeleri sayısızdır; hatta ışık perdesi bile zuhurun güzelliği için bir peçedir. Az gören güçsüz bir göz için dünyayı aydınlatan güneş en büyük perdedir... Gördüğümüz gibi gerçeklik güneşinin ışıkları doğu ve batıyı sarmış, yücelik ünü doğu ve batıya yayılmış ve dünyanın bütün toplantılarında ve mahfillerinde İsm-i Âzam'ın anılması o toplantıların ışığı olmuştur. Yazık ki yetkinliği ve yüceliği güneş gibi parladığı halde İranlıların çoğu hala sonsuz aymazlık uykusuna dalmışlar hâlbuki bu parıldayan güneşin doğuş yeri İran'dır... Yabancılar ayıldılar, fakat dostlar aymazlık uykusundalar... Ve bu Tanrısal sünnettir, "bunda değişik bir şey bulamazsınız." Bethalılar Hz. Muhammed'in ışığını söndürmeye çalıştılar... Suphanallah; bu ne biçim sır ve hikmettir ki yabancılar tanıdık; yakın olanlar ve tanıdıklar, yabancı ve uzak. Kureyş'in seyidi yoksun olurken Habeşili Bilal gönüldeş oldu. Kıdem Cemali'ne ant olsun ki yakında bütün İranlılar atalarının boş laflarını unutarak bu ilişkiden dolayı yüceldikleri için mutluluktan coşup çağlayacaklar; bu takdir edilen övünç ve yücelikten dolayı bağış denizine batırılmışlar ve şefkatli gözle gözetilmişlerdir...

Ne ise ey sevgili hala! Aymazlara buyurunuz ki, insaf ediniz acaba yaratılışın başlangıcından bu yana bol ışıklı büyük yücelik ve en büyük ululukla böyle bir zuhur görülmüş mü ki, kuruntu oluşsun ve ikileme neden olsun? Başka zuhurlara bakıldığında her biri bir kavim veya kabileye karşı uğraşıp durmuşlar. Hz. İbrahim, Nemrut ve ayak direyen kavmiyle karşı karşıya geldi, Hz. Musa nefret kazanmış Firavun'un oklarına hedef oldu, Hz. İsa Yahudi kavminin inat kapanına düştü, resullerin övüncü yol kesen kabileye yakalandı. Hz. Bab ise yırtıcı Şiilerin pençesinde tutsaktı; fakat Kıdem Cemali ve İsm-i Âzam tek başına ve yardımcısız, apaçık kutsal ruhuyla, bütün devletlere, uluslara ve yeryüzünde olanlara karşı koydu ve mum gibi yanarak güneş gibi her topluma ışık saçtı. Sürekli perdeleri kaldırarak bayrağını dalgalandırdılar ve kutsal göğsünü hiziplerin oklarına hedef etti.

Ne perdenin arkasına saklandı ve ne de derviş gibi şaşkın ve sersem bir halde ülkeden ülkeye kaçtı.(sözü edilen kişi, Mirza Yahya Subh-i Ezel'dir.)

Bir an rahat yüzü görmedi ve hiçbir gece yatakta rahat ve güven içinde yatmadı. Hiçbir sabah huzur içinde kalkmadı ve hiçbir gece iç huzur ve rahat yüzü görmedi. Zincirler altında seslendi, pranga altında yüksek sesle emrini ilan etti, zuhurunun başından ölümüne kadar inatçı grupların elinde tutsaktı, Tahran'da tutsaklık bağlarından kurtulunca öz vatanından kesin hükümlerle çıkarıldı. Irak'ta doğu ve batıya ün saldı, tüm uluslarla sıkıntı ve zorluk yaşadı, kapıyı açarak bütün insanları çağırma yaptı, tüm ulusların âlimleri ve bilginleri karşı çıktılar, itiraz edip saldırıya geçtiler ve kuruntular telkin etmeye çalıştıkları halde her biri açıkça cevap ve kesin kanıt aldılar ve yetkin deliller işittiler. Her bilimden, her anlaşılması zor ve ikilemi sordular ve öylesine yeterli ve kesin cevaplar aldılar ki boyun eğerek sonsuz bilgiyi dile getirdiler. Hiç kimse bir yargıya varmadan Kutsal eşikten ayrılmadılar ve hiçbir bilgin sorduğu sorudan sonra yüceliğine itiraf ve dile getirilmeden gitmedi...

Ey arınmış hala! Sen bu kulun ilenç dilinin olmadığını ve şimdiye kadar hiç kimse için eksiltme sözcüğünü kullanmadığını bilirsin fakat bu birkaç söz, gerçekleri söyleme zorunluluğundan yazılmıştır, yoksa yerme veya anlamsızlık yaratmak için değildir...(A. M. cilt 2, S. 170- 186)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın dostları! İskenderiye'de ki dostların sevinç yaratan birlik ve beraberlik haberleri ulaştı. Abdülbaha'nın ruhunu canlandıran hoş bir bilgi idi. Kıdem Cemaline ant olsun ki Abdülbaha için en büyük neşe ve mutluluk kaynağı dostların birlik ve beraberlik müjdesidir. Çünkü Tanrı Emrinin temeli birlik, beraberlik ve sevgidir; bunlar Tanrı dostların yüreğini, ruhlarını ve canlarını öylesine sarmalı ki, tümü Tanrısal bir heykel ve her biri o vücudun azalarından biri olsunlar. Bundan dolayı her birine başkalarına feda olmak yakışır. Eğer dostlar bu makama erişirlerse, o zaman Ebha cenneti varlık âleminin kutbunda çadırını kurar ve dağ, sahra ve ova yücelikte oturanların bahçesi olur... Ey Tanrı'nın dostları, kutlu Cemal'in bağışlarında biraz derin düşününüz. O kutsal Zat Tanrı sözlerinin gölgesinde birlik ayetlerine itaat edip adanmışlık tanıkları, Tanrı sevgisinin ve kaynaşmanın doğuş yeri olsunlar. Ayrılıktan uzaklaşıp aydın insanların birliğinin gerçeğini anlasınlar, birlik bayrağını doruğa yükseltsinler, birlik çadırını kursunlar. Ve gerçek birliğin kadehini ele alıp teklik toplantısında dans ederek, ayrılık ve sorunlar ordusunu yenilgiye uğratmayı seçsinler diye yüz bin sıkıntı ve belaya dayandılar, bütün günleri ansızın gelen şiddetli belalarla geçti. Ey Tanrı'nın dostları! Hiçbir çağda anlaşmazlıktan, iyi bir eser veya sonuç elde edildi mi? Tanrı tanıktır ki hayır; her zaman anlaşmazlıklar evreni perişan ederken saklı olan uyum, varlık alemini, mekansız bayındır hale getirdi. Toplumun gücü, baskın gücü kuşatır ve yüreklerin birliği tasaları ve üzüntüleri açığa çıkarır. Öyleyse gece gündüz Yücelik sahibine yalvarıp yakarak insanların yüreklerinin sevinçli ve vefalı olmalarını dileyiniz. Eğer dostlardan biri kusur ederse bağışlayıcı olan Tanrı'nın bağışını anımsayınız. Ve asi nefse karşı geliniz, çünkü nefis fazlasıyla gururludur. . . . .(A. M. cilt 2, S. 200 -202)

...Ey Tanrı'nın dostları! Çok şükür ki İlahi Emir, Bahailik döneminde cismani âleme bağlı olmayıp tam bir ruhaniyettir; ne savaş ve kavgadır, ne utanma perdesi ve azap, ne uluslarla

savaştır, ne de uluslar ve kabilelerle kavga. Ordusu, Tanrı sevgisi; neşesi, Tanrı'yı tanıma şarabı; savaşı, gerçekleri söylemek; cihadı, kötü huylu nefisledir. En büyük mazlumluk ve kırgınlık, yenmektir; hiçlik ve alçak gönüllülük, sonsuz yüceliktir; hâsılı, ruhaniyet içinde ruhaniyettir. Değil insanları, karıncayı bile incitmeyiniz. İster tanıdık, ister yabancı; ister karşıt, ister aynı düşüncede olan; değerli taşların lekesiz olmasını veya insanoğlunun kirliliğine bakmaksızın tüm insanların yaşamalarında mutlu, sevinçli ve rahat olmaları için çabalayınız. Siz, bağışının ışıkları dünya ve onda olan her şeyi sarmış, iyiliğe ve bolluğa bilgili ve bilgisizi daldırılmış ve Ulu Tanrı'nın bütün varlıklara olan esirgemesine bakınız; yabancıyı tanıdık gibi birlikte bağış sofrasında hazır bulundurmakta ve reddedenle kabul eden bağış denizinden pay almaktadırlar. Tanrı'nın dostları, bütün insanlar için iyiliğin mazharı ve özel bereketin doğuş yeri olsunlar. Güneş gibi dikenliği ve gül bahçesini aydınlatsınlar, nisan yağmurları gibi diken ve güle yağsınlar, sevgi ve vefa dışında bir şey aramasınlar, incitme yolunda yürümesinler ve içtenlikle barış sırlarından başka bir şey söylemesinler. Budur doğru olanların niteliği, budur eşiğindeki kulun belirtisi... (A. M. cilt 2, S. 206 – 207)

O'dur Tanrı!

Ey büyük ve saygıdeğer kişi! Doğu ve batı gazetelerinde uluslararası barış konferansının, sizin başkanlığınızda toplanacağı hakkındaki yazıları okundu ve sonsuz sevince neden oldu. Çok şükür ki sizin gibi değerli birisinin başkanlığında uluslararası barış konferansı toplanacaktır. Bugün varlık âleminde bundan daha büyük bir iş yoktur; çünkü bu, yaratılanların huzuruna, tüm ulusların ve devletlerin rahatına ve binlerce insanın mutluluğuna nedendir. Bundan daha büyük bir iş olur mu? Açıktır ki bu, doğu ve batının aydınlanmasına neden olacağından dolayı çok önemlidir. Tanrısal suretin ve benzerinin insan âlemine ve sonsuz iyiliklerin görünmesini neden olur. Her ne kadar bu özleyen yoksul, siz âlicenapla tanışmadıysa da bu işin çok önemli oluşu ve sizin yüce çabanızdan dolayı tanımadan size karşı büyük bir sevgi besledim ve bu mektubu yazdım. Bu uluslararası barış konusuna İran'da Hz. Bahau'llah, altmış yıl önce yani 1851 de değindi. Bu konuda ilkönce İran'da sonrada dünyanın başka yerlerinde birçok Levihler yayınladı. Hatta elli yıl önce inen Kitab-ı Akdes'te, evrensel barış konusu üzerinde açıkça durmuşlar ve bütün Bahailere bu en büyük olay için canı gönülden çalışmalarını, hatta can ve mallarını feda etmelerini, uluslara ve mezheplere karşı sevgiyle davranarak tüm ülkelerde insan âleminin birliğini ilan etmelerini önermişlerdir... (A. M. cilt 2, S. 227- 228)

... Bütün Bahai dostların tanrısal alanda ki görevleri; inanç konusunda anladıklarını, gördüklerini ve işittiklerini bir kenara bırakarak unutulmuş gibi saysınlar ve yorum, açıklama ve görünür anlamdan başka bir mana yükleme kapısını tümünden kapatarak bu kulun açık ve anlaşılır sözlerini kabul etsinler ki; Tanrı emri, acemilerin karışmasından ve dolandırıcıların karşı çıkmalarından korunsun; kuruntulular Söz geçirmek için gerekçe bulamasın, değişik inançlar oluşmasın ve farklı düşünceler olmasın. Eğer bu günlerde ana temelleri sağlamlaştırmazsanız sonra Tanrısal yapıda yüz binlerce bozulma ve gedik oluşur, Tanrı dininin temelleri sarsılır ve gerçeklik güneşi saklanır, parlak ay gizlenir, görünürde olan bilim baş aşağı olur. Tanrı tekliğini inananların yürekleri kan ağlar, en son ağaç (Sidret-ül Münteha) köklenir, Ebha cennetinin ormanına balta girer, yüz bin ağaç bir anda kesilir,

yüz bin meyve bir solukta birbiri ardından düşerek saçılır. Yol gösteren ışık gizlenir ve koyu karanlık üstünlük kazanmış olur, acıma duygusu yok olur, öç almak isteyen topluluk daha da çirkin bir hal alır. Bunlardan ötürü bu günlerde kavga kapılarını kapatmalı, didişme ve çekişme araçlarını yasaklamalı; bu ancak yorumlara uymak ve Misak merkezine boyun eğmekle olabilir. Yani O'nun açık söylediği sözlere yapışsınlar ve açıkça bildirdiklerine öylesine tutunsunlar ki, dilleri O'nun dilinin dilmacı olsun ve kalemleri sözlerinin dışında eksik veya fazla bir şey söylemesin. Yorumda, açıklamada ve dolaylı anlatmada bir sözcük bile eklemesinler ki, hepsi birlik sözcüğün gölgesinde ve teklik bayrağının altında olmakla ün kazansınlar. Bu, en büyük konunun ve temel özünü oluşturuyor. Eğer iki kişi arasında anlaşmazlık olursa her ikisinin de davranışı yersiz ve gereksizdir çünkü anlaşmazlıktan daha büyük bir uyumsuzluk ve ihlal yoktur. Anlama ve algılamalar değişik olduğu için eğer insanlar başvurulacak kişiler olsalar, bayındır ev bir anda yıkılır ve toprak altına gömülmüş olur, ışığın ayetleri yürürlükten kalkar, gecenin karanlığı her yanı sarar. Öyleyse ey İlahi dostlar ve manevi sevgililer; can kulağıyla dinleyiniz, bu kulun açık söylemiyle yetininiz ve bir hardal tanesi kadar sınırı aşmayınız; budur bu kulun değişmez ve sarsılmaz düşüncesi, açık ve belli gerçek inancı ve Tanrı krallığında oturanların inancı... Fakat bu kulun makamı hiç açıklama, yorum ve kinayeye anlamlandırma yapmaksızın, mutlak değişmez açık bir kulluktur; yani kulağında halka olan hizmetli, sırtına çuha çekmiş eşiğin toprağı, bekçisi ve eşiğin kapıcısıyım. Bu kul hakkında Levihlerde ve İlahi yazılarda yazılan nitelikler ve özellikler yalnız iyilikten başka bir şey değildir ve tümünün anlamı ise "Abdülbaha" dır (Baha'nın kulu). Bunun dışındaki yorum ve başka anlam yüklemenin tümü artık sözlerdir, ben bunlardan arıyım. Tanrı, nebileri, resulleri, güvenilirler, yüceler, arınmış olanlar ve Bahailer buna tanıklırlar ki, ben ayetlerin yorumlayıcısıyım. Budur benim sözüm ve bu gerçeğin dışındakiler büyük kuruntudur. A.A. (A. M. cilt 2, S. 247- 250- 252)

...Allah korusun eğer kendim için bir makam istesem, hangisi "Kadim kökten ayrılmış dal"dan daha büyük bir makam olabilir ki? ... (A. M. cilt 2, S. 255)

... O yolculuk kısa idi, fakat bu uzun süreceği için yolculukta Hz. Bahau'llah'ın bağışlarından oluşan bir armağanla gitmelisin ki, arınmış güzel kokulu esintileri o bölgeleri sarsın ve her geçtiğin yerlerde Tanrı'nın anısından hoş koku almaları sağlayasın. Tüm lakırdıları ve söylentileri unut ve Tanrı'yı anmanın dışında sessiz ol ve sus, canı gönülden coş ve çağla, anlayışsızların sözlerine kulak asma ve görünmez melekten şu nidayı işit:

Eğer canını kurtarmak istiyorsan buraya gelme;

Eğer canını ve yüreğini ortaya koyacaksan hem gel ve hem de getir;

Eğer Baha'ya kavuşmak istiyorsan yolun koşulu budur;

Eğer bu yolun yolcusu değilsen uzaklaş, rahatsız etme.

Gün sınav günüdür ve zaman sıkıntı ve bela zamanı, adımlarını sağlam at ve yüreğin sarsılmaz olsun çünkü deprem şiddetli ve bela ve sıkıntılar günden güne artmakta. Hiçbir zaman Yüce Cemal'in vasiyetlerini ve Öğütlerini unutma ve kulağını yaldızlı sözlerin tutkunu yapma. Yol belli, açık ve görünürdedir. Şimdi destekleme ve Yüce Rabb'in hoş

kokularını yayma zamanıdır. Her kim tebliğ meydanında at sürse topu kapar ve her kim Tanrı'nın hoş kokularını alırsa yüreği güneş gibi parlar. Sen Ebha krallığından yardım dile ve Misak bulutundan ilim ve irfan al, yaşam suyu olan Tanrı'nın iman ve Ahit çeşmesinden yaşam suyu ve Rızvan cennetin ırmaklarına benzer olan sudan iç... Baha üzerinde olsun. A. A. (A. M. cilt 2, S. 256- 257)

...Arap adası; oturanların düşünce, akıl ve iradeleriyle sonsuz ululuk doruğuna ulaşamazdı ve Roma ve İran imparatorları, çıplak ayaklı kavimin bozgununa uğrayıp yenik düşebilirler mi idi? Fakat manevi güç ortaya çıktı, risaletin ışığı parladı ve çok büyük bir uyanış oldu. Toplumda büyük bir heyecan yaratıldı ve kısa zamanda, bilgisizliğin en aşağı basamaklarında olan bir kavimi, yüceliğin doruğuna ulaştırdı. İran ve Turanı (İranlıların Türk topluluklarına verdikleri addır) bozguna uğrattılar, ayrıca Roma imparatorluğunun değerini düşürterek gözden düşmesine neden oldular. Şimdi böylesine çok büyük olaylar hazırlık ve önlemlerin gücüyle olası mıdır? Tanrı'ya ant olsun ki hayır. Bu olay güneş gibidir. Bu günlerde İran da böyledir. Patırtı ve gürültüyle, yenilikçilerin önlemleriyle, ölçülülüğü arayanların iyi niyetleri, siyasilerin yeterlilikleri ve kavrayışları onu, aşağılanmaktan ve inişten kurtaramaz. İran Tanrı'nın yardımıyla öylesine fişkıracak ki, cana can katan seli dünya ülkelerini yemyeşil ve taptaze yapacak, fakat ne yazık ki İranlılar bu büyük sevgiden yoksun ve gerçeği unutmuşlar. **“Çocuk, değerli bir taş bir dilim ekmeğe değişir.”** ...Baskıcı rejimler özellikle Abdülhamit bu avareyi kökten söküp atmak ve ezmek için yıllarca uğraştı, fakat bu kul Tanrı'nın yazgısını kabullenerek sarsılmaz bir halde dayandı. Sonunda onların geniş köşkleri yıkıldı, fakat bu kulun güçsüz binası görüldü. Taç ve tahtlarını yitirdiler ve büyük ordularına rağmen yenilerek bozguna uğradılar. Fakat bu kul tek başına yardımcısız, tutsak ve korunmasız Akka kalesinde zindanda idi. Buna rağmen Tanrı'nın sevgisinin gücüyle öylesine zafer kazanıldı ki, zincirler altında iken Amerika'yı ele geçirdi ve karanlık ve dar zindanda Avrupa ülkelerinde bayrağı göğe çekti. Şimdi her ne kadar görünürde değilse de, bu davulun sesi sabahta belli olacak. Hz. Muhammed Hendek Savaşı'nda düşmanlar tarafından sarılmışken hendek kazmaya başladılar büyük bir kaya parçası önlerine çıktı ve yerinden oynatamadılar. Hz. Muhammed ve tüm inananlar o kayayı parçalamak için bir araya geldiler. Hz. Muhammed elindeki asayla kayayı vurarak İranlıların ülkesi ele geçti ve ikinci kez kayaya vurarak Roma imparatorluğu fethedildi diye buyurdular. Hazretin yanında bulunanlar Tanrı'ya sığınırız bu ne biçim söz, biz güçsüz Arap kabileler tarafından kuşatmadayız, hatta ot ve suyu kesmişler, gözden düşmüş ve hor görünürken bu kişi İran ve Roma açılımlarından söz ediyor dediler. Bu ne biçim öykü ve sözdür. İran'da Medayin kentinin sarayındaki Kesra'ya giren aynı Araplar; “Tanrı Resülü bunu vaat etmişti ve O doğrudur.” dediler. Şimdi bakınız manevi güç neler yapabiliyor, özellikle Hz. Bahau'llah'ın öğretileri, emrin sırları ve bu zuhurun temelleri reddedilmezdir. Dünya susamış balık, Yüce Cemal'in öğretileri akan su gibidir; ne haksızlık, ne kılıç, ne dinsizlik suçlamaları; ne yok etme, ne baskı, ne sataşma ve düşmanca davranma; ne karşı gelme, ne yükümlülük kılıcı; insan âleminin birliğinin ilanını durdurabilir. Dünyayı ele geçiren keskin kılıcı ise İlahi bağıışı, askeri gücü, Tanrı sevgi; yasaları ve inancın ordusu, Tanrı'yı tanıma sözcüğü; başkomutanı, Tanrı'nın yol gösterici ışığı; Temeli ve yasaları, bütün insanlara sevgiyle davranmak; hatta bu öylesine içten olmalı ki düşmanı dost görüp, kötülük yapana iyilik isteyen gibi davranmalıdır. Çünkü tüm uluslara; “Hepimiz bir ağacın

meyveleri ve bir dalın yapraklarız.” diye buyurdular... Baha üzerinizde olsun. (A. M. S. Cilt 2, 259 – 260... 261–263)

O'dur Tanrı!

Ey Abdülbaha'nın ruhani dostları! Bir süredir Tanrı kentindeki dostların uyumsuzluğu ve sorunlarından yürek kederli ve üzgün, kalpten kan akmakta idi. O şehirle mektuplaşma ve haberleşme yolları Abdülbaha için sürekli açık değildi. Fakat bu günlerde kenar köşeden dostların uyum haberlerinin müjdesi işitildiği için iyilik bilme belirtisi olarak bu kalem Tanrı'nın kullarını andı ki, arınmışlığın sağlam ipine tutunma çok daha güçlü olsun ve dostlar arasında birlik ve beraberlik artsın. Ey Tanrı'ya inananlar; Kıdem Cemali'nin yaşamının elli yılı zaman zaman zincir ve prangalar altında, kötülük yapanların işkenceleriyle geçti. Ve sonunda İran'da tutuklanıp zindana atıldı, mal varlığı yağmaladıktan sonra dayanması çok güç koşullarda Irak'a sürgün edildi ve orada kaldığı sürede bir an bile rahat yüzü görmedi. Bir gece yatakta güven ve rahat yatmadı. Sürekli okların hedefinde ve büyük tehlikede idi... Özet olarak Yaşam boyu rahat yüzü görmediler. Vaat edilen bütün bu belalar ve sıkıntılara insanlar arasında insan âleminin birliği kurulsun ve uyuşmazlık ve ayrılık tamamen yok olsun diye dayandılar... Hz. Musa'nın zuhur süresinde konu; Tanrı yasaları ve Ordular Rabbine baş eğmekti. Yasalar çok ağırdı... Hz. İsa'nın güneşi doğduğu günlerde güzel sabahın konusu ve dininin temeli; iyi ahlak, uyum, dostluk ve düşmanlardan ve kötülük yapanlardan öç almamak idi; bu yüzden sağ yanağını bir tokat atana solunu da çevir, diye buyurdular. Hz. Muhammed zamanında Emrin konusu ve Tanrı dininin temeli; putları kırmak, putlara tapmayı yasaklamak, Firavunları alçaltmak ve söyledikleri sözleri hor görmektir. Fakat bu yeni dönemde Tanrı dininin temeli ve konusu; büyük esirgeme, en büyük acıma, bütün uluslara dostluk ve içtenlikle; tüm toplumlara doğruluk, emanet ve sevgiyle davranmak ve insan âleminin birliğini ilan etmek; hatta yabancıyı dost ve ötekileri yar bilmektir. Şimdi acaba insaf mıdır ki, Tanrı Emri'nin aydın sabahı ve İlahi Din'in bu güneşi dostlar arasındaki anlaşmazlık bulutuyla ve ayrılık yüzünden gizlenip saklanmış olsun, Allah korusun. Yabancılar için canını feda eden ve tapanlar, dostlar için neler yapmaz ki... (A. M. cilt 2, S. 264–267)

Ey Allah'ın sevgi alevi! Yazdıkların sevinç yarattı, çünkü senin mektubunun içinde bulunan mana gülleri, Tanrı sevgisinin hoş kokularını yayan bir bahçeye benzer. Cevapların ise yağmur ve çığ gibi gönül bahçesinde açılan mana bitkilerine sözle anlatılmayacak bir tazelik ve güzellik bağışlayacaktır.

Uğramış olduğun sınavları yazmışsın. İmtihan içten bağlı olanlara Tanrı vergisidir; çünkü cesur bir kişi sınavın şiddetli çarpışma meydanına sonsuz bir sevinç ve neşeyle koşarken yüreksizler korkar; bu durumda dehşetle titrer, ağlayıp sızlar. Aynı şekilde çalışkan öğrenci derslerini son derece titizlikle derinlemesine çalışır ve sınav gününde hocanın karşısına son derece neşeyle geçer. Bunun gibi saf altın sınav ateşinde parlak bir yüzle ortaya çıkar.

O halde kutsal insanlar için sınav Tanrı'nın bağışdır, fakat güçsüz insanlar için ansızın gelen bela olduğu açıkça belli oldu. Bu sınav yazdığımız gibi, Gerçeklik Güneşi'nin onda

parlaması için bencillik pasını gönül aynasından temizler, çünkü hiç bir perde bencillikten daha fazla önleyici değildir. Her ne kadar bu perde ince de olsa, yine sonunda insanın büsbütün perdelenmesine ve sonsuz bağıştan yoksun kalmasını yol açar... (A.M. cilt 2, S. 269- 270= Hz. Abdülbaha'nın Yazılarından Seçmeler, S. 140- 141)

O'dur Tanrı!

Ey Ahitte sarsılmaz olan! İman ve sağlam biliş bir bahçedeki ağaç gibidir; kitaptaki övülen davranış ve ameller meyveleri. Lambaya yükselen ışık lazım ve yıldızlara parıldayan ışın gerekir. Tanrı'dan dileğimiz; İlahi dostların ve arınmışların, uygun ve layık olduklarını başarmalarını ve o ruhani çiçeklerden kutsal güzel kokular yayılmasını sağlasın. Dostlardan her biri, kendini beğenmişlerle görüştiklerinde, sonsuz sevgi ve sevinçle onun kendine gelmesini sağlasınlar. Sakınma iki şekilde olur, birincisi Tanrı emrini korumak içindir ve bu şiddet ve kabalıkla değil sevinç ve ruhani bir şekilde olmalıdır. Bir diğeri kabalıkla ki bu kabul edilemezdir. (A. M. cilt 2, S. 271- 272)

Ey Ebha Cemali'nin kulu!

“Yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyecekler.” ayetini sormuşsun. Genişçe anlatmak olanağım olmadığından kısaca söylüyorum; Tanrı korkusu ve arı davranışın dışında hiçbir şey Tanrı eşiğinde kabul edilmez. Meyvesiz ağaç Birlik Bahçivani tarafından kabul görmez. İman, ağaç gibidir; Tanrı korkusu ve arı davranışlar ise onun meyveleridir. Bu gün en büyük arınmışlık, Ahd-i Misaka sarsılmaz bir şekilde bağlılıktır. Arı amel, yani Tanrı'nın vasiyeti ve öğütleri doğrultusundaki gerçek Bahai davranışı ve söylemleridir. Fakat ikinci soru ise, hastalıkları gidermek için tılsım, dua taşımak veya kâğıda yazılmış İsm-i Azam'ın suda eriterek içmek. Eğer bu iki iş içtenlikle, iyi niyetle ve cezp olmuş bir şekilde yapılmışsa etkisi şiddetlidir.

Üçüncü soru ise; insanların elinde bulunan fal ve remil tamamen kuruntudur ve gerçekle ilgisi yoktur...

Beşinci soru ise varlık âleminde hiç bir amel karşılıksız kalmaz fakat amel irfanla (Tanrı'yı tanımayla) beğenilendir ve mükemmel olur ve şöyledir: İlkönce insan Tanrı'yı tanımaya ulaştıktan sonra iyi davranışları kazanmasını başarmalıdır. Fakat Tanrı'yı tanımadan yoksun olan kişilerin iyi davranışları da sonuçsuz değildir. Yani habersiz iki kişiden biri adaletli, diğeri zalim; biri doğru sözlü, diğeri yalancı; biri güvenilir, diğeri hain ve güvenilmez, biri insan âleminin rahatına neden, diğeri kan emen ve sıkıntı yaratan; her ikisi de Tanrı'dan habersiz ve aymaz, fakat Tanrı eşiğinde ikisi eşit değildir ve aralarında sonsuz fark vardır. (Farsça Saklı Sözler No. 69- A. M. cilt 2, S. 305- 307)

Hz. Abdülbaha'nın mektupları, cilt 4

O'dur Tanrı!

Ey Baha'nın kulu! Uyanış gününde yeryüzü birbirine yaklaşacağı haber verilmiştir. Bunun anlamı; yeni sanayinin, doğu ve batıyı arkadaş ve yeni buluşların, kuzey ve güneyi sırdaş yapmasıdır. Yoksa sandıkları gibi bu yüzyılda dünyanın büzülmesi sonucu yeryüzünün birbirine yakalaşması değildir. Bunun ne yararı olabilir? Asıl yarar; Doğu ve batı ülkelerinin bir solukta birbirinden haber almaları ve toplantılarda bir araya gelerek danışıp görüşmelerdir. Bu çağdaki yakınlık, yeryüzünde bulunan ülkelerle sınırlı değildir. Hatta yeryüzü Yersiz'e yaklaşmış, en aşağıdaki merkez en yüce makamlarda oturanlara yaklaşmış, arınmış âlemle toprak âlemi arasında bağlantılar kurulmuş. Telin bir ucu yüreklerin merkezinde, diğer ucu ise bağışlayıcı Tanrı'nın krallığında, esinti elektriği söz aracı ve Tanrı sevgisinin çekim gücü sırları açığa çıkarandır. Kalplerin, esinti üssü; yüreklerin, Göksel Çekim gücünün gezinti yerleri olması için çabala. Tanrı'nın övgüsü ve selamı üzerine olsun. A.A. (A. M. cilt 4, S. 33)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın kulu! Tanrısal dostun ruhani mektubu görüldü ve içeriğinden haberdar olundu. Üzüntülü halinizden, canınızın sıkılmasından ve kalbinizin kırılmasından şikâyet etmeniz şaşırmama neden oldu. Çok şükür ki iyilik bahçivani, gönül yolunda gerçeklik çiçeklerini düzeltmekte; var olan böyle bir bağışa rağmen neden üzüntü duyulur ve kalp kırılır? Çok şükür bu, olumsuzlaştırmaya değil, dostun başarısı ve uyumudur; avare olan mumun çevresini iç mekân olarak seçen kelebektir, yoksunluk ne demek; eşiğinin sığınmasında, evsiz ve korunmasız ne demek; güvende, umutlu ve rahat ve her halde mutlu ol; çünkü bağışlayıcının gözetiminde ve Teklik Hazreti'nin korumasındasın. Bu düşünceleri bir kenara bırak, teklik

Hazretinin korumasına, yardımına ve kollamasına güven ve ben sana kefilim. Kendini kimsesiz ve yardımcısız sanma, kendini şaşkın ve sersem etme, ben seni seviyorum. Bağışlayıcı Tanrı'dan çok sevinçli olman için yardım, bolca bağış ve iyilik dilerim. A. A. (A. M. cilt 4, S. 35- 36)

O'dur Tanrı!

Ey Abdülbaha'nın kulluk ortağı! Mektup ulaştı. Devlet ve ulusun iyiliğini istemek yazılara göre kesinkes dini görev midir?, Aynı şekilde yanlışı örtmek de Tanrı'ya olan sağlam inancın gereğidir. Öyle ise eğer bir kişi devlet ve ulusa ihanet ederse gizleyip örtmeli mi? Yoksa kamudaki memurlara ve ilgili kişilere bildirmek mi gerekir? diye sormuşsunuz. Birinci konu kesinkes yazılıdır ve uygulanması bir görevdir. Fakat örtmek eylemi; devlet, ulus ve insan topluluğuna değil de yapanın kendisine zararı olan hallerde yapılır. Örneğin; bir kişi kendine zararı olan bir ahlaksızlık yaparsa veya suç işlerse; sözgelimi, içki içer veya küfür ederse bu durumda örtmek beğenilen ve hatayı görmemek övülmeye değer bir davranıştır. Fakat biri hırsızlık yapıp başkasının malını çalarsa bu durumda örtmek, malın sahibine zulümdür. Gizlemek her ne kadar hırsız için bir bağışsa da malı çalınan zavallı mazlum için zulüm ve adaletsizliktir. Bu söylenenler ölçüdür. Buna rağmen insanların eksiklerini ortaya çıkarmaya çalışmamalı ve ölçülü araştırmak gereklidir, yoksa kime zulmedilmiş, kim kime adaletsiz davranmış, kamu çalışanlarından hangisinin ihanet ettiğini bulmak için tüm zamanını harcamak, bu kabul edilir bir durum değildir... (A. M. cilt 4, S. 77- 78)

... Şimdi durum çok hassastır ve tüm gözler Bahai dostların davranış, ahlak ve tutumlarına yönelmiştir. Bundan dolayı Baha ehli Hz. Bahau'llah'ın öğütleri ve öğretileri doğrultusunda sonsuz bir dikkat ve vefayla ayağa kalksınlar. Umut ederim ki kurumlarda görevli olan dostlar; tamamen arınmış, iyi niyet, pak bir huy ve içtenlikle devlet ve ulusun hizmetinde bulunsunlar. Aylıklarıyla yetinsinler ve onun dışında bir pulla bile adlarını kirletmesinler. Çünkü Tanrı Emri'nin arınmış imajı kirlenir ve bütün insanların gözünde Bahailerin de başka gruplarla bir oldukları doğrulanır, hatta daha kötü olur, ayırım sözdedir manada değil. Her ne ise bu kulun dileği; gerçek dostlar öyle davransınlar ki, bütün insanların gözünde Bahailer, bilgeliğin doruğunda, özde arınmışlık ve yaradılıştaki pak olarak ün salsınlar. Gece gündüz coşsunlar ve çağlasınlar, candan ve yürekten İranlı'ya ve İran'a hizmet etsinler. Paye ve makam atanmalarındaki amaçları; eninde sonunda yok olacak mal edinmek, hoşça zaman geçirmek, rahat ve güçlü yaşamak değil, Tanrı rızası yolunda insan âlemine hizmet etmek olmalıdır. Çünkü bu kuruntular geçecektir; ne rahat, ne güç, ne makam, ne de zenginlik kalır; yakında tümü geçecektir... (A. M. cilt 4, 92- 93)

O'dur Tanrı!

Bu ateş küresi olan güneş ufuktan doğar ve yeryüzündeki bütün varlıklar onun ışıklarının parlamasının bereketiyle gelişip büyürler. Eğer güneşin doğuşu ve ısısı olmasaydı yer kürenin katmanları oluşmazdı, cömert madenler gelişmezdi, kara toprak varlıkların gelişme alanı olmazdı, bitkiler âlemi yetişmezdi, hayvan âlemi gelişip büyümezdi ve yeryüzünde insan âlemi gerçekleşmezdi. Tüm bu bolluklar güneşin bağışındandır ve Tanrı gücünün belirtilerinden biridir. Eğer güneş ılıman noktasından doğarsa dünya başka bir âlem olur ve

lkeler yeşille bezenirler, bütün ağağlar yaprak ve iek açarlar, taze ve sulu meyve verirler, her canlının damarlarında ve sınırlarında kan hareket eder, yeni bir yaşam başlar, yeni bir güç elde edilir. Aynı Şekilde Gerçeklik Güneşi ruhtar, akıllar ve nefisler âleminin aydınlatıcısıdır; yürekler ve düşüncelerin en büyük ışık kaynağıdır; insan âleminin gerçek eğitmenidir ve akıl, ruh ve nefsin gelişip büyümesine nedendir. O İlahi Güneş'in de doğuğu, batışı, ılıman noktası, ekvator çizgisi ve çeşitli burçları vardır. Bir süredir büyük ışık saçan güneş batmıştı ve akıllar, nefisler, ruhtar ve kalpler kararmıştı; vicdanın büyüme ve gelişme gücü tümden yitirilmıştı; düşünce âleminde büyük bir güçsüzlük ve bezginlik hâkimdi; içten ve yürekte duygular unutulmuş ve bilimsel ve akılcı buluşlar sonlanmıştı. Çok şükür ki Gerçeklik sabahı çıkageldi ve ışıklarıyla dünyayı aydınlattı. Bütün canlılar da hareketteler. Her an yeni bir yaşam bitiverdi ve her gün şaşırtıcı eserler açığa ıktı. Uykuda olanlar uyanmalı, aymazlar akıllanmalı. Krler görmeli, sağırlar işitmeli. Dilsizlerin konuşabilme, ölülerin dirilme zamanıdır ki, bu büyük yüzyıla hibe edilmiş eserler dünyada açığa çıksın, büyük günün mutluluğu bütün gönülleri sarsın, sevgi ışıkları canı ve kalbi aydınlatsın, düşüncelerin ve yüreklerin karanlığı tümden yok olsun. Gnlnz hoş olsun. A. A. (A. M. cilt 4,S.100- 102)

O'dur Tanrı!

Ey gençlik çağına yeni ulaşan Bahailer, ey bilim ve irfanı arayanlar! İnsan hayvandan birkaç özellikle ayrıcalıklıdır. Birincisi, onun Tanrı'nın suretinde ve Yüce Nur'un örneğinde oluşudur; nasıl ki Tevrat'ta; "Biz insanı kendi suret ve misalimiz üzere yarattık." diye buyurdular (ıkış 1.29). Bu Tanrısal yüz, kendi ışıklarını Hakikat Güneşi'nden alarak, insanlığın gerçekleri aydınlatan yetkin sıfatların tümüdür. Bu yetkin sıfatların en ycelerinden biri bilim ve biliciliktir. O halde ilim ve sanatlardan bol pay alabilmeniz ve Gerçeklik Güneşi'nden yansıyan Tanrısal yüzün kişilerin akıl ve yüreklerini aydınlatabilmesi için gece gündüz çalışıp büyük bir çaba göstererek bir an bile dinlenmeyiniz.

Her biriniz, bilim okullarında en önde gelen eğitmen, gerçekler ve manalar okulunda ise birer hikmet önderi olmanızı Abdülbaha dilemektedir. (Hz. Abdülbaha'nın Yazılarından Seçmeler, S. 110- A. M. cilt 4, S. 104- 105)

Hz. Abdülbaha'nın mektupları, cilt 5

Yüce Tanrı O'dur!

Ey kıdem Cemal'inin eski kulu! Ne mutlu sana ki eşiğiyle ilişkilisin ve O'nun kullarındansın. İsm-i Âzam'a ant olsun ki yakında bu ilişki dünya hükümdarlarının dileği ve kralların ve insanların övünç kaynağı olacaktır. Sen ise kolayca bu bağıştan pay aldın ve iyilik kadehinden içerek sarhoş oldun. Öyleyse Tanrı'ya olan bağlılığından ötürü ayağa kalk ve dostlarını Ahit ve Misak'ta sarsılmaz olmaları için yönlendir ve doğru ve açık olan yolu göster. Arınmış kadehi al ve hoş kokulu Kâfur şaraptan doldur ve sun, dünyayı sarhoş et. Ey ayık olanlar gün bu gündür. Işık kaynağı olan Cemal'e yemin olsun ki, bu gün dilediğine kavuşmaktan çok, yolunda can feda etmek hoştur. Baha; senin ve Ahit ve Misak'ta sarsılmaz olanların üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 5, S. 14- 15)

Hz. Abdülbaha'nın Mektupları, Cilt 6

O'dur Tanrı!

Ey Ebha Cemal'inin kulu! O'na kulluk ve bağlılık yüceliktir ve bu yücelik, Tanrı'nın emaneti ve İlahi bağıştır. Yer ve göğün gücü, bu makamı taşıyamaz, yüce dağ bile onu dayanamaz; fakat insan, bu emaneti taşıyabilir güçtedir. Bu bağışın büyüklüğünü gör ki âlemin büyük gücü buna dayanmadığı halde insana nasip olmuştur. Tanrını övgüsü ve hayır duası üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 6, S. 115)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın kulları ve cariyeleri! Aşk, başlangıçtan beri dik başlı ve kanlıdır ve aşık olmayanlar ondan kaçarlardı. Gerçek sevginin gereği, geçmiş ve haksız sıkıntılara ve belalara dayanmaktır. Tutkun âşık sürekli kana bulaşmış, görüşmeyi özleyen ve sürekli avareye diyar. Evet, dedi ki; Başak toplayan akıllılar Leyla'nın sırrını bilemezler. Bu keramet, harmanı yakan Mecnun'dan başkasının değildir. Bundan dolayıdır ki tüm çağlarda, yakın dostlar, bela oklarının hedefi olmuşlar ve haksızlık kılıcıyla öldürülmüşler. Kimi bela kadehinden içtiler, bazen çile zehrini tattılar, bir an rahat yüzü görmediler; esenlik yatağında bir soluk bile yatmadılar; ayrıca şiddetli işkence ve ceza gördüler ve her Yezid'in sıkıntı yükünü taşıdılar. Hapiste ve zindanda dünyadan ve onda olan her şeyden kesildiler ve Tanrı ulularının çoğu feda olma yolunda şehit oldular. Doğru yolu gösteren gün doğuşu, Hz. Bab feda ufkunda battı; Hz. Kuddus ise sevgilisi Yüce Şehit'le buluştu. Bab-ül Bab aşkı kurban edilen yerde kapıyı açtı; Vahid, can feda edilen meydanda eşsiz oldu. Zencanlı (Hüccet), bela çölünde kurban oldu. Şehitlerin Sultanı feda meydanına koştu ve Şehitlerin Sevgilisi Tanrı'nın kurban yerinde en büyük müjdeyi aldı. Eşref şahadet anında büyük bir onurla onurlandırıldı; Bedi şahadet anında "Tanrı'm Sen en yüce Rab'sin" dedi. Ya diyarının

şehitleri büyük şehitlik kadehini zevkle içtiler; Şiraz Şehitleri aşk meydanında şarkılar ve ezgiler söyleyerek canlarını kurban ettiler; Neyriz Vadisi'nde öldürülenler ise ağzına kadar dolu olan kadeh ile sarhoş oldular. Tebriz Şehitleri can feda etme meydanında heyecan yaratarak diriliş yarattılar; Mazenderan'da canlarını feda edenler; Tanrım bize dopdolu şarabından sun diye nara attılar; İsfahan şehitleri sonsuz sevinç ve neşe içinde canlarını adadılar. Özetle şehitlerin kanıyla kırmızıya boyanmayan hiçbir dikenin ucu ve âşıkların kanıyla boyanmayan hiçbir vadi yoktur. Amaç; bilirsiniz ki Tanrı yolunda sıkıntı ve belalara dayanma ve şahadet, âşıkların en eski ayinleri ve özlenenlerin son dileğidir. Öyleyse bu kadehten bir damla içtiğiniz ve sevgilinin yolunda öldürücü bela zehirinden tattığımız için Tanrı'ya şükrediniz. Bu zehir ne tatlı ve baldır ve bu acı, tatlı şeker de değildir... Tanrı yolunda sıkıntılara düştüğünüz ve O'nun sevgisinin yolunda zorluklarla karşı karşıya kaldığımız için yüz kez O'na şükür etmelisiniz. Akıllılar bu kadehin tatlılığından habersiz fakat âşıklar bu kadehin keyfinden sarhoş ve neşeli, güzel sevgilinin yüzünü gören her gözü olan perişan oldu ve canını feda etti. İlahi nağmeleri işiten her kulak mutluluktan can feda etti. Aşk kelebeği İlahi ışık çevresinde kanatlarını yakar, sevgi Semenderi aşk ateşinde tutuşur, yabancı kuş bu ateşin ısısından pay alamaz ve yeryüzüne ait olan kuş bu ilahi denizde dalıp yüzemez. Çok şükür ki siz, bu denizin balığı, vadinin kuşları, bu mumun kelebeği ve bu çimenliğin bülbülünüz. Baha üzerinize olsun. A. A. (A. M. cilt 6, S. 127- 130; Hz Abdülbaha'nın Mektupları, Cilt 7)

O' Ebha'dır!

Ey cezp olmuş sevinçli yapraklar! Bu büyük kıyamette sınırları ve kapsamı belirsiz bir meydan oluştu ki, seması Tanrı'nın krallığı genişliğinde, başlangıcı ve sonu Lâhut âleminin uzak mekanı. Bu meydanda yiğit erkekler havlu attılar ve kükremiş aslanlar güçsüz ve aciz kaldılar. Ağacın yaprakları olan siz, her ne kadar kadın giysisi içinde olsanız da Tanrı'nın bağışıyla bu alanda koştunuz, bayrağı göğe çektiniz, fazlasıyla sevginizi gösterdiniz, öne geçtiniz ve çaba gösterdiniz; bu, ancak Hz. Bahau'llah'ın -canım dostlarına feda-bağışlarından başka bir şey değildir. Öyleyse bu Tanrı cömertliğinin karşısında birbirinizle birlik ve beraberlik içinde davranınız, birlik denizine dalınız, teklik kadehinden sarhoş olunuz, birlik ateşiyle tutuşunuz, sevginin sırlarıyla ortaya çıkınız ve gerçekten gerçek kutlu niteliklerle görününüz. A. A. (A. M. cilt 7, S. 133)

O' Ebha'dır!

Ey arınmış, güvenilir, boyun eğen ve kabullenen yaprak! O Tanrı'nın kızıdır ve Allah'ın yolunda her türlü sıkıntıyı çekti, her çeşit zorluğa göğüs gerdi. Kaza sakisinin elinden bela kadehini içti, canı yakan zehrin kederini tanık olanın elinden tattı, inciten okların hedefi ve vefanın değerli sedefi oldu. Canından daha çok değer verdiği ulu kişinin şahadet meydanında can feda ettiğini gördü, kuş tüyünde büyüttüğü zarif bedenini binek hayvanların toynakları altında çiğnenmiş buldu. Yücelik ve övgüye değer tahtında oturanlar, hiçbir zaman zarar görmezler. Bilsen ki o arınmış ruh; nasıl bir toplantıya katılmış, hangi güzelliği görmekte, hangi melekûta erişmiş, hangi tahta oturmuş, nasıl bir taç başında ve hangi lamba yanmakta. Sonunda perdeyi savurup nara atarak şehirde şaşkın bir halde coşar, dünyanın belası olursun; deli gibi özlürsün, canını kolayca feda edersin, bedenini güçsüz bulursun,

dayanma gücün azalır, sabrın tükenir ve yüce melekûta koşarsın. A. A. (A. M. cilt 7, S. 149 – 150)

O' Ebha'dır!

Ey Tanrı yolunda zarar gören yaprak! Bu dünyada rahat ve neşe içinde yaşayan ve kuş tüyünde dinlenip canının rahatına bakan ve dünyanın süsüyle günlerini mutlu geçiren sayısız kadın var. Şimdi bak bakalım o rahat ve değerden hangi eser ortaya çıktı ve o mutluluk ve sevinçten hangi sonuç elde edildi. Onlar geçici bir ılgım (serap) ve gölge gibi kuruntu idi. Ne Belkıs'ın görkemi, ne Züleyha'nın cilvesi, ne büyüklük ve ululuk ve ne de toprak dünyasının diğer kraliçelerinin ünü kaldı. Öyleyse sen ey kutsal ve güvenilir yaprak; Tanrı'ya şükür et ki, O'nun yolunda tüm günlerini sıkıntı, zorluk ve ansızın gelen belalarla geçirdin. Zaman zaman kadınların kınama, ayıplama ve yermeleriyle, bazen düşmanların zarar vermeleri ve ayıplamalarıyla Yazgı sakisinin elinden bela kâsesini içtin. Kâh zorbalardan yağmalamalarıyla karşı karşıya, kâh yüce Halil'i Tanrı yolunda şehit edilmiş buldun. Kâh bilgisizlerin saldırılarıyla ev ve barkını yitirdin, kâh başına sokacak yerin olmadığı, bazen de ovalarda ve sokaklarda şaşkın ve çaresiz. Bütün bu sıkıntılar ve belalar Tanrı yolunda olduğu için yüreği olanların kabulüdür. Öldürücü zehir bal ve şeker ve hanzal(ebucephal karpuzu) acısı şerbet tatlılığında, derdi ilaçtır, yarası can ve yüreğin merhemidir. Eğer bela oku gelse şimdiki hedefi canlardır ve eğer inci bağışlarsa şimdiki sedefi yüreklerdir. Her ne ise sen çabucak herkesin önüne geçtin ve kutsal hurilerin amacı olan cennet köşkünde yerleştin; çünkü bu sıkıntılarının ardında sonsuz mutluluk, bu acının arkasında gerçek tatlılık belirlenmiş ve öldürücü zehir en büyük panzehir olarak kararlaştırılmıştır. Yakında Kutsal krallıkta tüm bu acılar ve sıkıntılar insanların algılayamayacakları bir şekilde karşılık görüp ödüllendirecektir. Her ok için aydınlık Cemal'in yüz bin bağış, her bir acı kadeh için benzersiz yüz bin tatlılık veren deniz... A. A. (A. M. cilt 7, S. 153- 155)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın hizmetkârları! Duyduğuma göre bir toplantı yaparak kutsal eşiğe hizmet etmeye kalkmışınız, ne mutlu size. Yine, ne mutlu size ki, Rabbin çağında Tanrı'yı andınız, hedefe ulaşmak için canı gönülden bu alana koşunuz ve varlığın sırrını öğrendiniz. Vaat edilen Cemal'e vardınız, gerçek kanıtları algıladınız, Gerçeklik Güneşinin ışıklarının aydınlığında ilerlediniz, Kutsal Güzelliğin bağışları sizi çevreledi. Şimdi ey sarsılmaz inanlılar; her solukta bir bağış görülmektedir. Tanrı'nın cariyeleri, bu günlerin olanaklarının değerini bilmeli ve her biri Tanrı eşiğine yakın olmak için çabalamalı ki; varlığın kaynağından feyiz alsınlar, yoksunu Lâhut'a sırdaş, ümitsizi umutlu, büyük sevgiden payı olmayanı pay alan, bilgisiz ve kör olanı bilgili ve gören, uyuşuk ve aymazı uyanık ve akıllı yapabilecek bir güçle desteklensinler. Budur güzel kokan yüce eşiğindeki Tanrı cariyelerinin

nitelikleri. Ey sarsılmaz yapraklar Amerika ve Avrupa'daki kadınlar, tebliğ ve Tanrı emrini yayma meydanlarında erkeklerin önüne geçtiler ve yakında yüce otakların kuşları gibi dünyanın dört bir yanına uçarak her kişiyi tebliğ edecekler ve sırdaş olacaklar. Doğunun yaprakları olan sizler onlardan daha çok alevlenmelisiniz ve Tanrı ermini yaymak için daha çok çabalamalısınız. Tanrı ayetlerini okuyunuz. Olabildiğince Hz. Bahauallah'ın öğretileri ve öğütleri doğrultusunda ayağa kalkınız ki, tüm istekler gerçekleşsin ve o ırmak ve çimen Tanrı'nın gül bahçesi olsun. Tanrı'nın güzelliği ve parıltısı siz kadın ve erkekler üzerinde olsun. A. A. (A. M. cilt 7, S. 218- 219)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın değerli dostlar ve saygı değer cariyeleri! Ey Baha eşığının kulu, bir süredir Mısır'da bulunuyorum. Kırk yıldır zulmün ve doğru yoldan sapmış olanların tutsağı ki, son derece zor koşullarda azap içinde idim. İki baskıcı ve zorba hükümetin işkence ve cefası altında iken her an bir bahane ile ihanette bulunarak incitiyorlardı. Kimse, Abdülbaha'nın, bir dakika bile güvende olduğunu düşünemedi. Sürekli kılıç tehdidi ve Abdülhamid'in kısıtlamaları altındaydım. Buna rağmen çok şükür ki, Kutsal Güzelliğin yardımlarıyla, kötülerin makamı olan usanç ve zayıflık gösterilmedi. Bağışlayıcı Tanrı'ya yakarmakla ve kendi eksikleri itiraf etmekle yetinildi. Ta ki sır melekûtunun nağmesi dünyayı sardı, Tanrı'nın nidası varlık âleminde yayıldı, var olma temelleri yükseldi, Yersiz Güneşinin ışınları tüm ülkeleri aydınlattı, yüce kalemin cızırtısı en uzak ülkelerde duyuldu, vefa bülbülünün ötüşü toprak yığımına can bağışladı, insan âlemi birliğinin çadırı varlık kutbunda yükseldi, insanlar arasında birlik bayrağı en yüksek doruklarda dalgalandı. Kutsal hoş kokular yayarak dostlara ulaştırdı, Ebha cenneti süslendi, Tanrı'nın sırları açığa çıktı ve anlaşılır hale geldi, mana bülbülü Tanrısal nağmeleri şakiyarak manevi sırları dile getirdi. Cana can katan Gerçeklik Güneşinin ışıkları dünyanın ufuklarını aydınlattı, bütün insanlara sevme meltemi esti. Şimdi Tanrısal niteliklerin yayılma zamanıdır; Hz. Bahauallah'ın vasiyetleri gereğince tüm insanları sevmekle tanınsınlar ve Tanrı öğretilerinin yayılması için ayağa kalksınlar. Hz. Bahauallah'ın vasiyetlerine göre davransınlar ki; Tanrısal öğretiler, yasalar ve inancın gereği olanlar yazının ötesine geçerek görünür hale gelsin. Bu ağaç meyve versin, bu ekin sulansın, bütün davranışları ve ahlaki yönleri kitabın ayetlerine göre ayarlınsın. Tanrı'nın öğretilerine göre davransınlar ki dünya aydınlığa kavuşsun ve insan âleminden Tanrısal nitelikler açığa çıksın.

Ey dostlar ve ey Tanrı'nın cariyeleri! İyilik eli bağışlardan, dostlara bir elbise giydirdi ve başlarına sonsuz bereketten bir taç koydu ki bu diriliş gününde insan âlemi Tanrısal görünüşte aydınlansın. Ölümlü dünya arınmışlık ve kutsallıkla süslensin. O halde canı gönülden birlik olalım ki bu bağışlar ve bereketler açığa çıksın. İnsan âlemine yol gösterici ve insanoğluna içtenlikli ve cana yakın olalım. Güzel bir yürek arayalım ve canı canana kavuşturalım, sevgi dolu sevgilinin yöntemini uygulayalım ve bu yolu sonlandıralım. Bakınız, Amaçlanan Güzellik ve Vaat Edilen Hazret kısa zamanda, bir çok apansız gelen bela, incinme ve zorluğa düştü; tutsaklık, yağma ve talana uğradı, avare oldu ve arka arkaya sürgüne uğradı. Tüm bunlara; ayrılığın temeli yıkılarak yok olsun, insan âleminin birliği kurulsun, beraberlik görülsün, tüm insanlar eğitilerek Tanrısal ışıklara ulaşınsınlar, göksel sevgiyi arasınlar ve her iki dünyanın mutluluğunu dilesinler diye katlandı. Öyle ise biz

şükretmeli ve öyle davranmalıyız ki, Zamanı yitirmemeden, günlerin değerini bilerek insanları doğru yola kılavuzlamalıyız, insanları uyandırmalı ve aymazların akıllarını başlarına getirmeliyiz. Tanrı'nın güzelliği ve pırlıtsı siz kadın ve erkeklerin üzerinde olsun. A. A. (A. M. cilt 7, S. 243- 246)

O'dur Tanrı!

Ey dostlar ve Tanrı'nın cariyeleri! Bu apaçıktır ki Abdülbaha size karşı son derece sevgiyle doludur, bu nedenle gece gündüz dinlenmesi yoktur ve bir dakika rahat aramıyor. Ya konuşur, ya yazar ya da iyi dostları ve Tanrı'nın cariyelerini anar. Bazı geceler Ebha Cemal'in eşğinde ağlayıp sızlar ve tüm dostlar ve Tanrı'nın cariyeleri için İlahi melekûtta yardım diler. Bu durum böyle sürmektedir. Her sabah yalvarıp yakarır ve her gece inleyerek ağlar ki; Ey yaratan, dostları aydınlat ve yaprakları sır melekutunun ayetleri yap; ruhani, aydın, kutsal, Tanrısal eyle; sonsuz yaşam bağıyla, sınırsız hayat ver, aydınlatan lambalar ve Tanrısal ayetleri yap, kutsallık denizinin dalgaları, Ebha melekutunun bölükleri ve mana bahçesinin kuşları yap, sonsuzluk denizinin balıkları yap ve her afetten koru, her olayda gözet ve muhafaza buyur. Rıza yolunda yürüyen ve vefa ülkelerinde inançlı yap, her an yeni bir ruh üfle ve her birini Tanrısal solukla dirilt, her yönden geliştir ve bütün işlerde yol gösterici ol. Sensin güçlü ve kuvvetli, Sensin sırları bilen ve gören. Parıltı ve ışık kadın ve erkekler üzerine olsun. (A. M. cilt 7, S. 246- 247)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın cariyeleri! Bu günlerde Avrupa'da ve Amerika'da erkekler ve kadınlar arasında çekişme ve kavga var. Kuvvet açısından erkekler güçlü, kadınlar güçsüz ve kuvvetsiz olduklarından erkekler gibi sayılmıyorlar. Kadınlar ise tüm güçlerde, algılamada ve bellek açısından erkeklerle eşitlik tezini ve aralarında bir fark olmadığı savunurlar. Hepimiz insanız, derler. Bu ayrımcılığın kanıtı ve delil nedir? Ayrıca, bu düşünce zulüm ve azgınlıktır. Bütün kadınlar, güçlü, büyük, ulu ve kudretli olduklarını kanıtlamak için sınav alanında hazırlar. Her ne ise bu konu daha çözülmemiştir ve mücadele ve tartışması sürmektedir. Bundan dolayı, sağlam bilgi odur ki; bayanlar, Ayetlerin Rabbinden yardım alırlar ve apaçık ayetlerinde başarılıdırlar; perdelenmişlerin en aşağısından olan erkeklerden daha ayrıcalıklıdır. Seçkinlik inanca göre olduğundan, ister kadın ister erkek kimin inancı daha sağlam, daha tutuşmuş ve cezp olmuşsa ötekinin önüne geçer. Ayrıcalık ve değerli olma bundadır. Bu yeni çağda bazı kadınlar aymazlık mezarından seçildiler ve öylesine bu meydana coştular ki, erkeklerin önüne geçtiler ve yakında kadınlar arasında onlar gibi çok sayıda; her dili konuşan, yüreği arınmış, söylemi üstün, ve kanıtı kesin kadınlar insan âleminde görünecekler; büyük masumiyet ve en büyük arınmışlıkla açığa çıkacaklar. Tanrı'nın bahası, övgüsü ve selamı onların üzerine olsun. A. A (A. M. cilt 7, S. 253- 255)

H.z. Abdülbaha'nın Mektupları Cilt 8

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın kulu! Şiddetli belalar ve büyük baskılar gördün, büyük zorluklar çektin, düşmanların alaylarıyla ve kınamalarıyla karşı karşıya kaldın, bıkmadan usanmadan dayandın, gerçekten çok sabırlı ve cesursun. Tek başına bu sevgiye layık olmak için desteklendiğin için şükretmelisin. Çünkü Baha'nın yolunda belayla dopdolu kadeh yüce makamlarda bulunanlara özgüdür. Her insan bu şaraba, her bitki o bulutun bereketine uygun değildir. O gülün güzelliğinin aşkında manevi bülbüle, karanlıktaki kirli su değil, can feda etmek yakışır. Dünyanın sevgilisine, yalancı huysuz değil özlenen, perişan ve çıldırasıya seven gerçek âşık gerekir. Işık saçan muma bilgisiz ve kör olan yarasa değil, kendinden geçen şaşkın Tanrısal kelebek lazım. Öyleyse Tanrı'ya şükürler olsun ki bu sevgiye ve bu bağışa kavuştun. Şimdi daha çok can feda eyle ve şakiyarak makamla terennüm et ki, kulaklar sırların yoldaşı olsunlar ve gereksinmesiz Tanrı'nın dünyasının ne olduğunu anlasınlar. Övgü ve selam üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 8, S. 18- 19)

O Ebha'dır!

Ey Tanrı Emri'nde sarsılmaz olan! Bu gün herkesin görevi; Tanrı yolunun dışındakileri unutmak, gereksinmesiz Güzelliğın Ahit ve andında sarsılmaz ve sağlam kalmak ve O'nun Misakına yapışarak İlahi dinin sağlam ipini tutmaktır. Bu makamın görünen kanıtı, Cemal'i Ebha'nın eşiğindeki en büyük kulluğu, yoksulluğu ve feda olmayı açık bir yürekle ve gerçekten kabullenerek ruhu hayret içinde sevince kapılmış bir halde ve güçlü bir istekle tutuşmuş olarak emrin yükselmesi ve Tanrı sözünün yayılması için çabalamaktır. Her düşünce ve anıyı unutmak; birlik, beraberlik ve Tanrı'dan başka her şeyden kesilmiş bir halde Tanrı'nın hoş kokularını yaymaya ve insanların eğitimine çalışarak en küçük uyuşmazlığa neden olmaktan kaçınmaktır. Çok şükür ki Kıdem Cemal-i ve İsm-i Âzam - ruhum zatına, varlığına ve dostlarına feda- iğne başı kadar uyuşmazlık nedeni bırakmamışlar. Ve anlaşmazlığı hükümsüz kılan Kitab-i Akdes ve bu büyük kevrin kurtuluş gemisi, sağlam kalesi ve bu zuhurun en büyük özelliği olan Ahit ve Misak kitabı bayrak gibi doruklarda görünmektedir ve bu fazlasıyla yeterlidir. Tanrı'nın Bahası sağlam ve sarsılmaz olan herkesin üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 8, S.47)

O Ebha'dır!

Ey ruhani genç! Bilsen ki bu ilahi toplantıda hangi ad ve namla anılıyorsun ve hangi ruhla tanınmış ve ün salmışsın; İsm-i Âzam'a ant olsun ki kanat açarak mutluluk ve sevinç göğüne

uçarsın, sevinç şarabının kadehini eline ve sevgilinin saçını başparmağına geçirerek meydanın ortasında raks edersin. Kıdem Cemal'inin fazıl ve bağışından dilerim ki, bu günlerde Tanrı'nın ateşiyle dünyayı yakacak şekilde tutuşsun ve sıcaklığın oraların damarlarında öylesine aksın ki, o ülkenin bedeni canlansın. O kentin kandili, ışık saçan mumu ve dünyanın ufuklarına aydınlatan ayı, dostların dileklerinin doğuş yerinde parlayan güneşi, her toplantıda Tanrı'nın belirtisi, Tanrı krallığının görüldüğü yer olası. Gençler için Hz. Bahau'llah'ın bağışları Nisan yağmurları gibidir. Şimdi, bağışların ışıldayan belirtilerinin ortaya çıkma zamanıdır. O bağışların en büyük eseri, Tanrı'nın Ahit ve Misakının şiddetli fırtınalı imtihanlarında ve güçlü sınav tufanlarında etkili olmayacakları bir şekilde sarsılmaz ve sağlam olmaları için dostlara yol göstermektir. Baha tüm sarsılmaz olanların üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 8, S. 74- 75)

O parıltı içinde parıltıdır!

Ey Tanrı'nın dostları! Bugünlerde gazete haberlerinde, söylentilerde ve gelen mektuplarda Japonya ve Çin arasındaki savaştan söz edilir. Uzak doğuda orduların bölük bölük askerleri sel gibi akmakta, savaş alanında kararlı ordular at koşturmakta, top ve tüfeğin alevi savaşın ateşi olmaktadır. Savaşın ateşi cehennem ateşine benzemekte, savaştaki gemiler ejderha gibi saldırmakta, sağlam kaleler temelden yıkılıp yerle bir, bölükler ölüm denizinde dalgalar gibi boğulup yok olmaktadır. İster istemez toprak ve kan içinde öldürülenlerin cesetler yuvarlamakta, kan ırmağı dopdolu akmakta. İnsanlık temelden yıkılmakta, küçük çocuklar yetim ve tutsaktırlar, yaşlı insanlar acınacak durumda ve kanlar içinde, dul kadınlar avare ve perişan, bayındır köyler yıkılmış ve gömülüdür, büyük kentler şiddetli fırtınalar sonuncunda yaşanmaz halde ve köşkler yıkılmış mezarlar gibidirler. Bir ülke tümünden yıkılıp yok olmakta, bir memleket iz bırakmadan silinmekte, bir ülke alt üst olmuş, bir ulus perişan ve dayanıksız kalmakta. İnsan temelinin etkileyen tüm bu fırtınaların ve sarsıntıların sonucu, Japonya yendi ve Çin yenildi. Bu söz, çölde ılgım (serab) ve akan suda çizilen resim gibidir; çünkü böyle zafer temelsiz ve dayanaksızdır. Kesin bir gözle ve dikkatle bakıldığında, zafer iki çeşittir; biri kalp ülkesinde olup kurtuluşu gerçeklik ve mana ordularıyla hücum edildiğinde; nefis ve heva orduları ve aymazlık şeytanları kovularak uzaklaştırılır, ruhani zafer kazanılır, gönül şehirleri fethedilir, yüreklerin kaleleri ele geçirilir. Diğeri ise fiziksel utkudur ki; ülkeler ortadan kalkar, bayındır olan yıkılır, yaşayanlar ölür, adalet zulme dönüşür, huzur ve refah ortada kalkar ve varlık âlemi sarsılarak umutsuz olur. Bu iki utkunun arasındaki ayrım; ruhani utkuları güneşin ele geçirmesine benzer. Doğuyu ve batıyı ışınlarının kılıcıyla fetheder ve ufukları ve ülkeleri ısısının bereketiyle elde eder. Fakat cismani utkular gölgeyi çevreleyerek onu ele geçirir; bu da doğu ve batıyı kapsar ve zamana bağlı bir süreçtir. Fakat canlandıran ruh ordularının utkusu, ruhların bedenleri ele geçirmesidir; bu zafer bedenlere sonsuz yaşam bağışlar, diğeri ise ölüm saçar. Bu, ölümsüzlük, canlılık ve güzellik ihsan eder, diğeri sonsuz ölüm. Bu, sonsuz bereket bağışlar ve diğeri donukluk, tembellik, sınırsız sıkıntı ve yorgunluk getirir. Öyleyse ey Tanrı'nın

dostları; O'ndan, kalplerin meydanında iri aslan (Gazanfer) olmaya, meleklerin sıralarının arınmış yiğidi, mana orduları ve Tanrısal gerçeklik ordularının başkomutanı, ilim meydanında at koşturan ve Tanrı'nın bol ağaçlı meyve bahçelerinin kuruyucusu olmayı dileyiniz. Fazıl ve kerem Tanrı'nın bir bağışdır. Sen yüce yaratılmışsın. Dilerim ki gerçek dostlar, Kıdem Cemal'inin bağış ve ihsanlarıyla bu büyük lütfе erişmeyi başarsınlar. Baha, Tanrı'nın hoş kokulu ordularıyla kalpleri fetheden herkesin üzerine olsun. A. A. (A. M. cilt 8, S. 88- 90)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın yolunda yaşlanmış! Tanrı'ya şükret ki siyah saçların bu yolda beyaz tel gibi oldu ve güzel kokular saçılmış oldu. Günler sevinç, neşe ve aşk içinde geçti ve yaşam süresi dünyaların sevgilisinin aşkıyla geçti. Eğer saltanatın tahtı olsaydı sonunda değersiz toprak gibi alçalırdım fakat çok şükür ki sen, sonunda Tanrısal âlemde öylesine bir mutluluğa ve sınırsız yücelik makamına eriştin ki bütün krallar makamına imrenecek ve yüceliğini kıskanacaklar. Çünkü görünen mücevherlerin parıltısı çağlar, hatta yüz yıllar boyu ışık saçacak büyük doğru yolun tacını başına geçirdin. Baha üzerinde olsun. A. A. (A. M. S. 100)

O'DUR!

Ey ruhani vefa besleyen ulu, ey Tanrısal sevgiyi arayan mutlu kişi! Yerin boş, yerin boş. Sevgilinin toplantısındaayım, kutsal huzurdayım, aynı zamanda cennetteyim, yerin boş, yerin boş. Sırların gül bahçesindeyim, güllerin bittiği yerdeyim, ışıkların olduğu mekândayım, yerin boş, yerin boş. . Sırların halvet yerindeyim, sevgiliyle sırdaşım, naz ve niyazdayım, yerin boş, yerin boş. Cennetteyim, Aksa camisindeyim, Yesreb ve Betha'dayım yerin boş, yerin boş. Lâhut'un tenhalığındayım, toprak âleminden usandım Melekûtun geniş alanındayım, yerin boş, yerin boş. Deniz kenarındayım, Sina'nın sinesindeyim, kızıl saraydayım, yerin boş, yerin boş. Güvenlik vadisinde koşarım, çimende ki gülleri koklarım, Kıdem'i görmeyi ararım, yerin boş, yerin boş. Neşe ovasındayım, vefadan sarhoşum, çileden arıyorum, yerin boş, yerin boş... (A. M. cilt 8, S. 106)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın ayetlerine sağlam inanan! Her kevir ve devirde Tanrı'nın sırlarından şaşkınlık ve hayret verici olanı, feda olmanın sırrıdır. Yani bir grup, arınmış suyun kadehinden ve hoş kokulardan öylesine sarhoş olup kendilerinden geçerler ki feda olacakları kurbangâha dans ederek koştular ve cezp olma ateşiyle tutuşup coşarak, oynayarak, neşe içinde gülerek, ne mutlu ve sevinç bana naraları, yücelerde oturanlara kadar duyulacak kadar yükseldi. Fakat bu güne kadar can feda etme meydanında Hz. Ruhullah'dan başka kimseden bu kadar coşku, mutluluk, sevinç ve çekim gücü görülmedi. Ağzından süt kokan bir küçük çocukken bütün güzelliğiyle ve çekiciliğiyle ışık saçan dolunay gibi, zincir altında iken güler bir yüzle dili Tanrı'ya anarak, gözü İlahi melekûta yönelmiş olduğu halde öylesine, Ya Baha- ul Ebha diye nara attı ve tebliğe başladı ki, varlık melekûtuna sevinç ve heyecan yarattı. Yardım

edenleri şaşırtarak hayrete bıraktı ve güler yüzle feda alanında canını kurban etti... Budur şehitlerin Kutsal Güzelliğinin ruhu, onun yolunda feda olsun çekim gücü. Şimdiye kadar küçük bir çocuğun er meydanında erkeklerden önde olması görülmemiştir. Feda ufkundan tamamen kesilmiş bir halde, aydın bir yüzle doğdu. Budur bu büyük kevrin apaçık doğan kutsal insanların makamı. Bakınız küçük bir çocuk Tanrı'nın Misakında sarsılmaz olunca nasıl apaçık sultan seçilmiş oldu. Her reddeden bile şaştı. Budur Tanrı'nın Ahit ve Misakına yapışanların şanı. Yolda gözetlemeden sorumlu bazı korumaların anlattıklarına göre o İlahi bahçenin goncası, zincirlerin altında bile yolda güler yüzle şarkı söylemiş. Baha üzerine olsun. A.A. (A. M. cilt 8, S. 152–154)

O'dur Ebha!

Ey Tanrı'yı öven! Kış mevsiminde fırtınanın azgınlığı şiddetli olduğu oranda yağmura neden olur; ilkbaharda, gül bahçelerinin canlılığı ve güzelliği de o oranda artar. Lale bahçelerin ve çimenliklerin süsü daha da güzelleşir. Bulutun ağlaması gülün gülmesine, gök gürültüsünün öfkesi, bülbülün şakırdamasına nedendir. Soğuğun şiddeti gülün güzelliğinin oluşmasına ve soğuk fırtına, bahçelerin kırmızı ve sarıçiçeklerle bezenmesine sebeptir. Güçlü rüzgârlar hoş meltemlerle sonuçlanır, Saba yeli kırmızı gülün güzel kokusunu yayar, karın beyazlığı çimenin yeşiline dönüşür; toprağın donması yaban gülünün açılmasına, kışın solgunluğu baharın tazeliğine ve soğuğun şiddeti ılımlı havaya nedendir. Servi büyür, üveyik inler, bülbül öter, gül yüzünü gösterir, lale kadeh tutuşur, nergis baygın olur, menekşe kendinden geçer, ağaçlar yemyeşil olurlar, yapraklar yeniden canlanırlar, çiçekler oluşur ve meyveler görünür hale gelir. Gül bahçesi dostluk toplantı yeri ve çimen kutsal mahfili. Tüm bu ilkbaharın bereketleri ve yansımaları, kışın felaketlerinden ve gül bahçelerinin bütün canlılığı ve tazeliği, kış mevsiminde ki soğuğun şiddetinden kaynaklanır. Bundan ötürü ey Tanrı yolunda zincirlere tutsak, inancından dolayı rehin ve zindanda olan, başına ne kadar şiddetli belalar ve büyük felaketlere geldi, bela kâsesinden içtin, bağımlılık zehrini tattın, birçok gece zincirlerin ağırlığından uyuyamadın. Bunlar, sevgilinin şiddetli darbeleri ve yoldaşın güçlü belalarıydı. Bu fiziksel belaların ruhani mutluluğa ve rahata neden olmasını; insanların bu yakıcı ateşi, yürek ve vicdanın tazelenmesini; bu sıkıntıların ve zorlukların sevince, bu rahatsızlıkların, esirgemeye, bu azabın sonsuz iyiliğe, bu zindanın darlığı İlahi âlemin genliğine dönüşmesini dilerim. Görünür ve görünmez Varlık Sultanına ant olsun ki sevgilinin yolundaki belalar candan daha değerli ve bal ve şekerden daha tatlıdır. A. A. (A. M. cilt 8, S. 157- 159)

Maide-i Asemani, Cilt. 2

İlimin 27 harf olduğu hadisinin anlamı: ...Bundan amaç bilinen harfler değildir. Hz. Bab emrini açıklamadan önceki ilk çağlarda bilimsel gelişmeler, buluşlar, varlığın sırları ve gerçekleri alfabenin iki harfi kadardı fakat Hz. Bab Emrini açıkladıktan sonra açığa çıkan

dünyanın sırları, eşyanın gerçeği, buluşlar ve teknolojinin gelişmesi 25 harfin karşılığıdır. Daha önceki gelişmeler Hz. Bab'ın emrini açıkladıktan sonra ki olağanüstü gelişmelerinin bir tanesine bile eşitlenemez. Örnek ilk yüzyıldaki buluşlar (telgraf, fonograf, fotoğraf ve telefon ve telsiz v.s.) (M. A, cilt 2,S. 8)

İnanmayan anne ve babalar: ...Ve inanan anne babalar bu âlemden göç edince Tanrı bağışından yoksun kalacaklar ve göremeyen kör ve işitemeyen sağır sayılırlar. Fakat onların canları olan çocukları eğer içtenlikle Tanrı eşliğinde yalvarı ve yakarıyla onlar için aracı olurlarsa veya onlar için bağışta bulunurlarsa Tanrı eşliğinde kabul görebilir... (M. A. Cilt 2, S. 12)

Konuşmadan yüreklerin iletişimi konusu soruldu; buyurdular: Açıktır ki, seven sevgilisinin elini tutarsa duygulanacaktır. Bu, yüz yüze iletişim kurmaktır; yürekten yüreğe konuşurlar; nasıl ki, şu anda ışın insan gözüyle, güneş yerle, bulut toprakla ve esinti ağaçlarla konuşmaktadır. Bu iletişim tüm eşya için geçerlidir. (M. A. Cilt 2, S. 17, Sefer Name, cilt 1, S. 267)

Bu kutsal ayette (İnsan için Levihler sunandır O. O'nun üzerinde on dokuz vardır.) (MÜDDESE,74/29–30) Gösterilen cehennem ateşi, insanın yüzünü değiştirir, tazelik ve çekicilik bırakmaz, yakıp çirkinleştirir. Yani karşı gelme ve inkâr ateşi insan yüzünü yakarak tarif edilen suçluların yüzüne benzetecektir. Tazelik, güler yüzlülük, parlaklık ve inanç ışığı öyle olmasını önler, nasıl ki diğer ayette buyuruyorlar: (Ve yüzler vardır o gün toza toprağa bulamış. Tozu-toprağı da bir sis bürümüştür. (Abese,80/ 40–41) Kıyamet gününde bazı yüzler tozlanır ve ateşin vekili olarak atananlar hak edenleri ateşe atarlar. Bunlar büyük kıyamet gününde cezalandırıcı melekleri 19 kişidirler ve bunlar gibi 19 kişilik rahmet edici melekler de vardır ki, bunlar cennet bahçesinin bekçileri olup diri harflerdir.” (M. A. Cilt 2, 21 – 22)

Nebilerin yazılarındaki İsrail Oğulları'nın Orşelim'de toplanmaları konusunu sormuşsunuz: Orşelim ve Kutsallar Kutsalı, Yüce Heykel ve İsm-i Âzam'dır; çünkü o İlâhi Kent ve Tanrı'nın yerleştiği yer olmasından dolayı tüm bağışların ve gerçek zenginliğin toplandığı yer ve servetin manevi süslerinin ve armağanların sahibidir. Yaşamsal nitelikleri ve özellikleri taşırken şaşılacak derecede Tanrısal eserlerin doğuş yeridir. İsrail Oğulları'nın toplanmasından amaç; tümünün Tanrı bayrağının gölgesinde toplanmaları ve kıdem denizine girmelerinin müjdesidir. Kutsallar Kutsalı onun ekseninde bulunan tanrısal Orşelim, melekût kenti ve göksel şehirdir ve doğu ve batı onun bir köşesindedir. Buna rağmen görünürde de İsrail Oğulları kutsal topraklarda toplanacaklar, bu vaat edilen gerçekten amaç; 2500 yıl aşağılanan İsrail Oğulları artık öylesine sonsuza kadar saygın ve izzetli olacaklar ki düşmanlarının kıskanmasına neden olacaktır. (M. A. Cilt 2,S. 22–23)

O'dur Tanrı!

İlahi adalet gereği suç işleyen; her ne şekilde olursa olsun bu suç insan iradesince gerçekleştiğinden ceza almalıdır. Yoksa bu ceza, süttten ve soydan geçenler için değildir. Birçok kez anne-babalar çok ahlaklı oldukları halde oğul ahlaksız ya da tersi olabilir. Nuh ve Kenan'ı anımsa ve bilgisizliğin babasının oğul Ekremet'i göz önünde bulundur. Bu kadar yeterlidir. (M. A. Cilt 2,S. 24)

Perilerin ve cinlerin sofrası: Eski inançlarda olup apaçık kurundur, fakat kutsal yerler, Tanrı'yla ilgisi olduğundan gereksinmeleri dilemek için çok özel yerlerdirler... (M. A. Cilt 2,S. 29)

Et yeme konusu: Tanrı yarattığı her canlı için bir azık kararlaştırılmıştır. Kuşlara yem yiyebilmeleri için gaga vermiştir. İnek ve koyun gibi hayvanlara ot yiyen olabilmesi için orak gibi dişler vermiştir. Yabani hayvanlara avlanma ve et yiyebilmeleri için pençe ve keskin, sivri dişler vermiştir; ot yiyemezler çünkü onların yemeği ettir. Fakat insanın yemeği et değildir; şundan dolayıdır ki, et yeme aletlerine sahip değildir. Tanrı onu yabani ve kan dökücü değil en güzel suret ile onu yaratı. (M. A. S. 31; Sefer Name, cilt 1, M. A. cilt, 2, S. 272)

İnsan et yemek zorunda değildir. İnsan et yemese de gayet sağlıklı ve güçlü bir şekilde yaşamını sürdürür. Hindistan'da Brahman'ın bir dalı hiç et yemedikleri halde güç, akıl ve duygu bakımından kimseden eksiklikleri yoktur. Gerçekten de hayvanı kesmek ve etini yemek acıma ve esirgeme duygusuna ters düşer. Eğer bir kimse tahıl, meyveler, yağlar ve iç badem ve fıstık gibi yiyeceklerle yetinebilirse daha iyi ve güzel olur. Baha üzerine olsun. (Newyork, Edwin fer, M. A. cilt 2, S. 31- 32)

Neden bazılarının dileği kabul görmüyor?

Tanrı'nın yazgısıyla örtüşen iyi niyet ve tutulan doğru yol yardımı çeker; fakat isteklerin sonu yoktur. İnsan ne kadar yükselirse yükselsin daha üstü vardır ve onun için sürekli sıkıntı içinde olur, hiç bir zaman rahat yüzü görmez. Ancak çabalama ve yazgıyı kabullenme ile insan yüreği arınmış ve mutlu olur, yoksa zenginlik gururu ve yokluğu da üzüntü getirir. Bu makam iman gücüyle kazanılır. (Sefer Name, 1 cilt, S. 310 M. A. cilt 2, S. 32- 33)

Tenkisin gizemi reis remzinden açıklanacaktır: Bu Şeyh Ahmet Ahsayi'nin yeni zuhurun öngörüsüdür ve iki anlamı vardır. Birincisi devrim ve yeniliktir ve ikinci anlamı ise büyük bir değişimdir yani geçmiş zuhurda olan hükümler ve eserler, değişip, hükümsüz kılınacak ve büyük olayların hepsi aynen yineleneyecektir. (M. A. cilt 2,S. 34)

Ürdün nehrinin büyük denize bağlanmasından amaç: Hz. Bahauallah'ın büyük denize, Ürdün ırmağının kıyılarına gelmeleridir ve bu ırmak bu ülkededir. Yani ordular Rabbi olan Hz. Bahauallah'ın Kutsal Topraklarda ve Güvenlik Vadisi'nde kutsal ışıklarının yansması ve görünmesidir. (M. A. cilt 2, S. 34)

Kuran'daki 'Cin'den amaç: inançlarını ve inkârlarını gizli tutan kimselerdir. Cin görünmez varlıktır. Kuran'da cin konusunda; onlar sizin inanç ve sağlam imanınızı bilirler fakat onlarınki sizden saklıdır... (M. A. cilt 2,34- 35)

İman ettikten sonra tebliğe başlayanların düşünce karmaşasına düşmelerinin nedeni ise; aymazlarla düşüp kalkması ve Hz. Bahauallah'ın yazılarının aksine davranmaktır. Saklı Sözlerdeki gibi: İyilerin arkadaşlığını ganimet bil ve kötülerin yoldaşlığından elini çek, gönlünü kaldır. Çünkü veremli ve deliyle yoldaşlık yapan kişinin etkilenmemesi olanaksızdır. Bugün birçok akılsızlar hayvanlar gibi doğanın tutsağıdırlar ve İlahi âlemden habersizdirler, kiminle görüşürlerse zan ve kuruntu yaratırlar ve uygun buldukları insanlara azar azar tehlikeli zehirlerini aktarırlar. Çünkü bu zamanın aymazlarının algılama ölçüleri duygularıdır ve duygular eksiktir. Londra'da iken Oxford'da yüz yetmiş beş filozofa duyguların eksik olduğunu kanıtladım. Bunu gazetelerde okumuşsunuzdur. Fakat Saklı Sözlerdeki bu kutsal kelime: EY İnsaf oğlu! Geceleyin beka heykelinin Cemali, yemyeşil vefa akabesinde Sidret-ül Münteha'ya döndü ve öyle bir ağlayışla ağladı ki Yüce illerin bütün sakinleri ve tüm kerrubiler O'nun ağlayışıyla ağladılar... Şimdi düşün o zaman tam söylenmeyen isim ne idi? Bakınınız vefasızlar neler yaptılar ve nasıl O'nu incittiler, darbeler indirdiler ve her an cefa kılıcıyla mazlum cesedi parça parça ettikleri bu kulca apaçık bilinir. Tuhaf olanı bu kadar zulüm, incitme ve şiddetli sıkıntı vermelerine rağmen kendilerini mazlum gösterirler. Fakat Saklı Sözlerdeki saç ve tarak Tanrı Ahit ve Misakıdır ve bunlar Abdülbaha'ya vefalı olmaları içindir; yoksa kutsal boğazı yani İlahi Emrin boğazını tırmalamak için değildir. Onlar, acıma ve insaf gözleri kapalı olduğundan sonsuz haksızlık ve sapkınlık yaptılar. (M. A. cilt 2, S. 35- 36-37)

...Tanrı dinine zarar vermek: Bu kulun insan âleminin iyiliğinden başka bir amacı yoktur fakat Temeddün-ul Mülk yılan gibi hücum ederse dostları uyarmak zorundayım, bunu yapmazsam hem Tanrı'ya, hem de insanlığa karşı sorumlu olurum. Fakat birisi Tanrı emrine değil de bana zarar verirse, hatta uzuvlarımdan birini keserse hemen onu bağışlarım ve sonsuz sevgiyle davranırım. Bu şekilde düşmanı dost sayarım fakat Tanrı emrine zarar vermeye kalkarsa onu dost saymam, eğer Tanrı Emrini güçsüzleştirmeye kalkarsa doğaldır ki dikkatli davranırım. (M. A. cilt 2, S. 39- 40)

Kutsal kitaplarda Hz. Âdem'in insanların babası olduğu yazılıdır. Bu konu yorum gerektirir ve amaç, ruhani yaradılıştır. Yoksa azıcık dikkat edilirse bu sonsuz evren ve varlık âlemi ve bu sonsuz varlığın altı bin yıllık olmadığını çocuklar bile bilir... Yeryüzündeki katmanların gizli sırlarından olan dünyanın ömrü insan düşüncesinin ve belleğinde canlandırdığının dışındadır. (M. A. cilt 2, S. 41)

Fakat Hz. Hızır, Hz. Musa'nın gerçeğidir başka kimse değildir. (M. A. cilt 2,S. 42)

Saklı sözlerdeki; “Kutsal Raman bölgesinde Faran dağında benimle akdettiğiniz Misakı hatırlayınız” dan amaç; Hz. Bahauallah’ın Kutsal Topraklarda Enisa ağacının altında aldıkları Ahit ve Misak’tır ki ölümünden sonra ilan edildi.

“Vefa Akabesinden amaç; Şeyh Ahmet Ahsa-i ve Hz. Bab’ın söylemlerine göre, geçişi çok zor olan yücelik makamıdır.

Birinci ve ikinci harflerinin söylendiği Ad ve “semavi gurfelerde oturanlar kendi izzet meskenlerinden dışarı çıkıp koştular... Cümlesi birden yere kapandılar.” diye Saklı Sözlerde yazılanlarda; O büyük ad; İsm-i Âzam’dır, amaç; Hz. Bahauallah ve bu elde bulunan o iki harfin anlamıdır ve onlar “B – H”dır. (M. A. cilt 2,S. 56- 57)

Ekonomi konusunda Bayan Parsens’in sorusuna cevap: Ey melekûtlü kızım, ... Yeni öğretilere göre ekonomi konusu sizin için düşünce zorluğu yaratmıştı. Söylenen öyle değildi fakat söylenti öyle imiş. Şimdi sorunun gerçeğini sana anlatacağım ki, ekonominin sorunlarının yalnız bu öğretilerle tam çözüm bulabileceği kanıtlanınsın.. Bu ekonomi sorununun çözümü çiftçilerden başlayıp diğer sınıflarla son bululması gerekir; çünkü çiftçilerin sayısı bütün esnaflardan kat be kat daha çok olduğundan çiftçiden başlamak uygun olur. Çiftçi toplum içerisinde temeli oluşturur. Buna göre her köydeki bilgelere bir kurul seçilmeli ve o köy bu kurulun yönetiminde olmalıdır. Ayrıca genel ve büyük bir merkez (depo) yapılmalı; ayrıca bir de sekreter gerekir. Bu merkezin yedi girdisi vardır. 1- Mahsul kaldırma zamanında üründen depo için belli bir miktar alınmalı (yüzde on girdiler). 2-Hayvan vergisi, 3- Mirasçısı olmayan varlıklar, 4- Sahipsiz bulunan mallar, 5- Bulunan definenin üçte biri bu depoya aktarılır; 6- Madenlerin üçte biri bu depoya aittir; 7- Yapılan bağışlar.

Buna karşılık yedi çeşit harcaması da vardır: 1- Genel ve sağlık harcamaları 2- Yüzde on hükümete verilen vergi 3- Devlete verilen hayvan vergisi 4- Ana ve babaları olmayan çocukların yönetimi; 5- Bakıma gereksinme duyanların yönetimi; 6- Eğitim giderleri; 7- yoksulların gerekli giderleri.

Örnek: Birinin geliri 500 dolar ve gideri de 500 dolardır; ondan yüzde on vergi alınmaz. Bir diğeri geliri 1000 dolar fakat gideri 500 dolardır ondan yüzde on vergi alınır çünkü giderinden daha çok geliri vardır ve verilen vergi yaşamını sıkıntıya sokmaz. Bir başkasının geliri 5000 dolar fakat gideri 1000 dolardır; ondan yüzde onun bir buçuk katı alınır, çünkü artan parası daha çoktur. Ötekinin geliri 10000 dolar ve gideri 1000 dolardır, ondan yüzde onun iki katı vergi alınır. Birilerinin geliri 100000 dolar, fakat gideri 4000 – 5000 dolar ise ondan yüzde yirmi beş vergi alınmalıdır. Şimdi tüm çabalarına rağmen iyi bir ürün kaldırmamış ve geliri yalnız 200 dolardır ve her hangi bir kusuru de yoktur, fakat yaşamak için en az gerekenler 500 dolarsa bu kişinin gereksinimleri merkezden karşılanmalıdır. Köyde ne kadar yetim ve bakıma gereksinme duyan varsa harcamaları bu merkezden karşılanmalıdır. Ayrıca köyün eğitim ve sağlık giderleri de bu merkezden karşılanmalıdır. Eğer sonunda artan bir şeyler kalmışsa ulusun genel merkezine genel giderler için gönderilmelidir. Eğer böyle yaparsak toplumun tümü refah ve huzur içinde yaşar ve gerekli olanlara da toplumun tüm katmanları kalmış olurlar çünkü bu katmanlar toplumsal yaşam için gereklidirler. Toplum orduya benzer, her çeşit rütbe gereklidir. Hepsinin eşit olması

olanaksızdır, fakat orduda görevli olanların tümü refah ve huzur içinde yaşamalıdır. Bunun gibi bir kente vali ve savcı gereklidir; tacir, zengin, esnaf ve çiftçi de gereklidir. Bu katmanları korunmalı, yoksa genel düzen bozulur...(M. A. cilt 2, S. 61- 64)

Filozofların tarihlerinden sormuşsunuz:

...Yunanlı İskender'den önceki tarih belisiz ve karma karışıktır, çoğu hikâye olup güvenilmezdir. Tarih, İskender'den sonra bir düzene kavuşmuş oldu. İskender'den önceki tarihin güvenilmezliği tüm araştırmacılar tarafından bilinmektedir. Tarihi birçok olay on sekizinci yüz yılda doğru kabul gördüğü halde on dokuzuncu yüz yılda onun karşıtı kabul gördü. Bunun için İskender'den önceki tarihçilerin söylentileri, hatta önemli kişilerin yaşadıkları halde güvenilir değildir. Öyle ise Hikmet Levhi'nin anlamıyla tarihi yazılardaki ayrımları seni şaşırtmamalı. Biraz büyük tarihçilerin uyuşmazlıklarına ve birbirine uymayan tarihlere dikkatle bakınız; çünkü batılı ve doğulu tarihçiler arasında da çok farklılıklar vardır. Hikmet Levhi bazı doğulu tarihçilere göre yazılmıştır. Bu gün en eski tarih sayılan Tevrat üç çeşittir, Yahudi ve Hıristiyan âlimleri tarafından kabul edilen İbranice Tevrat, doğuluların ve Yunan Kilisesi'nin kabul ettiği Tevrat Sabini ve Sameriler tarafından kabul edilen, Sameri Tevrat'tır. Üçünün arasında birçok tarihte farklılıklar vardır. Örneğin; İbranice Tevrat'ta Nuh tufanından İbrahim'in doğumuna kadar geçen zamanı 292, Yunanlıların Tevrat'ında 1072 ve Sameri Tevrat'ta 142 sene gösterilmiştir. Henry Eskat'ın yorumuna bakınız; her üç Tevrat'taki tüm farklı tarihleri bir cetvel şeklinde hazırlamış. Ayrıca İbranice Tevrat'taki yazılarına göre Âdem'in yaratılışından Nuh tufanına kadar ki süre 1656 yıl, Yunanlı Tevrat'a göre 2262 ve Sameri Tevrat'a göre bu süre 1307 yıldır. Şimdi bu uyuşmazlığı siz düşünün. Şaşılacak şey; Yahudiler ve Protestanlar Yunanlı Tevrat'ı geçersiz sayarken, Yunanlılar İbrani Tevrat'ı yalanlıyorlar; Sameriler ise her ikisini tanımazlar. Bunu anlatmamdan amaç, en eski ve kutsal tarih olan Tevrat konusunda bile birlik olmadığıdır... Asıl olan, Tanrı'nın doğuş yerlerinin kutsal kitaplarında yazılı olanlardır ve diğer yazılar onlarla karşılanmaz. İskender'den önceki tarih sözlü duyular içermektedir. (M. A. cilt 2,S. 65- 66 -67)

Eski zamanlardaki uzun ömürleri sormuşsunuz:

...Eskilerde sülale ve ailenin süresi kişinin ömrü imiş gibi yazılırdı. Fakat sonra insanlar bunu kişinin yaşam süresi olarak anlamışlardır. (M. A. cilt 2, S. 73)

... Fakat Kitab-ı Akdes'te ki bin yıldan amaç.; bin yıldan önce kesin olanaksızdır ve tüm kutsal insanlar bu kutlu kişinin gölgesinde. İnsanlar arasında bilinen bin seneden sonra olanaksız değildir. O sürenin uzaması olasıdır. Kuran'da buyurduğu gibi her yıl bin senedir. Amaç; İnsanların ortak noktası olan bin yıldan sonraki ikinci zuhur hemen olması kesin değildir ve daha uzun bir süre alması olasıdır. (M. A. cilt 2, S. 84)

Bazı insanlar zenginlikte yüzerken diğerleri perişan ve düşkün; bu, takdirin belirtisi midir yoksa önlemsizlik mi? Acaba davranışların cezası mı, yoksa önceden belirlenmiş olan mı? Diye sormuşsunuz.

Bu işin gerçeği şudur; zenginlik ve yoksulluk sonsuz varlık düzeninin bir parçasıdır, Eğer tüm insanlar zengin olsalar varlığın düzeni bozulur veya eğer herkes yoksul olursa varlığın bağları kopar. Öyleyse yoksulluk ve zenginlik evrenin gerekleri ve varlıklar arasında ki sağlam bağıdır. Buna rağmen tedbirsizlik de etkendir. Yoksulluk bazı hallerde davranışların cezası olabilir. Her sapkının cezası yoksulluktur. Fakat bazen bu yoksulluk Tanrı'nın bir bağıışı ve rahmetidir. Eğer bir kişi Tanrı yolunda şiddetli sınava düşüp ev ve barkı yağmalanır ve bu yüzden öylesine yoksul ve düşkün olup yoksulluğun övünç kaynağı olduğunu dile getirirse, o ödüle dönüşür. Nasıl ki Mekke'de Hz. Muhammed'e inanalr ev ve barklarını bırakıp kaçarak Medine'ye göç ettiler. Medine'de öylesine aç ve susuz kaldılar ki Hendek savaşında sudan başka bir şey kalmayınca bizzat Hz. Muhammed karnına taş bağlardı. Kuşkusuz bu yoksulluk övünç kaynağı ve Tanrısal bir bağııştır ve arkasında koşulsuz zenginlik ve sonsuz zenginliğin mirasçılığı vardır. (M. A. cilt 2,S. 86- 87)

Beşarat'ta; mezarların ziyareti için yolculuk caiz değildir. Amaç; bir ülkeden başka bir ülkeye mezar ziyareti caiz=gerekli değildir. Bakınız yolculuğun zorlukları ne kadar uğraşıya nedendir ve yazılarda belirtilenler hariç bu genel bir kuraldır. Fakat şehit olan ve olmayan dostların mezarlarının bulunduğu her ülkedeki ziyaret, gönüllerin ruhanileşmesine ve aydınlanmasına nedendir. (M. A. cilt 2, S. 88)

Namaz kılmanın tam vakti: bazı düşüncesizler güneşin doğuşunu sanırlar. Halbuki buyuruyorlar: Ne mutu tan vaktinde mabede yönelene. (M. A. cilt 2S. 97)

Korunma, bağıış ve yardım dilemek: ...Kutsal mekânlar yüce kişilere ait olduğundan saygı göstermeye ve ululamaya yaraşır ve bu saygı ve ululama toprağa değil Arınmış Ruh'adır. Bu mekân cananın yeri idi ve O Arınmış Ruh orada yurt edindiğinden âşıklar o toprağı, gözün sürmesi görürler; bu, toprakla ilgili değil, buna güneşin bereket ve verimliliğı gözüyle baksınlar. Fakat Hz: Bahauallah'ın dışındakilerden korunma, bağıış ve yardım dilemeye (caiz değil)izin verilmemiştir ve eğer bunun dışında davranılırsa sonucu, toprağa tapmaya dönüşür. Fakat haram olanları edinmek ve devşirmek yoksunluğa neden olur, çünkü haram edilmiş bir şeyi kabul edilir saymak kalbi etkiler ve kesin kes aymazlık yaratır, eğer tövbe etmezse mahvolmayla sonuçlanır. (M. A. cilt 2, S. 105)

MAİDE-İ ASEMANİ- CİLT 5

O'dur Tanrı!

“Özgürlük üç çeşittir. **Birincisi:** Tanrısal özgürlüktür ki yüce yaratana özgüdür ve O, koşulsuz her istediğini yapandır. Hiçbir şekilde kimse O’nu zorlayamaz.

İkincisi: Avrupalıların savunduğu özgürlüktür ki, insan başkalarına zarar vermemek koşuluyla ne isterse yapabilir. Bu doğal özgürlüktür ve en geniş anlamıyla hayvan âleminde bulunmaktadır; bu, hayvana yaraşır. Şu kuşlara bakınız ne kadar rahat ve özgürce yaşarlar; insan ne yaparsa yapsın hayvan kadar özgür olamaz çünkü düzen onun özgürlüğünü kısıtlar.

Üçüncüsü: Tanrı’nın yasalarının ve sünnetinin çerçevesinde olan özgürlüktür. Bu insan âleminin özgürlüğüdür ki gönlü tüm eşyalardan kopararak bütün sıkıntı ve üzüntüden kurtarır. İnsanın vicdanı ne kadar gelişirse, yüreği o kadar özgür ve ruhu da o oranda neşeli olur. İlahi edep dışında olmadığı sürece dinde düşünce özgürlüğü vardır; çünkü Tanrı’dan başka vicdana hükmeden yoktur. Tanrı dininde davranış özgürlüğü yoktur; insan, başkalarına zarar vermese de Tanrısal yasaların sınırını aşamaz. Tanrısal yasaların amacı; hem kişinin kendisi, hem de diğerlerinin eğitimidir, çünkü Tanrı’nın yanında onun ve diğerlerinin zararları bir olup yerilmiştir. Gönüllerde Tanrı korkusu olmalıdır ki, insan beğenilmemiş ve yerilmiş şeylerden uzak dursun. Yasalarda olan davranış özgürlüğü dinde yoktur, fakat düşünce özgürlüğü edep çerçevesinden çıkmamalıdır, davranışlar da Tanrı korkusuna ve rızasına bağlı olmalıdır.” (Hz. Abdülbaha,17 Nisan 1913, Budapeşte’deki Konuşma, M. A. cilt 5, S. 17- 18)

“Başarı, sarsılmadan Sağlam durmakla ilintilidir ve bu olmadan olanaksızdır; Tanrı böyle karar vermiş ve emretmiştir.” (Mirza Yunus’un Kardeşinin Levhinden, M. A. cilt 5, S. 21)

“Bu gün sarsılmadan, sağlam durma bir keremettir; hatta insan âleminin en büyük mucizesidir.” (Miza Celal-i Zarkami Lehinden, M. A. cilt 5, S. 21)

Tıp:

... “Hz. Muhammed, doğruluğu sağlam bir hadiste, açıkça tıbbi övmüşler, hatta dinlerin ilminden üstün saymışlar ve bundan daha büyük bir övünme olmaz buyurmuşlar. Araştırmacılar, bu hadisin anlam ve kavramından; Sokrat’ın dedikleri, Bokrat’ın tıbbi, Calinus’un hikmeti ve Braklus’un bedenle ilgili tıp olduğunu; İlahi şeriatların ve göksel dinlerin ruhani tıp ve rahmani hikmet oldukları halde nasıl olur da cismani olan, ruhani olanın önüne geçer ve bedensel sağlık ruhsaldan önce gelir? Diyerek, şaşkınlık ve hayretlerini belirtmişlerdir. Dikkatli araştırma ve tartışmalardan sonra şu sonuca vardılar ki Dua, yakarı ve ibadetin yapılması, vücudun sağlık ve afiyette olmasıyla olasıdır. Eğer beden hasta, düşkün; organlar güçsüz ve insanın doğası bozulup kusurlu olursa dua etme gücü olmaz ve gerekenleri yerine getiremez. Ayrıca algılamada yavaşlar. Bundan dolayıdır ki ruhani sağlıkla, vicdanın sağlık ve rahatı bedensel sağlıkla ilişkilidir. Yani bilinenlerin aksidir ve hadiste öne alınmıştır. Her ne kadar bu anlam yeterli ve güzel bir açıklama olsa da bundan daha hoş ve güzel bir anlam akla geliyor ve bu konu yani Tanrı’nın bütün göksel kitap ve Levihlerinde, gerçeklere tapanların yanında, sonsuz Tanrısal sırları bilenler, İlahi yol göstericiliğin en büyük istenilen olduğu kanıtlanmıştır. Ve insanları doğru yola kılavuzlamaya kalkanlar, evrenin ufkundan parlayan yıldız gibi ışık saçıp parıldarlar ve

onlar Tanrı hikmetinin yansıma yeri ve sonsuz yaşamın doğuş yerleridirler. Fiziksel tıp ve ruhani hikmet öylesine birbirleriyle örtüşüp tıpa tıp benzerlik gösteriyor ki, iki ilim küçük şeylerde bile uyum içindedir. Ve hiçbir zaman hastalıkların tanısında, huyun uyumu ve sakat hastanın idaresinde, hastaya sevgiyle davranmakta bir ayırım ve sorun yoktur. Bundan dolayıdır ki ruhani doktor, içsel hastalıkların tedavisine yol göstermeye kalkan kişi, tüm tedavilerinde bedensel tıp gibi başlamalı ve onun yolunu takip etmelidir. Örneğin; ilk önce her hastalığın tanısını koymalı ve onun yeteneğini ve huyunu bilmeli, ona göre tedavi etmelidir. Hastalığın şiddetini görünce uzaklaştırmadan, son derece sevgi ve sabırlı davranmalı ve gerçekten de hastanın ve düşkünün sıkıntılarını paylaşmalıdır. Yoğun bakım göstermeli ve olabildiğince onun sağlmasını sağlamak için çabalamalıdır. Eğer başaramıyor ve tedavi de reddediliyorsa onu terk etsin çünkü bu büyük kevirde dostların davranış, söylem ve gidişatı bu eksendedir ve içsel tıpla fiziksel tıbbın uyum içinde olması gerekir. Bundan dolayıdır ki hadiste bedensel tıp öne alınmıştır.” (Hacı Mirza Ağa-i Tabib’in Levhi, M. A. , cilt 5, S. 23- 26)

O’dur Tanrı!

“En yüce olan Tanrı’nın adıyla! Ey dostların hizmetkârı, Ey Abdülbaha’nın işini elinden alan! Dostlara hizmet ve kulluk benim sonsuz görevim ve aynı zamanda da işimdir ve sen benim işimi elimden almakla kalmayıp korkusuzca dolaşıyorsun. Tanrı’dan kork. Bu, benim elbisemdir, neden giydin? Bu taç benimdir, niçin başına koydun? Ya benim temsilcim olarak dostlara hizmet etmek için ayağa kalkarsın ve kendi adına hizmet etmek savından vazgeçersin ya da seni kentin müftüsüne ve kadısına şikâyet ederim. Çok şükür ki rüşvetle yasayı ihlal edip istenilen karar alınabiliyor. Vesselam. “ A.A. (Meşhedî Ali Kahveci- M. A. cilt 5, S. 31- 32)

Emanet: Sefer Name’de böyle yazılmıştır: Buyurdular ki, Tanrı Emri ülke idaresi ve dünyevi işlerden arınmıştır. Öğretilerden bazıları; emanet, kesilme ve arınmışlıktır. Öyleyse insanların malında gözü olan ve aç gözlülük yapan birisini görürsen bil ki o Baha ehlienden değildir. Baha ehli, altın ve gümüş vadiye varsa hızla geçer ve hiçbir zaman değer vermez. (M. A. cilt 5, S. 35- 36)

Sınav: İnsanların dilekleri, ancak yapılan sınavlardan sarsılmadan ve sağlam geçerse ve korunmuşlarsa gerçekleşir. Öyleyse yaratan Tanrı sınav yapma hakkına sahiptir, o kadar. O güçlü ve kuvvetlidir. (Ağa seyit Kerim-i Sedhi, M. A. Cilt 5, S. 36)

Sınavlardan ötürü üzülmeiniz, çünkü sınav ve fitneye düşmek, kötüler için haset ve dostlar için yetkinliklerin açığa çıkma zamanıdır. Bundan dolayı çok mutlu olmak gerekir; çünkü yüce ışığın açığa çıkmasından amaç; kutlu insanların eğitimidir ve bu da Tanrı’nın sınavlarıyla olasıdır. Eğer Tanrısal sınavlar olmasaydı insanlar hiçbir zaman eğitilmezlerdi ve tümü heva ve hevesin denizine dalarlardı. Sınavın zorluklarının açığa çıkmasıyla insanlar arındırılmış ve kesilmiş olurlar, Tanrı’ya cezp olup O’na yönelirler, Rahmani nitelikler kazanırlar ve göksel bağışlardan pay alırlar. (İbni Ebher Levhi, M. A. cilt 5, S. 36)

Görünmez Güzelliğin bağışları kuşkusuz tüm dostları kapsar fakat sınav ve sınama da şiddetlidir. Bağışlayan ve Acıyanın iyiliklerine ant olsun ki, Hz. Bahauallah'ın sınavlarının korkusundan Abdülbaha'nın kemikleri sızlıyor ve ruhu, canı ve yüreği sıkıntı içinde. Fakat umudum, O Yüce sevgilinin bağışından ötürü bu kulu ve tüm dostları umutsuz etmemesidir. (M. A. cilt 5, S. 37)

Sıkıntı ve darlık: Tanrısal iyiliklerden dolayı şükretmek gerekir; çünkü bollukta herkes şükredebilir. Bir öyküye göre, Gaznevili Sultan Mahmut bir gün bir kavunu keserek hizmetlisi Ayaz'a verdi. O, yerken sevinçli bir şekilde şükreliyordu. Sultan kavundan bir parça yiyince çok acı olduğu fark etti ve bu kadar acı bir kavunu zorlanmadan nasıl yedin? diye sordu. Ben sultanın çeşitli iyiliklerini fazlasıyla gördüm ve elinden çok tatlı ve lezzetli yiyecekler yedim; şimdi, bir kez acı bir kavun yemekten yakınmayı uygun görmedim. Öyleyse Tanrı'nın iyiliklerine dalmış olan insan en ufak bir sıkıntıda Tanrı'nın bütün iyiliklerini unutup üzülmemelidir. (Sefer Name, cilt 1, M. A. cilt5, S. 37)

Geçim sıkıntısı: O'dur Tanrı! Ey sevgili dostum; yazdıkların anlaşıldı, geçim sıkıntısından, borçların çokluğundan ve zalim alıcılardan dert yanıyorsunuz. Gerçekten bu durumlara dayanmak çok zordur, fakat ikimizde aynı sıkıntılı durumdayız ve zalim elindeyiz. Bu gün Hıristiyan'ın birisi dostluğumuzun hatırını saymadan korkusuzca alacağını istedi, çünkü para onun Kâbe'sidir. Güvenilir birisini göndererek parayı hazırlamak için süre istedik ve zorla üç ay süre aldık. Borçların çokluğundan üzülme. Dilerim ki bu darlık genişliğe ve sıkıntı rahata dönüşsün. Sıkıntı olmadan rahmet olmaz... Şimdi darlık ve sıkıntı zamanıdır; emin ol ki, ferahlık ve rahat zamanı da gelecektir. Bu, genişlik, darlık, sıkıntı ve rahat, zenginlik ve yoksulluk önemsiz olduğuna güven ve önemli olan için çabala. (İshak Han'ın Levhi, M. A. cilt 5, S. 39- 40)

Kesilme: Eğer Tanrı'nın yakınlığını isterseniz, bütün maddi şeylerden kesilmelisiniz; ölümlü dünyanın süslerinden arının, Tanrı'nın sevgi denizine dalın, tüm zamanınızı O'nu anarak ve duayla geçirin. Yalnız tek başına Bahauallah âlemlerin sevgilisi olmalıdır. Bakın Hz. İsa'nın Havarileri kendilerinden geçmeyince âlemi diriltmediler. Öyleyse sürekli Tanrı'yı anmak ve Hz. Bahauallah'ın öğretilerini yaymak gerekir. (Sefer Name, cilt 1- M. A. cilt 5, S. 40-41)

Başkasına buyurdular ki; İnsan, beden kafesinden uçup safi ruh olmalıdır; çünkü beden, insanı büyük sıkıntılara sokan, doğanın tutsağı yapan ve her çeşit derde neden olan bir kafestir. Fakat insan bedensel alışkanlıklarını bir kenara atıp her çeşit bağdan kurtulmalıdır. Çünkü bedensel güçler doğa âlemini kendine çektiği için, ancak ruhani güçler bu zinciri koparabilir ve bu düşünce hemen oluşmaz. Doğa güçleri her zaman insanı kendine çeker; göz güzel manzaralara, kulak hoş seslere cezp olur; kalp ise zevk alınacak şeylere ve aşırı isteklere (şehvetlere) yönelir. İnsan zenginliğe sahip olduğu halde daha fazlasını ister; çünkü doğa âlemine çekilmektedir. ...Bu bağlardan kurtulmak için Ruhani güçler üstün gelmelidir. Yaşamayı için gereken var olduğu

halde yine ister. Bu bağlardan kurtulması ve kurtuluşu için ruhani güçlerin üstün gelmesi gerekir. Kafeste olan kuş misali; dışarıda güzel hava, geniş bir gökyüzü, hoş bağlar ve bahçeler, çimenler ve güzel su kaynakları olduğunu bildiği halde kurtulamaz. Kuşun kurtulması ve canını can katan havada uçuşması için kafesi kıracak bir güç gerekir. (Sefer Name, cilt 1, S. 270- 320, - M. A. . CİLT 5, S. 41–42)

Buyurdular... İlk önce İnsan vücudunun kendisi kesilmiş ve cezp olmuş olmalı ki, soluğu başkalarına etkili olsun. Her kim bu alana ayak basarsa başarılı olur. İrfan kapıları yüzüne açılır, gözü görür olur ve Kutsal Ruh'un esintileriyle desteklenir. Hem kendisi doğru yolu bulur ve hem de başkalarının doğru yolu bulmalarına neden olur. İnsan güzel bir ezgi söylediğinde ilk önce kendisi tat alıp hoşlanır. Şimdi, insanlara doğru yolu göstermeye başlayıp kanıtlar sunduğunda daha çok tat alır ve yüreği daha fazla mutlu olur. Tanrı Emrinin tebliğiyle insana inen ilahi bağışın dışında her şey sınırlıdır... (Sefer Name cilt 1 S. 328, M. A. Cilt 5, S. 42)

H. Abdülbaha Kesilme konusunda şu öyküyü anlattılar: İran Bahaileri çoğunlukla tebliğ yolculuklarını yaya olarak yaparlardı. Nerede yorulurlarsa oracıkta yatıp dinlenirdi; istedikleri her ağacın altı dinlenme yeri olabilirdi. Bir zamanlar bir mübelliğ bir amirin konağına vardı; ev sahibi ona bir armağan vermek istedi, onun istememesine karşın ısrarla ona bir gömlek armağan etti. Mübelliğ yola koyuldu ve çölde yorulunca uyumak için bir ağacın altında, gömleği başının altına koyarak uyumaya çalıştı. Fakat ya bir hırsız gelip gömleği çalarsa, diye ikirciklendiğinden ve kuruntudan dolayı uyuyamadı. Her gözünü kapayışta bir hırsızın gömleği çalmak istediğini gördü. Sonunda gömleği attı ve dedi ki; bu gömleğin benimle ilgisi olduğu sürece rahat edemeyeceğim, kurtuluşum ve huzurum ondan kurtulmaktadır. (Sefer Name cilt 1, 271, M. A. Cilt 5, S. 43)

“ **Amerikalıların ruhani yetenekleri vardır**, fakat maddeyle ilgili işlerle dalmışlar ve otomatik hareket eden makineler gibidirler. Hareket vardır fakat ruhsuzdurlar. Yetkinlik derecesine eriştiklerinde Tanrısal çağdaşlığın ruhu orada üfürür ve maddi ve ruhani çağdaşlık birleşir.” (Sefer Name, cilt 1, S. 288, M. A. S. Cilt 5,S.43–44)

Tanrı, İranlılara büyük bir iyilik bağışladı fakat değerini bilemediler; eğer nankörlük etmeselerdi İran devleti birinci devlet olurdu. Ben Muhammed Ali Mirza'ya yazdım ki; eğer Bahailerin kanını dökenleri cezalandırıp adaletle hüküm verirsen Tanrı yardımı gelir yoksa O istediğini yapar. Fakat söz dinlemedi. Ve yine İran'a; devlet ve ulus bal ve süt gibi karışmadığı sürece kurtuluş olanaksızdır. İran yıkılır ve sonunda komşu ülkelerin karışmalarıyla sonlanacaktır, diye yazdım. (Sefer Name cilt 1,S. 168, M. A. Cilt 5, S. 46)

Bu gecede ruhun varlığından ve gelişmesinden söz edilmelidir. Var olan her şey ya yükselir veya alçalır; çünkü evrende durma yoktur ve tüm evrenin öz hareketi vardır; ya yoktan var olur veya varlıktan yok olur. İnsan duracak noktaya gelinceye kadar başlangıçtan itibaren gelişir ve gelişmenin sonuna gelince alçalmaya başlar. Bu ağaç varlığının ta başından itibaren gelişmektedir ve gelişmenin sonuna varınca her halde alçalmaya başlar. Örnek olarak bu kuş uçar ve doruklara varıncaya kadar yükselir

fakat durduğunda alçalmaya başlar. Öyleyse bütün evrenin öz (cevheri) hareketi olduğu kanıtlandı. Bunun gibi ruhlar âleminde de eğer gelişme olmazsa duraklama vardır, çünkü hareket varlık için gereken ayrılmaz özdür... Ruh için durma olmadığı için alçalma da yoktur. Alçalma olmayınca sürekli gelişme ve yükselme vardır ve her ne kadar dereceler sınırlı olsa da Tanrı'nın bağıışı sonsuzdur ve İlahi olgunluk sınırsızdır. Bundan dolayı ruh için gelişme sürekli dir. ... İnsanın ruhu ve aklı yaşamın başından itibaren gelişmektedir... (Mr. Dreyfus'un evinde, 10 Kasım 1911 deki Konuşma, M. A. Cilt 5, S.51-52)

Telgraf: ... Postacı ve ulak bu çağda oluşturulmuştur. Her ne kadar İran'da Tatarlar zamanında ulak başlamışsa da yalnız yönetenler kullanırlardı. Bu yeni durum büyük çağın yeniliklerindedir. Bu, yeni yüce zuhurun yayılması için doğu ve batının daha kolay mektuplaşması ve haberleşmesi içindir. Hz. Bab - ruhum O'na feda - buyurdular ki; Hz Bahau'llah'ın zuhurunun bilgisinin dünyaya daha çabuk haberleşmesi ve yayılması için araçlar bulmalılar; kısa zamanda telgraf ortaya çıktı. Tanrı sözünün etkisine bakınız. Tanrı her şeye gücü yetendir. Şimdi bu posta görevini üstlenenler şükretmeliler, çünkü bu vasıtayla Tanrı'nı hoş kokularının yayılmasını nedendirler. Baha üzerine olsun. A. A. (İsmail Beyin Levhi, M.A. cilt 5,S. 67)

Havari Petros: Petros normal eğitimden o derece yoksundu ki, haftanın günlerini belleğinde tutamazdı, yedi çıkın ekmek yaparak her gün birisini yer ve yedinci çıkına gelince Kilise'ye gitmesi gerektiği anlardı. Fakat Hz. İsa'nın ruhani eğitimi sonucu öylesine değişti ki, dünyayı aydınlattı. Gerçekten Tanrı'nın kutsal sözünün korumasında ne kutlu kişiler atanırlar. Çocukken Tahran'daki evde Seyit Yahya Vahid'in yanında oturmuştum ki, Mirza Ali Seyyah çamura batmış yalın ayaklar, derviş giysileriyle çıkageldiğini hatırlıyorum. Birisi nereden geldiğini sordu, Makû Kalesi'nden Hz. Bab'ın huzurundan, deyince Hz. Vahid hemen kalkıp Seyyah'ın çamurlu ayaklarına kapandı, dostun yanından gelmiş, deyip ağlayarak yüzünü ve sakalını çamurlu ayağına sürdü. Hz. Vahid çok değerli ve saygın olduğu halde Tanrı eşiğinin kullarına böyle alçak gönüllü davranırdı. (Sefer Name, cilt 1, S. 279, M. A. cilt 5, S. 68-69)

Tebliğ araçları her an açık olmalı çünkü Tanrı'nın yardımı ona bağlıdır. Eğer bir kimse yürekten ve büyük bir çabayla tebliğ kalkışmazsa Tanrı melekûtunun yardımından yoksun kalır. Fakat bu hikmetle olmalıdır. Hikmetin anlamı ise; bilgece davranmak, sevgi, sabır, Tanrısal ahlak ve İlahi davranış ve emelleriyle tebliğ edilmeli, yoksa bu, sessiz kalmak ve tümünden unutmak anlamına gelmez. Sonuç olarak bütün dostları tek tek tebliğ etmek için yüreklendiriniz. Kitapta sözü geçen hikmet tebliğ ta kendisidir, fakat saygı ve gözetme ile olmalıdır ki Tanrı'nın yardımları sarsın ve büyük başarılar elde edilsin. (Tahran Ruhani Mahfiline Yazılan Levih, M.A. cilt 5, S. 77)

Ey Kutsal Güzelliğin kulları! ... Bu apaçıktır ki, bu gün görünmez yardımlar Emri yayanları kapsar. Eğer tebliğde gecikme olursa yardım tamamen kesilir, çünkü Bahai dostların tebliğ etmeden yardım görmeleri olanaksızdır. Her bir halde tebliğ etmeli fakat hikmetle olmalıdır. Eğer açıkça olmuyorsa temkinli bir şekilde insanların eğitimine uğraşınlar ve insan âleminin tazeliğine ve ruhanileşmesine neden olsunlar. Örneğin, eğer dostlardan her biri habersizlerden birisiyle doğrulukla dostluk kurup içten sevgiyle görüşürse; aynı zamanda iyi ahlak, iyi davranış iyi huy, Bahai öğretileri, Tanrısal vasiyet ve öğütler doğrultusunda davranırsa, doğal olarak habersiz kişiyi azar azar uyandırır ve o bilgisizi bilgili kılar. İnsanlar, önce kabul etmeyip karşı çıkarlar, sonra söz etkili olur. Eğer dostlardan biri habersiz ve aymaz olan birisine sevgi gösterip sevgi dolu bir halde Tanrı Emrinin gerçeklerini yavaş yavaş anlatırsa ve Tanrı dininin hangi temellere dayandığını ve konunun ne olduğunu anlayabilmesini sağlarsa eninde sonunda değişir. Fakat kül gibi olanlar, “yüreklere taş gibi sert veya ondan daha katı” olan kişiler bunun dışındadırlar. Eğer dostlar bu yöntemle tebliğ etmeye çabalarlarsa her yıl sayı iki kat olur. Eğer son derece hikmetle yapılırsa hiç bir sıkıntı yaratmaz. Aynı zamanda tebliğ eden kişi çevreye yolculuk yapmalıdır. Eğer tebliğ bozuşmaya ve anlaşmazlığa neden oluyorsa dostların eğitimine ve isteklendirmelerine çaba gösterilsin ki, o insanlar canlanıp yeni bir yaşam bulsunlar ve kutsal hoş kokularla tazelensinler... (Tahran Bahaileri Ruhani Topluluğu, M.A, cilt 5, S, 82- 83- Hz. Abdülbaha'nın Yazılarından Seçmeler, S. 204- 205)

O Yüce Tanrı'dır!

Ey gerçek âşık! Duyduğuma göre iflas etmişlerin topluluğuna katılmışsın ve fakirlerin seviyesine inip hepten perişan olmuşsun. Ticaret yağmalandı, birikimlerin borca gitti, zenginlik yoksulluğa ve varlık iflasa dönüştü, ne mutlu sana ve yine ne mutlu sana. Siz eğer yeni iflas davulunu çaldıysanız, biz, çoktandır şeypurrunu (Sasani ve Arap müziğinde basit bir nefesli sazdır) çaldık ve topunu attık. Şimdi bizim yoldaşımız oldun ve doğru yola girdin, fakat bunun koşulu; bir daha kendini bulaştırmamak ve sonu kaybetme ve pişmanlık olan ticarete bir daha dalmamandır. Hatta vaz geçerek tamamen ondan kesilmiş bir halde Varlık sultanının çarşısında en büyük kârı elde etmek için ticaret yapma düşüncesinden kesilmiş bir halde, Tanrı sözünü yaymaya ve tebliğ etmeye çaba göster. O alışverişi denedin, eski varlığın büyük hayal kırıklığına, büyük maddi kazançların bozgunluğa dönüştü, kâr kayba ve defîne sonsuz özleyişe neden oldu. Bir süre sevgilinin hizmetinde olalım... Şimdi bu büyük günlerde en büyük ibadet olan Tanrı Emrini yayma ile uğraşmalı... (Mirza Asadullah-i Vezir-i İsfahaniye Yazılan Levih, M. A. cilt 5, S.84- 85)

İsa Havarilere söyledi: “Yerde açtığımız her şey gökte de açılacaktır. Fakat Hıristiyanlar onun anlamını algılayamadılar ve toplumun günahlarını dini yöneticiler tarafından bağışlanması anlamında olduğunu sandılar. Oysaki Hz. İsa Havarilere hükümlerin genişlemesini veya ortadan kaldırılmasını bildirdi; çünkü kendisi cumartesi ve boşanmanın dışında hiç bir hükmü değiştirmede. Ne yazık ki ruhani

yöneticiler anlayamadılar. Fakat Yunanlılar ve Romalılar Hıristiyan olunca heykel ve putlara kulluk etme alışkanlıkları da taşınmış oldu. Örneğin; mabetlerin süslenmesi ve resimler, sıkıntı çekmek (riyazet) ve sakınma, bazı piskoposların giyimleri, kilisede mum yakmak, kilisenin tepesine, ibadet ve namaza çağrı çanı dikmek ve buna benzer şeyler. Bunlar putlara kulluk etmekten türemiştir. (Sefer Name cilt 1,S. 135, M.A, cilt 5, S. 96)

Doğuda ve Batıdaki dostların dikkatine:

O'DUR Tanrı!

Ey Baha melekûtunda oturanlar! Uykuda olanları uyandıran, körleri gördüren, aymazları akılı, sağırları işiten, dilsizleri konuşan, ölüleri dirilten iki seslenme; kurtuluş, kutluluk ve insan âlemini mutluluğun doruğunda yükseltir. Biri çağdaşlık sesi ve doğa âleminin gelişmesidir ki; toprak âlemiyle ilgilidir ve bedensel temel gelişmelerin mürevvici/ yayanı ve insanoğlunun görünür yetkinliklerinin eğitmenidir. O insan âlemini geliştiren yasalar, düzenlemeler, bilim ve eğitim ve öğretimdir ki yüce düşünceler ve sağlam akıldan kaynaklanır. Bu, bilginlerin ve önceki ve sonra ki erdemlerin çabalarıyla varlık âleminde görülmüştür. Onun mürevvici (yayıcı) ve etkili gücü adaletli yöneticilerdir. Bir diğer seslenme ise sonsuz yüceliğin ve mutluluğun nedeni, insan âleminin aydınlanması, insan âleminde Tanrısal esintilerin açığa çıkması ve sonsuz yaşam ve cana can katan İlahi sesleniş ve kutsal ruhani öğretilerdir. Onların temel özü ise Tanrı'nın vasiyeti, öğretileri ve vicdani öğütler ve cezp olmadır ki, ahlak âlemine aittir ve lamba gibi insanlığın gerçeklerini aydınlatır. Etkileyici gücü Tanrı sözüdür; fakat medeni gelişmeler, insani erdemlikler, ruhani yetkinlikler ve aydınlık nitelikler; rahmani ahlakla birleşip gelişmezse sonuç vermez ve temel olan insan âleminin mutluluğu oluşamaz... Çok şükür çağdaşlığın sesi yüz yıllardır yükselmekte, insan âlemi günden güne gelişmekte ve dünya daha da bayındır olmaktadır. Görünür yetkinlikler öylesine çoğaldı ki ruhani öğretileri ve Tanrı'nın sesini duyacak yetileri gelişti... Onun içindir ki Tanrı'nın nidası yükseldi ve ruhani erdemlikler ve yetkinlikler göründü. Gerçeklik Güneşi doğdu ve en büyük barış, insan âleminin birliği ve âlemin tüm insanlara ait olduğunun ışıkları yükseldi. Ümit erdim ki bu ışıkların aydınlığı günden güne artsın ve manevi yetkinlikler daha fazla görünsün... Ey Tanrı'nın dostları! Biliniz ki insan âleminin mutluluğu, insanoğlunun birlik ve beraberliğindedir ve fiziksel ve ruhani gelişmelerin her ikisi tüm insanlar arasındaki sevgi ve dostluğa bağlıdır... Yırtıcı hayvanlar genelde yalnız yaşarlar, birbiriyle son derece düşmanca davranırlar ve birbiriyle karşılaşınca dişlerini göstererek kavgaya tutuşurlar; fakat iyi huylu hayvanlar ve kuşlar bir birine dostça davranırlar ve birlikte huzur içinde yaşarlar... Eğer birisi karşı gelse ve dese ki; bütün insanların örf ve adetleri, tadımları, ahlak ve uyrukları farklı, akılları ve düşünceleri değişiktir, bu yüzden gerçek birlik nasıl oluşur ve insanlar arasında bütünlük ve beraberlik meydana gelir? Ayrılık iki çeşittir. Birisi yokluğa neden olandır ve bu savaşılan ülkelere benzer ki birbirini yok etmeye çalışırlar. Yıkarak rahat ve huzuru yok ederler, kan döküp yabanilik gösterirler. Bir diğer ayrılık çeşitliliğidir ki bu,

yetkinliğin kendisidir ve Tanrı sevgisinin açığa çıkmasına nedendir. Bakınız bahçedeki çiçeklerin renkleri ve şekilleri çeşitli olmakla birlikte aynı sudan içerler, aynı rüzgârla gelişip büyürler ve aynı güneşin ışınlarından yararlanırlar. Bu çeşitlilik ve ayrılık birbirinin gelişmesine ve güzelleşmesine neden olur. Şimdi, toplumda Tanrı sözünün etkisi görüldüğünde örf, adet, düşünceler, fikirler ve bir yere bağlı olmak gibi çeşitlilikler insan âleminin süsü olur. Aynı şekilde bu çeşitlilik ve ayrılık doğuştan yaratılmış insanın uzuvları ve parçaları olduğundan yetkinlik ve güzellik nedenidirler. (M. A. Cilt 5, 109 –111, 112- 117)

Düşünce yoğunluğu

Ey melekûtun kızı! Mektubun geldi ve tüm düşünceni sırlar melekûtunun ışıklarını aktarmaya yoğunlaştırmışsın. İnsanın düşüncesi dağınık olduğunda hiçbir sonuç alamaz fakat eğer düşünce bir noktada yoğunlaşırsa büyük sonuçlar elde edilir. Güneş gibi düz aynada çok etkili değildir fakat eğer konveks veya konkav aynalarda yansırırsa tüm ısıyı bir noktada yoğunlaştırır ve yakma gücü daha çok olur. Öyleyse etkin olmak için düşünceyi tek bir noktada yoğunlaştırmak gerek... (M.A. cilt 5, S. 124–125)

Yönetici kim olmalı?

Buyurdular: “yönetici; başkanlık için ayak diremeyen kişiler olmalıdır. Gerçekten şan ve üstünlük peşinde olmamalı, hatta bu ağır yükü taşıyamam ve uygun değilim diyen kişiler yönetim için uygundur. Çünkü eğer amaç, her kesin iyiliği ve yararı ise yöneten, kendini beğenmiş değil iyilik seven olmalıdır ve eğer kişisel düşmanlık ve kin söz konusu ise bu insan âlemi ve genelin yararı için zararlıdır.” (Sefer name, cilt 1, S. 309, M.A. cilt 5, S. 125)

Anne ve babanın hakları:

Anne ve babaların hakları Tanrı'ninkine yakındır. Bu anne ve babalara apaçık bir bağlıdır. (İbni Estek Levhi, M.A. cilt 5, S.126)

Ahmaklık/ algısı kıt /densizlik tedavisi olmayan bir hastalıktır: Ey perişan yüreklerin doktoru, her süregelen hastalığa keskin Misak ilacını ver ve her dermansız hastalığa şimdiki irfan macununu sun ki İsm-i Âzam'ın gücü, gerçeklere ve çürümüş kemiklere onarmasında etkili olsun... Her hastalığın bir ilacı ve her acının bir tedavisi vardır hal bu ki densizliğin nedeni, tedavisi olmayan bir hastalıktır... A. A. (M A. Cilt 5, 30 üncü bölüm, S.126)

Kendini beğenmiş ve razı olan kimse şeytanın yansımasıdır ve kendinden razı olmayan ise Rahmanın mazharıdır. Kendini beğenmiş kişi gelişmez fakat kendini eksik gören kişi yetkin olmaya çabalar ve gelişir. Eğer birisinin bin güzelliği varsa onları görmeksizin eksiklerini görmeye çabalamalıdır. Örnek olarak eğer birinin sağlam ve güzel bir binası varsa fakat tavanında veya duvarında bir çatlak varsa doğal olarak binanın tüm güzelliklerini bir kenara bırakarak o çatlağın gidermesini çalışır. Ayrıca insan için salt yetkinlik olanaksızdır. Öyleyse insan, ne kadar gelişirse gelişsin yine de eksiktir ve daha yüksek bir nokta vardır. Eğer o noktaya bakarsa kendini beğenmez. Bundan dolayıdır ki birisi Hz. İsa'ya ey iyi ustam deyince Hz. İyi olan tekdir O'da Tanrı'dır buyurdular. (Sefer Name cilt1, S. 200, M. A. Cilt 5, S. 1, S. 138)

Tanrı'ya şükret ki ilk kendini beğenen şeytandı. İnsan kendini diğerlerinden üstün görmemeli aksine her zaman alçak gönüllü olmalıdır. Kuş kendini alçakta gördüğünde yükselir ve kendini yüksekte gördüğünde alçalır. (orada bulunanlardan biri, gerçek kul olabilmek için ne yapmalıyım? diye sordu.) Buyurdular: Hz. Bahauallah'ın öğretileri doğrultusunda davranın, Saklı Sözleri ve diğer Tanrısal öğütleri yalnız okumakla yetinmeyip onların doğrultusunda yaşamayı amaç edin. Benim tüm söylediklerim, yüce Kalemin denizlerinden bir nem ve Ebha Cemal'ının coşkun bağış denizinin bir damlasıdır. Ben Hz. Bahauallah'ın öğretilerini bu ülkeye getirdim, gerçekleri araştırmak gerekir. İnsan âlemine hizmet etmek lazım, genel barışın desteklenmesi için çabalamak, insanların doğru yolu bulmaları için can feda etmek gerekir. Tüm insanları sevmeli, melekuti sesi yükseltmelidir.

İnsan Tanrısal niteliklerle donanmalı ve yücelere katılmalıdır. Bu öğretiler Saklı Sözler'de gizli olan denizlerden bir damladır. Tanrı'nın öğretileri doğrultusunda davranabilmek için birbirimize dua etmeliyiz. Eğer onların doğrultusunda davranırsak O'dan başka Tanrı olmayana ant olsun ki aydınlatan lamba oluruz fakat eğer emel etmezsek Hz. Bahauallah'ın öğretilerini öğrenen da sonsuz kurtuluş ve Tanrı'ya yakınlık neden olduğunu bilip ve yerine getirmeyenlerin vay hallerine. Bunları bildikleri halde yerine getirmeyenler için epey pişmanlık nedeni olur. Öyleyse Tanrı'nın öğretileri doğrultusunda davranmak için gece gündüz çabalamalıyız. Budur sonsuz yüceliğin nedeni, Tanrı bağışı, insan âleminin onuru ve sonsuz yaşam. (Sefer Name, cilt 1,S. 266- 267, M.A. cilt 5, S. 139- 140)

Hastalıklarda isyanın etkisi: Gerçekten isyan ve boyun eğmemenin bedensel hastalıklar üzerinde büyük etkisi olduğu bir gerçektir. Eğer insan isyan ve başkaldırmanın kirinden arınıp yaratılışın doğal ölçeğinde sekse uysaydı hastalıklar bu kadar çeşitli ve yaygın olmazdı. Çünkü insanlar aşırı isteğin ardında gibi davransaydı hastalıklar bu kadar çok değişik ve yaygın olmazdı çünkü insanoğlu şehvete daldı ve basit yiyeceklerle yetinmeyip birleşik, değişik ve karışık yemekte, rezillikte, arsızlık ve yanlışlarda aşırıya kaçtı ve doğal ölçülerden saptı ve bu yüzden çeşitli ve şiddetli hastalıklar açığa çıktı. Havyanın fiziksel yapısı insan gibidir fakat basit yiyeceklerle yetindiği, aşırı ve zararlı seks yapmadığı ve günah işlemediği için insanlara göre hastalıkları daha azdır. Öyle ise insanın buyruklara karşı gelmesi ve isyan etmesi hastalıkların oluşmasında büyük bir etken olduğu açıkça görüldü. Bu hastalıklar oluşuktan sonra birleşirler, doğalar ve ürerler ve başkalarına bulaşır. Bu ruhani araçlar hastalıkların nedenidir. (M. A. Cilt 5, S. 141)

Hayvanlara acıma: Ey melekûta ait değerli kızım! Gerçeklik ehlinin gözünde hayvan da insan kadar değerlidir onun için insan her ikisine de sevgi göstermeli ve olanakları ölçüde onların korumalarına ve rahatlarına çaba gösterilmeli.

Onları araştırmak için cerrahi girişimlerle bilimsel inceleme yapmak bilime yarar sağladığı gibi, tüm insanların yararına hatta yüz milyon insanın yaşamına neden olabilir. Bu işlev bireysel zarara neden olmakla birlikte bütün İnsan ve hayvanlara yararlıdır. Örneğin anestezi altında bir kurdun analizinde şimdiye kadar milyonlarca hayvanı öldüren tehlikeli bir hastalığa tanı koyarak milyonlarca hayvanın bu felaketten kurtulmasına neden olabilir. Eğer koyun sürüsünde bir hastalık baş gösterirse diğer koyunların sağlığı için bir koyunu feda etmek caizdir yoksa hastalık tüm koyunları hatta o koyunu da yok edecektir. Hayvan deneylerinde insanların sağlığı için inciten ve rahatsız eden hayvanları ölçülü ve anestezi altında incelemeğe izin verilmiştir... (3 Temmuz 1921, Hayfa, M. A. Cilt 5, 152–153)

Nefsi yenme: En büyük yiğitlik ve yüreklilik, çok korkutucu olan nefis ve hevaya karşı gelmek ve onu yenmektir çünkü bir kişi doğuyu ve batıyı kolayca yenebilir fakat arzu, istek ve kendini beğenmiş nefsi yenmek çok zordur. (Reşit Levhi, M. A. Cilt 5, S.156)

Dans: Gece otelin salonunda bazıları müzikle dans ediyorlardı. Böyle toplantılar ve ilişkiler ahlakın bozulmasına nedendir; buyurdular. (Sefer Name, cilt 1, S. 200, M. A. Cilt 5, S. 156)

Sevilen durum; gösterişsiz olmasıdır: Bu evin eşyası az ve gösterişsizdir. İnsanlar o kadar çok çağdaşlığın fazlalıklarına tutsak olmuşlar ki, sahip oldukları hiçbir şeyin yeterli olduğunu görmek istememektedirler. Ne kadar çabalanırsa çabalansın yine de eksikler olacaktır, çünkü yenileri piyasaya sürülmüştür; Bu yüzden insanlar kedilerini çok sıkıntıya sokmaktadırlar. (Sefer Name, S. 194, M.A. cilt 5, S.159)

Sevinç ve neşe: Ve buyurdular ki; “Sen her zaman sevinçli olmalısın, neşeli ve içini açan insanlarla görüşüp Tanrısal ahlakla bezenmelisin. Çünkü neşe sağlığın korumasında etkindir ve tasa ve kaygı hastalığa nedendir. Sonsuz sevince neden olan ruhaniyet ve rahmani ahlaktır; çünkü üzüntü taşımaz. Fakat fiziksel neşe bin bir değişimin etkisindedir. Aynaya bakarak üzülen imparatorun öyküsünü duydunuz mu? Aynaya bakarak diyordu ki; ah ne canlı ve dinç vücudum vardı, şimdi kırışıp soldu; ne kadar güzel yüzüm vardı, ne biçim çirkin oldu; servi gibi boyum vardı, nasıl da eğildi. Eski durumunu bir bir sayarak üzüntüsünü dile getiriyordu. İşte budur fiziksel sevincin sonu.” (Sefer Name, cilt 1, S. 129, M. A. Cilt 5, S.160- 161)

O’dur Tanrı!

Soy: Ey bağışların kaynağı olan Hz. Bab’ın yadigârı! Derler ki, soy iki çeşittir; biri maddi kök ve diğeri ruhani kök. Biri su ve topraktan diğeri ise can ve yürekte doğmuştur. Eğer ikisi bir araya gelirse ışık içinde ışık olur... (Buğday Savuranın Oğlu Muhammed, M.A. cilt 5, S.161)

Tanrı’nın kenti: Ben sizin kentinize geldim; binaları olağan üstü ve maddi çağdaşlıkta gelişme göstermiş gördüm. Şimdi sizleri yukarı âlemde olan kendi şehrim kılavuzluyorum. Düzeni, insan âlemin birliği; yasaları, dünya barışı; köşklere sürekli Tanrı hükümdarlığın

ışıklarıyla aydınlanan; mevsimi, hep ilkbahar; ağaçları, sürekli yeşil ve canlı; yemişleri tatlı ve taze; güneşi, sürekli yüksekte doğmuş bir halde. Ayı, her zaman dolunay ve parıldamakta; yıldızları, her dem parlak ve gezegenleri dönmektedir. Budur bizim kentimiz ve bu kentin kurucusu Bahauallah'tır. Biz, bu şehirlere dolaşmaktan doyduk bu yüzden sizi o kente kılavuzluyoruz. Bu çağrıyı kabul etmenizi dilerim. (Sefer Name, cilt 1,S. 270- M.A.)

Doğruluk: “Pek çok kez doğru söz, bir ulusun kurtuluşuna neden oldu ve birçok kere doğru söz cimri birisini aziz ve değerli kıldı. Çoğu kez yalan bir söz saygıdeğer birisini büsbütün gözden düşürdü ve Tanrı eşiğinden yoksun bıraktı. Öyleyse ey arınmış can, gerçekten sonsuz yüceliğe doğrulukla, doğruluğun doruğuna varmak için doğru olanların yolunu sürdür ve doğru sözlü olanların arkasından git. Bütün günahlar bir yana ve yalan bir yana; yalan söylemenin günahı daha ağır basar ve zararı daha çoktur. Doğru söz söyleyip küfür etsen yalan söylemekten daha iyidir. Bu söz, dünyada olanlara bir öğüttür. Bu öğüdün tüm insanlara ulaşmasına neden olduğun için Tanrı'ya şükret. (Şirazlı Mirza Muhammed Sadık'ın Levhi, M.A. cilt 5,S. 168 – 169)

O'dur Tanrı!

Ey Tanrı'nın kulu! Abdülvahhab'a gönderdiğin mektup görüldü ve sevinç ve neşeye neden oldu. Çünkü tütün ve ondan yapılanlar konusunda yazılan mektubu dostlar alır almaz hemen tütünü bırakmışlar ve elle sarılmış tütünden vaz geçmişler. Gerçekten de yararsızdır ve dumanının zararı apaçıktır. Bütün vücudu hasta eder, sinirleri zayıflatır ve dikkatti dağıtır. Beyini yüksek duygulardan yoksun kılar ve içmekle geçiren süre yararsız olup, gereksiz para harcanır. Ne susuzluk tanır ne de açlığı giderir. Doğal olarak akli başında olan, bu korkunç zararlı şeyi bırakır ve sağlığa neden olanlara yapışır.

Eğer dostlar benim eski öğütlerimi dinleselerdi bu perişanlık olmazdı. Açıkça söylemiştim ki, eğer bu uyumsuzluklar ortadan kaldırılmazsa yakında bütün herkes perişan olup pişman olacaktır. Şimdi dediklerimin hepsinin doğru olduğunu gördünüz. Ben, o zaman bu perişanlığı görüyordum, fakat dostlar sarhoş idiler. Çok şükür ki benim söylediklerimin doğruluğu açığa çıktı. Öyleyse ders alsınlar ve kılavuzlandıklarını uygulasınlar. Tanrı'ya ant olsun ki bunlar sizin yararınızdır, yoksa bu tutsak için olacaklar bir şeyi değiştirmez. Söylenen her şey insanların iyiliği içindir. Eğer su isteyen insana su uygun değil dersin darılırlar; fakat ayakları şiştiğinde uyanırlar ve pişman olurlar. Başlangıçta bu kul doğruyu söyler, gerekli görmesem susarım. Acaba şimdiye kadar kimse gösterdiğim yolda zarar görmüş mü? Tanrı'ya ant olsun ki hayır. Öyleyse bundan daha büyük bir kanıt ne olabilir. Bundan ötürü dostlar Tanrı'nın hatırı için, söylenenleri canı gönülden kabul etmelidirler ki; günden güne Tanrı'nın huzuruna yaklaşsınlar... (Ağa Muhammed Hüseyin –i Vekil, M.A. cilt 5,S. 174- 175)

Uyuşmazlığın tarafları kovulmuş olanlardır. Buyurdular ki: Bazıları Hz. İsa'ya Tanrı, bazıları Tanrı'nın nebisi dediler. Böyle sorunlar ayrılık ve kavgalara neden oldu. Ulusta ruhaniyet ve birlik ve beraberlik yerine düşmanlık gelişti; fakat Hz. Bahauallah bu ayrılıkların ve sorunların kapılarını kapattılar; kitapta açıkça belirtti ve Yüce Adalet Evini, başka bir

değişle ulusal parlamentoyu kurdu, böylece başkalarının vicdan ve inançlarına karışma gediklerini kapattı. Hatta eğer iki kişi bir işte ayrılığa düşerlerse ve ikiliğe neden olurlarsa, her ikisi de boş yere saygınlıklarını yitirmiş olurlar. (Sefer Name, 1 cilt, S.294, M.A. cilt 5, S. 177- 178)

...Bir sonraki zuhura kadar bin yıl, kesin bin yıl değildir, iki bin, on bin, yirmi bin yıl olabilir. (M. A. cilt 5, S. 181)

...**Ben Abdülbaha'yım, o kadar;** her kim bunun dışında beni överse ondan razı değilim. Ben, Kutlu Güzelliğin kuluyum ve kulluğa kabul edilmemi umut ederim. Kim bunun dışında beni anarsa sonsuza kadar ondan razı değilim. Yalnız Abdülbaha, o kadar. Bundan sonra kimse bunun dışında beni övmesin. Bu kevirde Hz. Bahauallah ve Hz. Bab'ın bir benzeri yoktur. Bütün dostlar, bir sonraki zuhura kadar düşünceleri, inançları ve anmaları bu olmalı ve görüş birliğinde olmalı ki, bundan sonra uyuşmazlık ve ikilem olmasın. Hz. Bab - canım o feda- doğru yol gösterme sabahı ve Hz. Bahauallah, bütün dinlerin ve ulusların vaat edilene. Biz hepimiz onun gölgesinde, fani ve yok olmuş, bu kutsal eşğin kulları, hizmetkârları, toz- toprak, fani ve hiç; hepimiz Gerçeklik Güneşinden feyiz alanız. Bunların dışında hiçbir anma, nitelik ve nimet bizim için yoktur.

Ben, Abdülbaha'yım; tüm dostlardan razı olabilmem için onlar da bu söze razı olmalılar. Bütün dostlar bunda birlik olmalılar. Çok şükür ki Hz. Bahauallah'ın yardımlarıyla bu ana kadar ağızımdan ve kalemimden Abdülbaha'nın dışında bir söz çıkmadı. Tüm dostlardan memnun olabilmem için bu huyda olmalarını dilerim. Bizim sonsuz dileğimiz O'nun yolunda bir hizmeti başarmak, umutsuz veya yararsız dahi olsa, bundan daha büyük bir makam yoktur. Hz. Bahauallah'tan bir sonraki zuhura kadar söze başka bir anlam yüklemeyen, gerçekten katkısız kulluk, gerçek kulluk; o eşğin katkısız kulu olmalıyız. Bu gerçek durumdur ve kim onun dışında söylerse ben ondan razı değilim. Bu, benim size vasiyetim ve öğüdüm, Ahit ve sözleşmem, rızam, dileğim, ricamdır. Yaramın merhemi ve dertlerimin tedavisi, son ağacım, erişilecek son noktam, büyük cennetim ve Aksa camim, kutsal eşikte kulluktur. Hangi taç kutsal eşğin kulluğundan daha parlıtlı, hangi yemek kutsal eşğin kulluğundan daha leziz; bizim için hangi değer kutsal eşğe kulluktan daha büyüktür. Hepimizin; kutsal eşğe mutlak kulluğu, yok olmayı, feda olmayı başarmamızı umut ederim. Budur içten inananların yerleştiği cennet, budur inananların erişileceği son nokta ve budur yakın olanların en yüksek doruğu. (M.A cilt 5, S.181–183)

Hz. Abdülbaha'nın batı yolculuğu: buyurdular: “Bu, tarihi olaylardan biri ve olağan üstü bir iştir ki; Sanfransisko'da bir İranlı ile Japon bu kadar sevgi dolu bir ortamda ve birlik içinde buluşsun; bunun için şükredip sevinmeliyiz. Bu, Hz. Bahauallah'ın gücüdür. Eğer deseler ki, Hz. Bahauallah birisini gökten ve diğerini yerden getirip yer ve gökte arasında buluşturmuştur, şaşırmayınız. Hz. Bahauallah'ın gücü her zor olayı kolaylaştırır. Ben Japonlardan hoşlanırım çünkü çok zeki ve çalışkandırlar ve başladıkları her işi başarırlar. (Sefer Name, cilt 1,S. 278 M.A. cilt 5 S. 192)

... **Kuran döneminde Ezan'da ellerin kulak üzerine konması konusunda Hz. Abdülbaha buyurdular:** Bu Ezan okuyanların eski bir alışkanlık ve sünnettir; çünkü Emrin ilk yayılmasında Ezan sesi yükselince, Ezan okuyanı taşla tutarlarmış. Bu yüzden ezan okuyan başını taşlardan korumak için ellerini kulaklarına koymuş. **(Hacı Mirza Habib Afnan, M.A. cilt 5, S. 192)**

Katolikler ne kadar bağınazlık yaptılarsa bir o kadar alçaldılar. Şimdiye kadar yeni düzeni kabullendiler, yoksa bu dünyanın en bağınaz mezhebidir. Şimdi Paris'in her bölgesinde papazlar defin işleri gibi dinin detaylarıyla uğraşıyorlar ve başka hiç bir şeye karışmıyorlar. Tanrı, dini yöneticileri alçaltmış ve ne yaparlarsa yapsınlar gün be gün daha da alçalacaklar. Her zaman ulusun yıkılışı ve inananların ahlaki çöküntüsü dini yöneticilerinden kaynaklanmıştır. **(Sefer Name, cilt 1,S.18- M. A. Cilt 5, S.195, 196)**

Risale-i Siyasiye 1892'de, devrimin başında yazıldı. Bir yıl sonra Meşkin Kalem'in el yazısından, o yılın tarihiyle Bombay'da basılarak dağıtıldı. Birçok nüshası Tahran'da vardır, ona bakınız ve başkalarına da gösteriniz ki, bu günde gerçekleşen olaylar açıkça yazılmıştır. Eğer günün hocaları ve din âlimleri işlere karıştırlarsa Şah Sultan Hüseyin, Feth Ali Şah ve Sultan Abdülaziz'in tahttan indirmesi olayları aynen belirtilir. Şah Sultan Hüseyin zamanında dini önderlerin karışmasıyla İran; Osmanlı, Rus ve Afganların eline düştü. Feth Ali Şah zamanında, onların karışmasıyla Azerbaycan'ın yarısı ve Hazar Denizi yitirildi; ayrıca büyük bir diyet ödendi. Abdülaziz ise; İstanbul'daki hocalar, dinin yöneticiler ve medrese talebelerinin sokaklarda ve caddelerde bağırarak savaş istemeleri yüzünden Rumeli'nin yarısını ve Anadolu'nun büyük bir bölümü yitirdi; Mısır'da bozulmanın tozları ortalığı kararttı ve askeri darbeye sonlandı. Kıbrıs ayrıldı. Bulgaristan bağımsız oldu. Bosna ve Hersek Avusturya'nın eline geçti ve Tunus Fransa'nın oldu. Ne ise o risalede genişçe anlatılmıştır; okuduğunuzda Abdülbaha'nın öğütte ve yol göstermekte bir kusuru olmadığını görürsünüz. Fakat kulaklar sağır, gözler kör, düşüncesiz önderler, ayak takımı ve akılsızların tutsağı idiler. Ateşin yakılmasına, çürümüşlüğüne ateşine, karışıklığa ve acı ve sıkıntılara rağmen yine de her yönden mazlumlara saldırıyorlardı... **(M. A. Cilt 5, S. 197- 198)**

... Arapça ve Farsça Saklı Sözleri gece gündüz okumalıyız. O Tanrısal öğütlere göre yaşamamız için yalvarıp yakarmalıyız. Bu kutsal sözler, dinlemek için değil uygulamak için inmiştir. Abdülbaha kendi davranışlarına baktığında çok utanarak mahcuptur, hatta kendinden bıkmış olur. Bunun için hepimiz, birbirimiz için dua etmeliyiz ve bağış ve yardım dilemeliyiz ki, Hz. Bahauallah'ın öğütleri ve öğretileri doğrultusunda davranmayı başaralım... **(Kabil Abadi'ye Yazılan Levih, M. A. Cilt 5,S. 199)**

Azla yetinmek: Her durumda azla yetinmek sevilendir, hatta ticarete bile. Amaç kolay yaşayış ve geçinmektir, çünkü zenginlik geçicidir ve ticaretin genişlemesi kaygılara neden olur ve sonu yoktur... **(M. A. Cilt 5,S. 229)**

Hz. Bahauallah'ın yaşadığı dönemde dileğim, bir yöne yolculuk yaparak güçsüzlüğüme rağmen Tanrı Emri'nin yolunda kurban olabilecek bir harekette bulunmaktı. Tutsaklık olduğu tüm o zamanlar özemle geçti. Çünkü varlığın meyvesi insandan meydana gelen bir ruhaniyettir. Durgun olmayıp, akar olmalıdır; hareketsiz olmayıp, uçmalıdır. Tüm varlıklarda durgunluk ölüme, hareket ise yaşama nedendir; fakat hareket çeşitlidir.

Cevherde veya özde hareket; var olan hareket, isteğe bağlı hareket, nicelik hareketi, görünür hareket, ruhani hareket ve Tanrısal hareket gibi değişik hareketler vardır. Özetle hareket yaşama, duraklama ise ölüme nedenidir. Bu süre içerisinde kutsal eşige bir hizmetim olamadığı için çok üzüntülü ve solmuş idim. Fakat baktığımda önleyen kutlunun hatırına olduğu zindandı ve bu yüzden avunuyordum. Bu, Hz. Bahau'llah'ın ölümüne kadar sürdü. Üzüntü ve özlem o derece şiddetli idi ki, nitelendirilemez ve tüm duyguları bastırıyordu ki, bende güç, irade ve can bırakmadı. Bir süre bu özlem içinde idim ve sonra hepimizin bildiği gibi ayrılık ateşi alevlendi ve bu da alıkoyanlardan bir diğeri idi. Sonra Tanrı Emrinin büyük tehlikede olduğu görüldü; buna rağmen hareket etmeyi hayal ettim fakat hükümet engel oldu. Hz. Bahau'llah'ın tüm düşmanları O'nun ölümünü fırsat bilerek, her yönden saldırdılar ve bütün güçleriyle hücum ettiler. Her köşedeki karşı gelen silahlandı ve düşmanca davranarak savaşa hazırlanmış gibi idiler. En çokta bu Ezeliler. Oysaki sürekli deliklerde saklanırlardı; ne adları, ne de ses sedaları çıkmıyordu. Hz. Bahau'llah'ın ölümünden cesaret alarak emre bir gedik açmayı umdular ve özellikle anlaşmazlıklar olduğunu duyunca tüm güçleriyle ayağa kalktılar. Diğer yönden dini ulema ve din bilginleri fırsatı, beklenmeyen kazanç bilerek saldırdılar. Aynı zamanda hükümet de ilişmeye ve düşmanca davranmaya başladı. Benim kemiklerimi sızlatan Yezd (İran'da bir kent) problemi gibi büyük sorunlar ortaya çıktı. Her ne kadar bir şey söylemediysem de üzüntü ve kederin şiddetinden gece gündüz huzursuzdum. O günlerin nasıl geçtiği açıktır. Bütün bu önleyici nedenlerden ötürü özgürlüğümüz bildirilip, tutsaklık kalkıncaya kadar yolculuğu hayal etmedim. Özgürlük bildirilince, ne olursa olsun şimdi onun sırasındır, dedim ve hasta halimle kimseye bildirmeden aniden vapura bindim ve Tanrı'nın adını anarak, ağıt yakarak gittim. Akka'da tanıyan ve tanımayanlar İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne itaatsizlik yaptığım ve güvene kötü kullandığım için korkudan kaçtığımı her yöne yaydılar. Abdülhamit zamanında Abdülbaha'nın düşmanları özgürlük isteyenlerle sürekli yazışmada olduğumuzu ve hükümete karşı geldiğimizi yazarlardı, fakat hürriyet ilan edilince yükledikleri suç ve konu tamamen değişti ve şimdi başka türlü karalamaya başladılar. Benim, mektuplarımda Abdülhamit ve İran Şahını mazlum ilan ettiğimi Ve Bahaileri Rus ve İngiltere hükümetlerine sığınmaya kışkırtıp teşvik ettiğimi yazdılar. Allah korusun; Abdülhamit, Hz. Bahau'llah'ı ve beni yirmi beş yıl tutsak etti ve Yüce Güzellik onu zalim Padişah diye açıkça dile getirdi. Kitapta: "Ey iki deniz kıyısında bulunan nokta! Zulmün tahtı gerçekten de, senin üzerine kuruldu." diye açıkça yazılıdır ve ayrıca İttihat gurubu, bu mazlumun özgürlüne neden oldu; nasıl olur da ona mazlum diyebilirim. Her ne ise bunun gibi sorunlar çokça ortaya atıldı. Benim amacım Kutsal eşige bir hizmet sunmayı başarmak olduğu için bu kurmalarla ilgilenmedim ve Avrupa ve Amerika'daki birçok kente yolculuk yaptım. Hz. Bahau'llah'ın yardımlarıyla her kentte Yüce melekûtuna seslenildi; Mabetlerde, Kiliselerde, Manastırlarda ve toplantılarda apaçık tebliğ ederek Kutsal Emir ilan edildi. Güçsüz olduğum halde hiçbir yer bırakılmadı; çünkü Hz. Bahau'llah'ın yardımları yetişiyordu. Evde güçsüzdüm, fakat Kiliselere ve toplantılara gittiğimde Ebha Melekûta yönelirdim ve hemen Tanrı'nın yardımını yetişirdi, bir iki saat arka arkaya konuşurdum. Her ne kadar bizler bir zerre olsak da Yüce Güzelliğin bağış ışığı güneşin ışığına benzer ve her zerre güneş ışıklarının karşısında durursa görünür hale gelir. Bizim görünür halimiz, güneş ışığındaki zerreye benzer. Anlatmak istediğim, Hz. Bahau'llah'ın yardımları anlatılmayacak kadar

çoktu... (Ağa Mirza Ali Ekber-i Nahcivani'nin Ziyafetindeki Konuşma, M. A. Cilt 5, S. 230- 233)

Emri yaymak ve hükümetin işlerine karışmamak

O'dur Tanrı! ... Ümit ederim ki Tanrı'nın Misakında sarsılmaz olmak için öylesine canla başla çabalamalısın ki hiç kimse başkasıyla çekişmesin, çünkü çekişmeler şiddetli anlaşmazlığa neden olur. Ahbablar arasında dostluğun oluşması için sürekli çalış ve eğer bir konuda anlaşmazlık olursa sorsunlar, cevap verilecektir. Ümit ederim ki her zaman Tanrı sevgi ateşinin parlamasına neden olursun. Başka bir şey de, Tanrı dostlarına söyle ki, hiç kimse sözlü, fiili, öykü veya söylenti şeklinde hükümete karışmasınlar ve her zaman yöneticiler için hayırlı dualarını esirgemesinler. Çünkü Tanrı'nın kesin yazılı hükmüyle ona karışmaktan men edilmişlerdir. Ey Tanrı'nın kulu; bizim işimiz Tanrı'nın esintilerini yaymaktır ve O'nun yolunda can feda etmektir... (M. A. Cilt 5, S. 237)

Feylesoflar konusunda şakayla buyurdular: Dediler ki; "Eğer ruhani veya melekûti âlem olsaydı biz hissederdik." Oysaki duyumsamamak önemli bir nitelik değildir. Eğer duyumsamamak yetkinlikse diyebiliriz ki, eğitim ve öğretim görme sıkıntısı çekmeden hayvan âleminin dışında bir duyumsaması olmayan inek en büyük feylesoftur. (Sefer Name, cilt 1, S. 177, M. A. Cilt 5, S.240)

Tatlar kederleri ve acıları savuşturur

Ey dost! Maddi tatlar ve azıklar sınırlıdır ve geçicidir; eğer gerçeğe bakıp derinlemesine düşünürsen bu dünyanın tatları, acıları ve kederleri savuşturur; yani susuzluk zarar verir ve beladır; fakat su, o ısıyı yatıştırır, yoksa suyun kendi başına bir tadı olduğu anlamına gelmez. Aynı zamanda açlık zarar verir ve yemek o belayı giderir, yoksa yemek kendi basında bir tat değildir. Yorgunluk sıkıntı verir; uyku ise o sıkıntıyı giderir, yoksa uykunun bir tadı olmaz. Gerçek tadı olanlar ise; melekûtun bağışları, insani erdemlikler ve yetkinlikler, bilim ve biliş, Tanrısal nitelikler ve sonsuz yaşamdır. Baha üzerinde olsun. A. A. (1909, M. A. Cilt 5, S.241- 242)

Ey Tanrı'nın ayetlerine sağlam bilişle bağlı olan! Söylentidir ki kıyamet gününde Tanrı'yı şükranla anma bayrağı yükselir ve ilim değerlidir ve levhası en doruklarda dalgalanır; kim onun gölgesine girerse sonsuz yaşamı elde eder. Hiç bilir misin ki o övülmeye değer ilim ve bağlanmış bayrağın nedir? O apaçık, büyük Ahd-i Misak'ın ilmidir, o gösterişli ve parlak bayrak ise bağışlayıcı Tanrı'ya iman ve sözleşmeye bağlılık anlamındadır. Ne mutlu o gölgeye sığınan kimseye. A.A. (M. A. Cilt 5, S. 242)

Ey ruhani gençler! Yeryüzündeki her gencin düşüncesi bu toprak dünyası ve hayvan âleminin şehvetlerine düşkünlük, kaygısı su ve ot, işi gücü ise inci ve sedef istemek, hatta en değersiz şeyler olan kırık dökük çanak çömlek peşindeler ki; sonunda üzüntü ve iç çekme ile sonlanır. Derler ki; Seboktekin çok güçlü ve zengindi. Sarayı cennet gibi, çok güzel; haremi, sofrası renkli; yaşamı tatlı ve hoş, hazinesi dolu ve sayılmayacak kadar mal varlığına sahipti. Çok sevinçli ve neşeliyken bir anda kalp krizi geçirerek felç oldu. Mum gibi yanıyordu, özlem nağmelerini neyle çalardı. Yaşamdan umudunu kestiğinde, yani ölümünden üç gün

önce sarayında hizmetlilerini dizdi. Haremin güzel ve genç kızlarını topladı, tüm mücevherini ve varlığını gözünün önünde bir yanına, biriktirdiği hazinlerini diğer yanına koydu. Ünlü vezirlerini huzura çağırtdı, ordularına sarayın önünde resmigeçit yapmalarını buyurdu ve kendisi her yana bakarak ağlıyordu. Nasıl bu saltanat ve varlıklarından yoksun bir halde yaşamdan vazgeçeyim ve sizlere bırakarak boş ellerle bu dünyadan başka âleme gideyim, diyerek son nefesini verinceye kadar ağladı. Bakınız nasıl bir özlemle bu dünyadan güç etti. Öyleyse zenginlerin sonu özleyiş ve kederdir; fakat zengin kişi varlığını iyi ve hayırlı işlerde kullanırsa, gerekli yerlere bol bol bağışlarsa, o kutlu insanlar ve parlayan yıldızlar gibi sonsuz yücelik ufkunda parlayacaklardır. Şimdi siz gençler çok şükür ki, Mabedin tamamlanması için gücünüzün üstünde bağışta bulundunuz. Tanrı'nın rızasından başka bir amacınız yoktu, iki cihanda mutlusunuz. Dünya topluluğunda ünlüsünüz ve Hz. Bahau'llah'ın görünmez yardımlarının ve her iki dünyanın mutluluğunun sizinle olmasını dilerim. A. A. (Seboktekin Levhi, M.A. cilt 5, S. 244- 246)

Tanınmış bayanlar: Tevrat'ta yazılıdır ki; Tanrı insanı, kendi suret ve bezeri gibi yarattığını, buyurdu. Tanrı'nın Resulü (Hz. Muhammed) hadiste buyuruyorlar ki; Âdem'i kendi sureti gibi yarattı. Bu suretten amaç, Rahmani surettir; yani insan, Rahmanının sureti ve Tanrı'nın niteliklerinin görüldüğü yerdir. Tanrı diridir, insan da canlı; Tanrı görendir, insanda görür; Tanrı duyardır, insan da duyar ve Tanrı güçlüdür, insan da güçlüdür. Öyleyse insan Rahmanın bir belirtisidir. Tanrı'nın suret ve benzeridir. Bu geneldir ve erkeklere özgü değildir, çünkü Tanrı erkek veya dişi değildir. Kim daha yetkinse daha yakındır; ister kadın, ister erkek, ayırım yoktur. Şimdiye kadar kadınlar erkekler gibi eğitilmediler, eğer eğitilselerdi onlar gibi olurlardı. Tarihe baktığımızda, hem dinlerde hem de siyasette birçok tanınmış kadın görürüz. Musa'nın dininde bir kadın, İsrail Oğullarının kurtuluşu ve birçok savaşın kazanılmasına; Hıristiyan âleminde Mecdeliyeli Meryem havarilerin sarsılmaz olmalarına sağladı. Hz. İsa'dan sonra bütün havariler acı ve sıkıntı içinde kıvranıp dururken o, aslanlar gibi sarsılmadı. Hz. Muhammed zamanında da iki kadın diğerlerinden üstün idiler ve inancın yayılmasına neden oldular. Böylece kadınların da tanınmışları olduğu anlaşılmıştır. Siyaset âleminde Alman imparatorunu sarsan Palmyra'da Zanubya'nın öyküsünü duymuşsunuz. Hareket anında başına taç koyup erguvan çiçeği renginde bir elbise giydi, saçları dağınık ve kılıç elinde öylesine yiğitlik gösterdi ki, imparatorun kendisi bizzat savaşa katılmak zorunda kaldı; iki yıl Palmyra'yı kuşattı ve sonunda yiyecek bittiği için teslim oldular. Yiğitliğine bakınız ki imparator iki yıl boyunca onu yenemedi. Kleopatra ve benzerlerinin öykülerini duymuşsunuzdur. Bahai dininde de Tahire vardı ki; uz dillik açısından bilinen bir şair ve bilge kadındı ve doğu uz diller (güzel ve düzgün konuşanlar) onu överlerdi. Öylesine güçlü bilgisi vardı ki, hep âlimleri yenerdi, onunla tartışmaktan çekinirlerdi. Dini yaydığı için hükümet onu tutsak ettiği halde hiç susmadı ve tutsakken bile yüksek sesle insanları doğru yola çağırırdı. Sonunda ölüm fermanı verildi. O valinin evinde tutsaktı ve hiç korkmadan yiğitçe olayları göğüsledi. Bir rastlantı eseri o evde düğün vardı. Müzik, eğlence ve bolca içecek ve yiyecek varken Tahire öyle güzel konuşmaya başladı ki, kimse düğünle ilgilenmedi ve herkes hayran bir şekilde onu dinledi. Bu konuşma şah ölüm fermanını verinceye kadar sürdü. O yaşamında hiç süslenmediği halde süslendi. Herkes şaşırdı ve ne yaptığı sordular. Şimdi sıra benim düğünümüdür, dedi ve telaşsız ve sakin o bağa gitti. Herkes onu öldürecekler diyorlardı fakat o aynı şekilde yüksek sesle İncil'de olan,

Safur sesi benim, dedi. O'nu bu halde bağda şehit ederek bir koyuya attılar. **(15 Nisan 1913 Budapeşte'nin ulusal müze salonu, M. A. Cilt 5, S.247- 250)**

Buyurdular: Hayır işleri beğeni gördüğünden; ün kazanmak, çıkar sağlamak ve insanlar tarafından beğenilmek için hayır işler yaparlar. Bu onların, Tanrı Mazharının öğretilerine gereksinme duymayacakları anlamına gelmez. Çünkü ruhani ahlak yaradılışın eğitimine ve özünün gelişmesine nedendir ki; insanlar can ve başla birbirine hizmet edip korusunlar ve bunu; sevmek ve ün kazanmak için değil; Tanrı'nın hatırına, kulluğun gereklerini yerine getirmeye ve insanlık adına yapsınlar. Sonra Ağa Meşhedi Emir-i Kafkassıyı andılar. İnanmadan önce öylesine korkusuz ve acımasızdı ki, birçok insanı öldürmüştü. Fakat iman ettikten sonra öylesine yeni bir yaradılışa dönüştü ki, onu kurşunladıkları halde hiçbir karşılık vermedi. İnanç gölgesinde insan böyle eğitilir. Aynı şekilde Aşkabad'da Bahai dostlar, katilleri için aracı/şefaathçi oldular. **(Meşhedi Emir-i Kafkas –i Levhi, Sefer Name, cilt 1, S. 174; M. A. Cilt 5, S.251)**

Kutsal Emrin mucizesi:

Buyurdular: “Ey Bahauallah, Sana kurban olayım, sana feda olayım ey Bahauallah! Öyle söz söyledin ki inkâr edeni yoktur, öyle büyük bir din kurdun ki her toplum yeterli bulur. Her grup yüceliğine onaylar; Kiliselerde, ruhları canlandırır; Tyasofileri (farmasonlar), heyecanlandırır; ruhanilere, maneviyat bağışlar; tekliğe inananları bir olanı, gerçek bilgiyle bilgilendirir; sosyalistleri, şükredici ve razı kılar; barış toplantılarını, neşelendirir; hiçbir grubun gönül alçaklığından başka kaçacak yeri yoktur. Bu mucizedir; bu, dünyadaki güçlerin ötesindedir; Kutlu Güzelliğin yardımındır, yoksa aksak ve total birisini iyileştirmek mucize ise biraz mumya bunu başarır. Bu marifet değildir.” **(Sefer Name, cilt 1, M. A. cilt 5, S.253)**

Bu toplumun amaçlarını Rus Devleti araştırdı:

Rus Devleti, ülkesinde bu toplumdan büyük bir grup bulunduğunu ve günden güne arttığını görünce bu topluluğun gerçek amacını öğrenmek istedi. Tüm kitapları, yazıları ve Levihleri her taraftan öylesine toplattı ki; insan, nasıl başardığını şaşırır. Doğu dilinde uzman olanlardan ve değişik insanlardan bir toplantı ayarladı. Bütün kitapları, yazıları ve Levihleri araştırdılar ve Bu Toplumun gerçek amacı, işleri, yaşam biçimi, Tanrısal öğretileri ve yasaları hakkında bilgi edindiler. Devlet, tüm araştırmalar ve incelemelerden sonra gerçeği öğrenince bu mazlum toplumu kendi ülkesinde korumaya aldı. **(Ali Ekber Levhi, M. A. cilt 5, S.254)**

Rıza makamı:

... Gerçek rıza Yüce Cemal'in en büyük bağışdır. Fakat gerçekleşmesi zor olan İnsan âleminin en büyük övünecek niteliğidir. Çok zor ve çetin olup ancak sınav zamanında belli olur. **(Ağa Muhammed Şiraz-i Levhi, M. A. cilt 5, s. 255)**

Reddedenler çağırıcılarıdır:

İbni Asım'ın yazdığı reddiye gibi ret ve inkâr edenler Tanrı'nın ilk çağıranıdır. Bu insanların bir önemi olmamış ve olmayacaktır. Pek yakında doğudan ve batıdan çok önemli insanların bu Emre karşı çok kalın reddiye kitapları yazacaklarını ve sesleri çıktığı kadar nara atacaklarını göreceksiniz. Çünkü Emrin yüceliği ne kadar çok görünürse karşı gelenlerin, inkâr edenlerin ve reddedenlerin sayısı da o oranda artacaktır ve bunların tümü Tanrı Emrinin yayılmasına neden olacaktır. Siz Tanrı'ya dua ediniz ki, bu gibi reddedenlerden pek çok yaratsın çünkü çok yararlıdır. **(İbn-i Adsak Levhi, M. A. cilt 5, S. 257)**

Âlemin tüm işleri ve durumları Tanrı Emrinin hizmetçisidirler. Ne iyi olurdu eğer beni Amerika'dan atsalar veya ta başından içeri sokmasalar; çünkü yasak Tanrı Emrinin yayılmasına nedendir; bakalım yardım gönderilen güç ne yapacak. **(Sefer Name cilt 1, S. 245, M. A. Cilt 5, S.258)**

Ey Tanrı'nın rızasını isteyen! ... Kadere razı olmak demek, Tanrı yolunda her sıkıntı ve belayı içten ve yürekten kabul etmen ve ansızın gelen her felaketi büyük bir mutluluk ve neşeyle dayanmandır. Tatsız zehri, tatlı bal gibi tadasın ve panzehiri olmayan ağrıyı, rahatlatan bir bal gibi isteyesin çünkü bu bela ne kadar acı da olsa meyvesi tatlıdır ve tatlılığı sonsuzdur... Baha üzerine olsun. **(M. A. Cilt 5, S. 262)**

Resim ve heykel sergisini gezdiler birçok antika eşyayı gözden geçirdiler ve onlardan biri eski dönemlerde bazı Finikiye'lilerin kentlerinde ölüler için dökülen gözyaşlarını içine doldukları ve ölülerle mezara konulan küçük cam şişelerdi. Buyurdular; "Bakınız; toprak altında bu şişeler insan cesetlerinden daha çok dayanır" ve sonra buyurdular ki; "Yine batılılar zenginleştikçe antika eşyalar toplarlar ve sanat âlemine hizmet ederler, fakat İranlılar varlıkları artıkça ahırlarında yüz at beslerler ve hayvancılıkla uğraşırlar, heva ve heves peşindeler. Fakat Tanrı Emrine hizmet açısından her ikisi de yararsızdır. Örneğin bu eşyaları toplamak için harcadıkları emek ve milyonları Tanrı emri için harcamış olsalar, mutluluk yıldızları her iki âlemde sonsuza kadar parıldayacaktı. Eğer bu kentte on kişinin tebliğine neden olsalar, bu, zincirleme giderdi ve sonsuz ululuk ve sevince neden olup ölümsüz yaşamın kaynağı olurdu. **(Sefer Name, cilt 1, S.256, M. A. Cilt 5, S. 264- 265)**

Sizler birbirinize çok sevgi gösterin, birbirinizle görüşün. Herkesin kederini paylaşarak sırdaş olun ve eğer birisi kent dışında oturuyorsa onu görmek için gidin. Yalnız sözle yetinmeyin Tanrı'nın vasiyetince davranın. Her hafta toplantı yapın, ikramlar hazırlayın, Tanrı'yı anlamaya çalışın ve ruhani yetkinlik kazanmak için çabalayın. Budur Bahailerin niteliği yoksa sözde Bahai olmak neye yarar.

Ve yine buyurdular: Ben sizleri hiçbir zaman unutmam ve her zaman hatırımdasınız. Benim sevgimi tüm dostlara bildiriniz. Ben hepimizi öğütlüyorum ki yoksullara sevgi gösteriniz, seviniz ve onları kollayınız çünkü yoksulların gönülleri kırıktır. Siz varlıklı insanlar için canınızı feda etseniz zorunlu olduğunuzu sanırlar, fakat yoksullara sevgi gösterirseniz içtenlikle sevinirler ve mutlu olurlar. Bundan dolayıdır ki yoksulların kollaması gereklidir. Tanrı sizi korusun. **(Bedi ul Asar, S. 258- 259, M. A. Cilt 5, S. 266–267)**

Sizin için Tanrı'nın korumasını ve insanlığın hizmetinde, her zaman kalplerin sevinmesine neden olmanızı umut ederim. Çünkü gönülleri kazanan ve kimseyi üzmeyen en iyi insandır; en kötü insanlar ise gönül kıran ve üzüntüye neden olandır. İnsanlara doğru yolu gösterebilmek, Tanrı sözünü ve hoş kokularını yaymak için her zaman onları mutlu etmeye ve gönülleri şad etmeye çabalayınız. (Sefer name, cilt 1, S. 272, M. A. cilt 5,S. 269)

Veba

Veba konusunu yazmışsınız. Kuran'da; aymaz insanlar, pişman olup; olabilir ki, Tanrı'ya dönerler diye ahiret azabından önce dünyevi azap verdik. Fakat insanlar öylesine derin uykudadırlar ki, İsrail suru bile onları uyandıramaz; boynuzdan yapılan aletin Veba sesi veya borazanın Taun sesi hiç etkiler mi? Tanrı korusun, bu bilgisiz topluluk cennetten atılmayı zulmeden Şeytan'ın mucizesi sandılar ve Veba'nın yayılmasını Hacı Abu Ali'ye yapılan saygısızlıktan bildiler. Bu nasıl bir cehalet ve bölüktür... (Ser Riştedar Levhi, M. A. Cilt 5, S. 270- 271)

Bu yeni dönemde Tanrı kızları her an bin kez şükretmelidirler, çünkü bağış eli kadınları hor görülmekten kurtardı ve erkeklerin ulaşabilecekleri en üst yüceliğine yükseltti. Bakınız, bu ne büyük bir bağıştır; çünkü kadınlar topluluğu doğuda son derece değerden yoksundular. Arapçada kadını anmak için; Tanrı korusun, kadınlar derler ve aynı zamanda bunu eşek için de kullanırlardı. Türkçede; Allah göstermesin, karıdır ve Farsça dilinde kadın için üzerine alma (**belanisbet**) kadın derlerdi ve güçsüz olarak nitelendirirlerdi. Şimdi kutsal heykel'in gölgesinde kadınlar son derece saygındırlar. (M. A. cilt 5, S. 293- 294)

Maide-i Asemani cilt 9

Varlık yasalarını ve derecelerini korumak ve bizi ilgilendirmez demeden bilinen makamları gözetmek gerekir. Küçükler büyüklere saygı göstermeliler ve büyükler de küçükleri sevip iyilik etmeliler. Gençler yaşlılara hizmet ve yaşlılar da gençleri koruyup gözetmeliler. Bu haklar karşılıklıdır. (Konu 6, cilt 9, S. 4)

... Rüyada görüşme konusunu sormuştunuz, Rüyayı uyanık olma gibi sayınız. İki insan Biriyle görüşüp konuştuklarını, biri anımsar ve diğeri tamamen unuttur. Rüya âleminde de

böyledir. Olayı unutmak, belleğin güç alanında gereği gibi korumamasına bağlıdır. **(Konu 7, cilt 9, S. 5)**

Reis Levhinde ki Tina ve Zeyta: görünürde Tanrı mazharlarına İlahi yansımanın olduğu Kudüs'te iki dağdır ve amaç kutsal kitaplarda ön görünen Tanrı sözlerinin yansıması ve aynı zamanda büyük zuhuru da haber vermektedir. Eğer kutsal kitaplara dikkatlice gözden geçirirseniz İlahi müjdeleri apaçık görürsünüz... Ayrıca Tina dağından amaç, Hz. İsa'nın gerçeğidir ve Zeta'dan amaç ise Hz. Muhammed'in gerçeğidir... Zeyta İbranicede Tin ve Zeytindir ve Kuran'da ant içilen aynı Tin ve Zeytindir çünkü yansıma yerler idiler... Ve Tur-i Sina'da Hz. Musa'nın gerçeğinin yansıma yeridir... **(Konu 11, cilt 9, S. 8)**

... Aydınlık sabahı karanlık gecenin içinden doğar ve dünyayı aydınlatan günün ışığı gecenin karanlık çadırından çıkar. Güzel gül, dikenin boynuzundan görünür hale gelir ve çeşitli çiçekler üzgün topraktan biterler, iştah uyandıranlar kuru ağaçtan çıkarlar... Hz. Ali Muhammed'in oğlu Ebubekir'e buyurdular ki; sen benim soyumdansın ve bundan belli oldu ki fiziksel babalık ve evlatlık hükümsüzdür. Kenan, Nuh'un oğlu ve İbrahim de Azer'in oğlu idiler. O baba Tanrı'nın haberci idi fakat oğlu hayırsız ve söz dinlemeyen asi idi ve bu baba put tapandı fakat oğlu büyük ve yüce Halil. Bu parlak inciden güzel olmayan sedef görüldü ve o çok değerli inciden aldatıcı, değersiz ve inciten bir seramik parçası. **(Konu 14 cilt 9, S. 10- 11)**

Yakında bu perde iner:

Varlık krallığı yürümekte ve tanıklar son derece taze ve güzellik içinde meydanda, fakat gözler kör ve kulaklar yoksun. Yakında bu perde iner, örtü yırtılır ve peçe kaldırılır ve o zaman gözler Ebha güzelliğinin iyiliklerini görecekler ve bu başıya karşı nasıl aymazlık göstermişler, nasıl bu iyilikten yoksun kalmışlar ve aydın bir sabahken gece karanlıkla uğraşmışlar diye şaşıracaklar. Nil ve Fırat idi bize kanlı Ceyhun, siyah zülüfler idi bize ağır zincir, göksel yiyecek idi fakat bize sonsuz zararlı, bu ne biçim talihsizlik ve kara baht idi. Tanrısal nimet bizim için cezalandırma ve rahmeti sıkıntıya dönüştürdükleri için pişman olurlar. Kuranda; aşağılama ve gönül alçaklığı inananlar için şifa ve rahmet, zulmeden Yezid için yalnız zarar ve kayıp." **(Konu 16, cilt 9, S. 11- 12)**

Gerçeğin doğuş ve batışı: Bu dünyadaki gerçek doğuş ve batış, gündüz ve gece kutsal zuhurların günleridir ki, bular; yansıma, kavuşma ve güzellik ışığının yükselişidir. Gerçeklik Güneşinin batması ise ayrılış, gözden kaybolmadır. Başka bir güneşin doğuşuna ve bir sonraki zuhura kader de kederli ve hicran geceler başlar. Güneşe bakınız, Gerçeklik Güneşi gökteki güneşe benzer fakat bu doğuş ve batış yaratılmış âlem içindir çünkü Gerçeklik Güneşi sürekli olup kendi kutsallık merkezinde olup doğuş ve batışı yoktur. Sürekli ışıklarını saçılmakta, aydınlatmakta ve başı daimdir. Görünen güneş de kendi ışıklarının merkezinde olup kendisi doğuş ve batıştan arıdır. Onun doğuş ve batışı yeryüzüne göredir... Yani Hz. İsa'nın şehit oluşundan Hz. Muhammed'in zuhuruna kadar gecedir. Fakat Gerçeklik Güneş'lerinin doğuşları kavuşma günleridir. Tanrı mazharların batışı ise kederli gecelerdir. **(Konu18, cilt 9, S. 12-13)**

Soy/mensup olma: iki türdür, birinci sülale ve ana babadan gelendir ki bu maddi soydur ve toprak ve suyla ilişkilidir. Diğer ise ruhani soydur ve bu ruh ve canla ilişkilidir. Onu değişmeceli ilişki ve bunu gerçek soy sayarlar. Öyle ise eğer iyi ahlak onurlu kökünü ve aslını onaylarsa doğru soy gerçekleşir ve babasının oğludur deyimi doğrulanır fakat eğer kötü ahlak aslını onaylarsa değişmeceli soyun bir değeri yoktur mensubiyet ve ilişki tümünden kesilir. Nasıl i buyurdular; kötü davranış olan sizden değildir. Öyleyse candan uğraşınız ki yalnız su ve toprağın dışında ruhani öğelerden doğasınız. **(Konu 22, cilt 9,S. 16)**

... Havarî Hazretleri bütün lisanlarla örtüşen melekût diliyle tebliğ ederlerdi çünkü melekûti sözler, Tanrısal sırları ve İlahi anlamları içerir ve kim ona ulaşırsa yaratılışın gerçekleri ve sırları onun için belli olur. İlahi anlamlar bütün dillerin toplamının gerçeğidir. Bundan dolayı Kutsal Ruh Havarîlere melekût dilini telkin etti ve bundan ötürü tüm ulusların dildaşı oldular ve uluslardan ve toplumlardan birisiyle konuştuklarında dildaş gibi idiler. Yoksa bilinen ve tanınan söz binden fazladır ve Havarîler en azından İncili, o dillerden birisiyle yazmaları gerekirdi. Hal bu ki İncil İbranice ve Yunaca yazıldığı kesindir. Hatta her ne kadar o zamanda Roman dili resmi dil olduğu halde İncil, o dile yazılmamıştır çünkü Havarîler o dilde uzman değillerdi. **(Konu 31, cilt 9 S. 21- 22)**

Neden Levihlerin başına “Huvallah/ O’dur Tanrı” gelir?

... Bu, doğu insanların alışagelmış deyimi İslam’dan gelir. Amaç, her şeyde ilk olarak Tanrı’nın adıyla başlamaktır. Fakat İlahi Levihlerdeki amaç ve anlamı; Gerçeklik Kutsal teklik Zatı algılanmaktan ve yorumlanmaktan arıdır ve betimlenemez, çünkü betimlenmek istenen her şeyi ve insani kuşatmıştır; halbuki insan sınırlıdır. Doğal olarak kuşatan kuşatılardan daha büyüktür. Öyleyse betimlenen her şey yaratan değil yaratılandır, çünkü tek olan Tanrı gerçeği, insanın kuruntularından arıdır. Şimdi tüm insanlar kuruntuların kölesidirler, çünkü dünyada betimledikleri Tanrı’yı taparlar. Eğer namaz anında birisinden sorsan kime tapıyorsun? Tanrı der, hangi Tanrı? Diye sorulduğunda, betimlediğim Tanrı, der. Oysaki bu, onun zihninde şekillendirdiğidir, Tanrı değildir. O zaman tüm insanlar kuruntu ve düşüncelerinin kuludurlar, bundan dolayı insan için tek kurtuluş Tanrı doğuş yerleridir; çünkü daha önce söylendiğimiz gibi Tanrı’nın gerçeği arı ve kutsaldır ve betimlenemez. Betimlenenler ise Tanrı doğuş yerleridir, insanın yöneleceği başka bir yer yoktur ve eğer onu aşarsa kuruntu olur. Öyleyse ‘Huvallah’ sözünden amaç, vaat edilen ve görünen Gerçeklik Güneşinin Cemal’ı, Tanrı sırlarının doğuş yeri ve inen yer ve teklik eselerinin kaynağıdır ve ben, başlangıcı O’nun kutsal adıyla yaptım. **(Konu 32,S. 22- 23)**

Orucun hikmeti: ...Oruçta, Tanrı’nın sayısız hikmetleri vardır. Bunlardan biri: bu günlerde Gerçeklik Güneş’inin Doğuş yerleri, İlahi vahiy kanalından ayetler indirmekte ve Tanrı dinin öğretilerini düzenlemekte öylesine yoğun çalışmakta ve şiddetli çekim alanı içindelerdir ki, yeme ve içme zamanları olmaz. Nasıl ki Hz. Musa Tanrı dinini kurmak için Tur dağına gittiğinde kırk gün oruç tuttu. İsrail ulusunun aymazlıktan ayılmak ve hatırlamak için orucu farz kıldılar ve aynı şekilde Hz. İsa ruhani dininin ilk kuruluşunda, öğretilerin ve öğütlerin düzenlemesinde kırk gün bedeni gereksinmelerden, içmekten ve yemekten uzak durdu. Dinin başlangıcında Havarîler ve Hıristiyanlar oruç tutarlardı fakat Hıristiyan yöneticiler topluluğu, orucu perhizle (bazı yiyeceklerden sakınmayla)

değiştirdiler. Aynı zamanda Kuran Ramazan'da indiği için oruç farz ve zorunlu oldu. Hz. Bab'ın Emrinin ilk zamanlarda ayetlerin inişin yoğunluğundan dolayı yalnız çayla yetiniyorlardı. Aynı şekilde Hz. Bahauallah Tanrısal öğretilerin ve ayetlerin inişinde ki etkinin şiddetinden ve yüreğin coşkusundan çok az yenip içerlerdi. Bunlardan amaç; Tanrı'nın kutsal mazharlarına uymak için tüm uluslara bir süre oruç tutmak farz kılındı. Daha öncede söylendiği gibi Hıristiyanlar da başlangıçta oruç tutuyorlardı. Çünkü sevgilisine her içten bağlı olan insan, sevgilisi hangi halde ise o da o halde olmağa diler. Eğer sevgili kederli ise o da kederlenir veya eğer sevinçli ise o da sevinçli olmak ister. Şimdi o süreçte Hz. Bab o süreçte günlerin çoğunu oruç tuttuğu ve Hz. Bahauallah yemek ve içmekten sakındıkları, bazı günler çok az yemek yedikleri veya bazı günler hiçbir şey yemedikleri için dostlarının da O'na uymaları gerekir. Nasıl ki ziyarette buyuruyorlar; Buyruklarımı sevgimin anısı için uygulayın. Bu; orucun hikmetlerinden biridir.

İkinci hikmet ise oruç, insana bir hatırlatmadır, kalp yumuşar, ruhaniyet artar, insanın Tanrı üzerindeki düşüncesini yoğunlaştırır, ve bu anma ve hatırlamadan her halde ruhani gelişmeler gösterir.

Üçüncü hikmet ise maddi ve ruhani olmak üzere iki şekildedir, maddi oruç, nefsin içmek ve yemekten sakınmasıdır bu da bedensel isteklerden uzak durmaktır. Fakat manevi oruç ruhanidir, insan kendini nefsanî şehvetten, aymazlıktan ve hayvanı ve şeytanı davranışlardan sakınmaktır. Öyle ise maddi oruç ruhani orucun bir işaretidir. Yani; ey Tanrım, nasıl ki bedensel isteklerimden, içmekten ve yemekten sakındı isem yüreğimi ve canımı Senin özgenin sevgisinden arındırıp kutsalla ve nefsimi heva ve şeytana ait huylardan koru ve sakındır ta ki ruh, kutsal esintilerine yoldaş olsun ve özgeni anmaktan sakınsın. **(Konu 33, S. 23- 26)**

Sırdan amaç:

Sırdan amaç, insanların algısından ve aklından uzak ve örtülü olan sorulardır fakat sonra yetkin ve kamil bir kişi o sırları açığa çıkardığında insafli kişiler onu algırlar. Öyle ise Hz. Musa zamanında Hz. İsa'nın zuhurunun gerçeği sırlardan biri idi ve Hz. İsa'nın zuhuruyla görünür bir hal alıp açığa çıktı. **(Konu 34, S. 26)**

Hız. İsa'nın doğumu

Kaybedenler topluluğu Tanrı Resulü'ne saygı ve övgülerini sunduktan sonra O'na; sen İsa'dan daha büyüksün ve O Tanrı'nın ruhudur dediler. Dedi ki: Tümü Tanrı'nın merhamet denizinden pay alırlar ve resuller arasında hiçbir ayırım yoktur. Hiç bir insanoğlu arasında babasız birisine rastladınız mı? Büyük ayet indi: İsa'nın yaratılışı aynı Âdem'in yaratılışı gibidir... **(Konu,36, S. 26- 27)**

Yaratılış:

Yaratılış konusunda o tarihe söyleyin; nasıl ki, Tanrı'nın Rab'lik ve Allahlık niteliğinin başlangıcı olmadığı gibi yaratılış, rızıklandırma ve Tanrısal temel yetkinliklerin de

başlangıcı ve sonu olmayacaktır. Yani, yaratılanın varlığı, başlangıcı ve sonu olmayan da var olmuş ve olacaktır ve eşyanın niteliği ve çeşitliliği de kalıcıdır. Sonuç o dur ki, çeşitlik de yükselme ve alçalma olmaz. Örneğin insan çeşidi ve insanlık nitelikleri her zaman korunmuş ve korunacaktır. Nasıl ki Mısır Piramitlerinden çıkarılan kurutulmuş ve mumyalanmış eski insan bedenleri ölümlerinden beş bin yıl geçtiği halde insanın bir tek saç teli değişime uğramamıştır. Mısır'ın Ahmim kentinde bulunan hayvan şekilleri de aynıdır. Maymun o çirkin haliyle yine maymundur ve insan o güzelliğiyle insandır. Tanrı'nın yarattıkları değişmez. Tanrı'nın selam ve övgüsü üzerine olsun. **(Konu 38, S.27- 28)**

Tanrısal hikmet:

Ey Tanrı'nın gerçek kulu, ansızın gelen korkunç ve ürkütücü yeni felaketten gönüller kederlendi ve canlar hüznüldü. Gerçekten de bu musibet şiddetlidir fakat sonsuz hikmet içermektedir. Üzülme, sıkılma ve yüreğin yanmasın. Bu olay, sayısız hikmetler içinde barındırır ve yakında siz, onları bileceksiniz. Eğer görünmeyenler konusunda bilgi verilseydi olayları seçmezsiniz. Ruhuna Ant olsun ki bu olayda Abdülbaha sizden daha üzgündür fakat Tanrı'nın hikmetinden emin olduğu için avunmaktadır. Birçok olay görünürde hoşlanılmaz fakat gerçekte gizli nedenleri vardır ve yetkin hikmeti anlaşılınca tam bir teselli oluşur. Ayrıca bu olay sonra size açıkça belli olacaktır, onun için sızlama gerekmez, aksine teslim ve rıza gerekir. Bu kul için de böyle bir olay oldu, (1) fakat hiçbir üzüntü ve keder oluşmadı, çünkü yetkin hikmetin gereğine güveniyordum; şimdi sende Abdülbaha'ya hemhal ol. Kalbini teselli et ve bağışlayıcı Tanrı'nın kararına teslim ol. Her ne kadar yeni yetme ve yaşamın başlangıcındaydı fakat kendisi eğer sırları bilseydi doğal olarak bunu seçerdi... (1) Küçük yaşta vefat eden Hz Abdülbaha'nın oğlu Hüseyin) **(Konu 39, S. 28)**

İnsanların aldırılmazlığı:

Eğer insanlarda kabul etmede aldırılmazlık görüyorsan üzülme ve bu arı tohumu serp ve yeşerip büyümesinden emin ol. Bu bağ yemiş verir. Bizim görevimiz tohum serpmektir fakat yeşermesi Tanrı'dandır. Eninde sonunda bir gün rahmet yağmuru ve Gerçeklik Güneşin ısısı onu yeşertir... **(Konu 40, S. 29)**

Kutsal türbe: (topraklar)

Ey nefesi hoş kokan ziyaretçi, kutsal türbeler gerçeğin mis kokusudur ve Tanrısal mazharların burnunda sümbül ve hoş kokular fakat aymazlar toprak görürler. İrfan sahibi olanlar ışıldayan ve saf ve değerli mücevher görürken çocukların gözünde sedef ve seramik eşdeğerdir, bilgisizler ise camı, parlak inciye, bakırı ve saf altını aynı görürler fakat tek bir inci ve şanlı altın sarrafların ve mücevherci dükkânına vardığında değeri belli olup fiyatı ve ayarı açığa çıkar. Aynı şekilde kutsal türbelerin arı kokularını yüce makamda oturanlar kokular ve cana can katan arınmış mezarın hoş meltemini, Ebha Melekûtunun kutsal doğuş yerleri bulurlar; çünkü toprağı cana can katar ve havası göz ve görüş sahibi olanlara, ruh bağışlar. Öyleyse, bu büyük bağışa erdiğin için Tanrı'ya şükret. **(Konu 45, S. 34-35)**

Farsça, Arapça ve Türkçe:

Ey Tanrı'ya yönelen! Farsça, Arapça ve Türkçe her üçü Hz. Bahau'llah'ın âşıklarının dilidir. Aşkın başka yüz dili vardır. Amaç kelimeler değil anlam, gerçektir mecaz değil, gerçekler ve anlamlar şarabi her kadehte hoş tat verir ister altın kadeh ister çamurdan olsun, fakat değerli taşlarla süslenmiş kristal daha hoştur. **(Konu 47, S. 35)**

Üçleme/ Üçlü öğeler/ Teslis:

0'dur Tanrı!

Ey gerçeği arayan, üçleme sorunu Hz. İsa'dan bu yana Hıristiyanların inancıdır ve şimdiye kadar bütün Hıristiyan din bilginleri bu sorun karşısında şaşkın ve hayran. Hepsi de bu olayın akıl dışı olduğunu dile getirirler çünkü üç, bir ve bir, üç olmaz ve bu ikilinin bir araya gelmesini olanaksız kabul ederler. Ya birdir veya üç. Eğer desek ki tek olan özünde birdi fakat sonra bölündü; Teklik Zâtında değişim gerekmektedir. Oysaki değişim, yaratılanların niteliğidir, yaratan Tanrı Zâtı için değildir. Eğer desek ki bu çoğalma kadimdir, üç çeşit kadim gereklidir; bu üçün arasında da ayrıcalık olmalıdır ve o da kadimdir. Öyleyse beş eski elde edildi. Ve bu beşli arasında da ayrıcalık olmalıdır. Bu şekilde sonsuza kadar bu zincirleme devam edecektir. O zaman bu zincirleme olayının geçersiz olduğu kesinleşti. Aynı şekilde teklik belirtileri bütün varlıklarda açıkça vardır ve eğer tüm varlıkları toplarsanız, her bakımdan eşit olan iki tanesini bulamazsınız her halde bu da aralarında ki başkalaşmadan kaynaklanır. Öyleyse teklik ayeti tüm varlıklar için geçerli olduğuna göre varlıkları yaratan için kesinkes geçerlidir. Fakat İncil'de üçleme öğelerine işaret eden açık tümceler vardır. "Peder oğuldur" ve "oğul Pederdedir" fakat Hıristiyanlar bunun anlamını algılamadıkları için akılları karıştı. Bu olayın gerçeği şöyledir ki, Tanrı'nın tekliği kesindir fakat kutsal gerçeklerde yansıma yapar. Buyurdular; Güneş, tek güneştir, fakat değişik aynalarda yansır. Eğer aynaya bakarsan güneşin yansımasını görürsün ve güneş aynadadır dersin. Fakat aynada görünen güneş her ne kadar gökteki güneş olsa ve iki güneş görünse de gerçekte tek bir güneş vardır. Güneş kendi yüksek makamından inmemiş ve aynada yerleşmemiştir; yalnız yansımasıdır. Hıristiyanlığın gerçeği de ayna örneğindeki yansımadır ve Gerçeklik Güneşi kutsal ufkundan O aynada yansımasıdır. Böylece Güneşin gerçeği tek olup yansıması, değişik aynalarda görüldüğü kanıtlandı. Bu konu genişçe Mis Barney'ye anlatıldı ve o da not aldı. Yakında bilginiz olacaktır ve bu zor soru da tamamen açıklanmış ve kanıtlanmış olur. **(Konu 58, S. 41-43)**

On iki sayısı:

... Nasıl ki gökteki güneşin on iki Burcunun olması kararlaştırıldı ise Tanrı'nın hikmetinden de Gerçeklik Güneş'inin teklik gezegeninde on iki Burcun olmasını kararlaştırdı. Nasıl ki üçleme velayetin gerçeğidir, eğer bunu nebilik gerçeği olan dörtle çarparsan on iki sayısı

ortaya çıkar... Aynı zamanda Arapça (yoktur Tanrı'dan başka Tanrı) ve (Muhammed Tanrı resulüdür) tümceleri de on iki harften oluşmaktadır. Tanrı hikmetinin gerçeği, velayet mazharları da on iki sayıda olup her biri varlık âleminde teklik ışıklarının doğuş yeri olmuşlar..." (Konu 61, S. 46)

Rusya'da Bahai sayısının artması: Rusya hükümeti ülkesinde günden güne Bahai sayısının arttığını görünce Bahailerin amaçlarının gerçeğini anlamak için şaşkıncu bir şekilde her yandan tüm kitap, Levih ve yazıları toplattı. Başarması hayret vericidir. Toplatıldığı tüm yazıları araştırmak ve Bahailerin amaçlarını ve öğretilerini öğrenmek için doğu dillerde uzman olanlardan bir heyet oluşturdu. Araştırmalardan sonra gerçeği anladı ve ülkesindeki Bahailerini tam koruma uyguladı... (Konu 65, S. 72)

Namaz ve oruç: ... Aynı şekilde namaz ve oruç da bu kutsal çağın en büyük yükümlülüklerindedir. Eğer bir kimse başka türlü anlamlandırır veya önemsemese doğal olarak böyle insanlardan sakınmak gerekir, yoksa Tanrı'nın dininde büyük güçsüzlük ve gevşeklik oluşur... (Konu 72, S. 81)

Gerçek birlik:

... Değişik varlıklarda gerçek birliğin oluşması için candan coşup uğraşmalıyız. Yani, hepimiz bir eşğin kulu ve bekçisiyiz. Esas birlik öyle görünmelidir ki hepimiz bir deniz, bir ışın, bir ruh ve bir soluk gibi olmalıyız. Eğer çeşitli ise de çok şükür ki bereketin ışınları bir kişidendir; bedenler her ne kadar çeşit çeşit olsa da çok şükür ki yaşam, Yüce makamlarda oturan Ebha Cemal'ının bereketindedir. Her ne ise bu günlerde Tanrı'nın Misakına birlik ve beraberlikten daha büyük bir yardım yoktur; aynı şekilde ayrılık ve bölünmeden daha büyük bir ihanet yoktur. Tanrı'ya ant olsun eğer aramızda Yüce Cemal'in istediği gibi yetkin birlik ve beraberlik kurmaz isek büyük kevir sonuç vermez ve bu topluluk geçmiş topluluklar gibi olup tamamen yok olur... (Konu 76, S. 85)

Dünyanın sıkıntısı: Aymaz insanları ahirette cezalandırmadan önce, belki akılları başlarına gelir ve pişman olup Tanrı'ya yönelirler diye bu dünyaya ait sıkıntı ve azap verdik (Kuran). Fakat bu insanlar öylesine uykudalar ki, İsrail'in suru bile çalsa uyanmazlar. Veba'nın boynuzdan yapılan borusunun sesi ve borazan sesi ise hiç etkilemez... (Konu 77, S. 86)

Anlaşmazlığın zararı : ... Bahai dostlar bilirler, tüm İlahi Levihlerde ve yazılarda okurlar ki en ufak anlaşmazlığın anılmasında Hz. Bahauallah öylesine kızarır ki kutsal yüzü değişirdi. Dostlar kendi kulaklarıyla yüz kez duymuşlar, üzülerek tekrar tekrar buyuruyorlardı ki; eğer Tanrı Emri iki kişi arasında sorun yaratıp anlaşmazlığa neden olursa ondan vazgeçerim. Şimdi o Tanrısal yazılara, sözlere ve Yüce Cemal'in ah ve inlemelerinden, Tanrı'ya ant olsun ki sert kaya erirdi. Bakınız nasıl düşmanca sesler ortaya çıkmıştır. Tanrı korusun yüreklerde biraz acıma kalmamıştır. Bütün yabancılar; bu kulun çektiği sıkıntılardan,

Belalardan, felaketlerden ve düştüğüm durumdan üzüntü duyarak yardım için dua ediyorlar. Fakat ciğeri yaralayan dostlardır. Yakında Tanrı'nın yalan olmayan söz verdiği/ vaat ettiği şeyler olacaktır ve sanmam ki kimse kutsal emirde ister gizli ister açık en küçük ayrılmaya neden olan iyilik görsün. **(Konu 107, S. 122- 123)**

Gerçek babalık:

Gerçek babalık insanlara doğru yolu göstermektir. Bedenle ilgili/ genetik babalık bedensel varlığın nedenidir, ruhani babalık ise Tanrısal ruhun yaşamının nedenidir. Ruh ve beden arasında sonsuz ayrılık ve başkalık vardır öyle ise ruhani baba olmaya ve manevi evlat edinmeye çalış. İsm-i Âzam'a ant olsun ki bir ruhani çocuk yüz bölük bedensel/ genetik çocuktan daha iyidir. O ışık içinde ışıktır ve öteki sorgulama gününde itibarsız ve rezil olmaya neden olabilir. **(Konu 113, S. 126)**

En büyük hizmet:

Hizmet etmeyi dilemişsin. Bu gün için en büyük hizmet dostlara öğüt vermek ve sapmış olanları doğru yolu göstermektir. Dostlar feda ve yok olma, Tanrı'yı tanıma, vefa ve hiçlik ve tüm diğer makamlar konusunda sürekli birbirine gizlice öğüt versinler. Çünkü en büyük afet ve zorluk insanın duyduğu vücudun kokusu, kendi övülmesini istemek ve kendini beğenmişliktir. Bu varlığın nedeni ve yanan ateşin alevidir. Her ne ise dostları yüce ve büyük değerlere neden olan hiçlik ve yokluğa çağırınız. Tanrı'ya ulaşmaya neden olan alçak gönüllük gösteriniz ve insanları, Tanrı'yla görüşmeye neden olan en büyük yola davet ediniz. Bıkmadan usanmadan an be an cezp olmayı ve tutuşmayı artırınız. **(Cilt 9, S. 126-127)**

Âdem'in soyağacı: Hz. Âdem'in soy ağacı âlemin erginlik makamıdır. Hz. Âdem kendi döneminde dünyanın erginliği istedi, fakat nasıl ki sevgi dolu bir baba süt çocuğuna güzel yemekler yedirirse çocuğun midesi bu yemeği sindiremez ve ters sonuç verir, temel gıdasından da yoksun kalıp gecikmesine neden olur. Dost olmayanlar, ağaçtan erken düşen olmamış meyveye benzer, sonuçsuzdur ve vücudu sonsuza kadar yok olup gider. Dostlar ise olgunlaşmış meyvelere benzer ve yetkin ağacın bütün niteliklerinin gösterme yeridirler. Olgunlaştıklarında ağacın tüm niteliklerini kendi gerçeğinde gizli olanı görecektir. Yabancılar yoksun, dostlar ise halvet yerinin mahremi... **(Konu 117, S. 128- 129)**

O'dur Tanrı'dan amaç:

Bu sözden amaç, hiç kimsenin Görünmez öze varamayacağıdır, yol kapalı ve yasaktır. Varlık âleminde Tanrı'nın Yansıdığı kimseye yönelmek gerekir. O Mazhariyetin doğuş yeri ve Tekliğin görüldüğü yer, tüm insanların yönelmeleri gereken kimse, bütün insanların sevgilisi ve secde edecekleridir. Yoksa hayal edilen şey gerçek değil insanın betimlemesidir... **(Konu 132, S. 140)**

Havariler: Havariler yarı çıplak ve pabuçsuz olarak Hz. İsa'nın öğretilerini yaydılar. Bu; Tanrı eşiğinde yakın olanların niteliğidir. Böyle olunca söz, insanlara etkili olur yoksa eğer birisi, rahat ve huzur ararsa tatlı ve konforlu yaşam isterse ve ek olarak da cezp olma ve kesilmişlik dileyerek insanlara doğru yol göstermeye çalışırsa bu ikili bir arada olmaz. Çünkü rahat ile can feda etmekle, avarelik ile mutluluk, zenginlik ve yoksulluk, heva peşine gitmekle vicdanî cezp olma bir araya gelemez. Doğal olarak kim bu yolun yolcusu ise ve Ebha Cemali'ni dilerse perişan ve avare olur fakat bu hal sonsuz neşe ve mutluluğa nedendir... Mr. Philipe'ye görürsen de ki; deniz kenarına gelip irfan denizinin dalgalarını gördün, artık dört bin yıllık kuruntuların arkasına gitmenin ne yararı var? Ancak zaman yitirmektir ve en sonunda insan, dört bin yıllık kuruntuya tapanlardan biri olur. Çürümüş, yaşlı ve artık meyve vermeyen bir ağacın gölgesi uygun değildir. Eşsiz ve yeni meyve vermeye başlayan, günden güne gelişip büyüyen genç bir ağacın gölgesine gelmeli. O yaşlı ağaç meyvesini verdi ve şimdi meyvesizdir... (135, S. 141–142)

Karşıt yemekler: Karşıttan amaç birbiriyle uygun olmayan iki yemektir. Ve belirlenmesi eski ve yeni tıpladır. Amaç aynı sofrada bulunan karşıt iki yemeği yememek değildir. Bu, kişinin doğasına ve midenin güçlü veya güçsüz olmasına bağlıdır. Örneğin, güçsüz bir mide için iki ağır yemek, iki soğuk veya sıcak tabiatlı yemek uygun değildir. Birisinin midesi iki özel yemeği kaldıramaz veya birbirinin ağırlığını artıran iki yemeği üst üste yemek doğru değildir, buna karar vermekse; Doktora düşer. Onun birlikte yenmesini uygun görmedikleri yemekler karşıt sayılır... (Konu 136, S. 143)